Vasavanck

Vasavanick

C. K. N

I

C. K. Vasavan — ma[illegible]

Killikolloor

& Quilon

20185

BOSE PUBLIC LIBRARY
VELOOR KOTTAYAM-686 003
Reg. No. 101

Dear [illegible]!

ണ്ണുവിയോ ശുദ്ധസൌഹാർദ്ദ-
സ്മാരകം ഉത്സഹോദരമി!
പരിതോഷിക വേണൽ ച
സ്വീകരിച്ചു ചരിത്തിതം.

Kumaran C.K.
18/1/'96

രസരസ്യവിഷ്ണു-
തിരെക്കുണം വെവിവരെ
ഭാരിണാ ഉപന്യവേന്ദ്രൽ
സിംഹ പരമ്പരാഭോഗനി

പ്രഭാതപ്രാർത്ഥന

1

സകലാശ്രയമായ് ത്രിലോകവും
പകലും വിട്ടെരിയും പ്രദീപമേ!
ജഗദീശ! ജ്വലിക്ക ഗാഢമാം
നിഗമം തേടിന നിൻ പദാംബുജം.

2

അരുണോദയമായി; ദൃക്കൾവേന്ന്
വിരിയുന്നിന്ദ്രിയസഞ്ചയം വിഭോ!
തിരിയെത്തെളിയുന്നു ഹന്ത! നീ
തിരനീക്കും നഖിലലോകനാടകം.

3

ഒത്ത ദീപ്തിയെഴാതെതെന്നാക്കിയി
ച്ചിറകും ദൃഷ്ടലോകയാത്രയിൽ
കരകാട്ടുക നിന്നു നീ കൃപാ-
കിരണൻ ദിക്കറിയാത്ത നാവി
കൾ

ഉണ്ണവെണ്ണിയൊരാൾക്കുവെന്നിന്നി-
ന്നണയാശ്രാൻ നരമാക്കണം വിഭോ!
അന്നജ്ജീവികളിലും സഹോദര
പ്രണയംനിൻകൃപയാലെതോ
ന്നണം

൫

ഉളവാകണമാത്മശുദ്ധിയി-
ലെളിയോനിങ്ങനെ വേദകണംദിനം.
ഇളകാതെ ദൃഢഭക്തിയാൽ
കളിയാലും കളവോതിടാതെയും

൬.

അഖിലോപരി-യെന്റ ബുദ്ധിയിൽ
സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ വാഴവെന്നിയെ
ജഗദീശ! തെളിഞ്ഞു നിൽക്കണം
നിശവംനേടിനനിൽ വാദരംബു
ണ്ണം.

ശ്രീശാരദാംബായൈനമഃ

I

സാമോദം സത്യലോകപ്രഭവനസ
രോജാസനത്തിങ്കൽ വിശ്വം
വ്യാമോഹിപ്പിച്ചു വെള്ളക്കമലമമർന്ന
വീണത്തിലാരൂഢയാകി
സീമാതീതം രസിക്കും സഖികൾ നടുവു
സംഗീതരംഗത്തിൽ മേവും
വാമാംഗി വീണ വായിപ്പൂൾ വര
മരുളീടേണമെൻ വാണിമാതാ.

2

ഓമൽ സംഗീതവും സാഹിത്യമുടലായ്
നിണ്ടിവിണ്ടുന്നയെന്നി
ലിഷ്ടനിൽ പൃഥ്വിയിലെല്ലാം മധുമധുരിത
നിർഝരിസൗരഭ്യം പെയ്താൽ
ണ്ടു മോദം ലോകമേഴുന്ന ഉച്ചനരൻ
നാലാണു തൊഴുന്നേൻ ദേവ!
നാമോതംഗനീ തെവടിഞ്ഞാൽ ഭുവനമ
ഖിലവും ശാരദേ! സ്വാരംഹിനം.

തെജോമയാഭ്യം സ്വയം നിജനനിഃകനിഷ്കി
തൈനൊാഷ്ടകാനവാകാൽ
വെള്ളാനംവിശ്വ വെള്ളാം വിധിയെ
വശഗനാക്കാന വാക്കാന്ന ശത്രും
വള്ളാനാന്തിപ്പെട്ടുന്ന നടിയനവരദേ!
അനുഗ്രഹം വാക നൂകാ
ലള്ളാനിലംബെ! വാഗീശ്വരികുരുണ
ലവം ചെയ്ക വൈകാതെന്നയേ!

സരസ്വതിസ്തോത്രം

വഞ്ചിപ്പാട്ട്

അലയാഴികടക്കിഴക്കും വലകൾ കുവടി
ഞന്നുദും

വിലസുന്ന വിലയേറും വലയാളത്തിൽ

പലതൊഴിൽ കൊണ്ടുവാരം വദിഗ്രാമ
വ്വേതമെഷും

പലവെവരെടു. ഉന്നുന്ന സിംഹാസ്ത്രിയയ്യാര്

പതിനെട്ടു ലക്ഷം പെന്നും പതിവായ്കിട്ടാറായി
ഷ്ടാൻ
പ്രതിഷ്ഠിതയായ വന്ദ്യേ! ഏണാവ്വേവദ്യേ!
സതീജനംസിവർണ്ണത്തിൻ സദാഷ്ട്ടും വർണ്ണ
വാലെ
ശതപത്രാസനപ്രിയെ! ശാരദെ! ദേവി!
കാളകൂടംപെന്നിലെറിക്കളിയാട്ടും വാഗീശ്വരി!
കളകണ്ഠവാഗ്വിലാസെ! കലാകുശലെ!
കർപ്പൂരാംബരമസ്യും കച്ഛപിയുംപൈങ്കിളിയും
കരന്യസ്യം കൈകളിലെന്തി കമനീയാംഗി
വലർമകൻ തന്റുവത്തിൽ ഖെദോവേഗങ്ങൾ
വാർന്നും
വലയ്ജ്ജ വെല്ലൂഷ്ല മടവാർ മൗലെ!
കാളിന്ദേവൻ തൻ കാര്യശ്രദ്ധികനാകാംദോ
ജ്ജകന്നിൻവെവും
കാലെയമാനാകരൊരകവ്യഷിഹന്ത്രി

ഉന്നതശേഷം ഉനക്കുന്ന ഉദാരമാരാവിൻ ഉനവിശ്രം
ഉരുവെയായുണ്ണുള്ളു ഉദാരമാനവെ!

അക്ഷരനിധിപ്രഭോ! നിഖിലാഗമ ഉലാവിര
ഞ്ഞതെ
ശിക്ഷാരക്ഷാധുരന്ധരേ! ശീതാംശുവക്ത്രേ

ണൽ മഹത്തെപ്പാവാണ്ടു വേദം പത്തിനെട്ടാരം ഭിവാ
ന്തി
ലമ്പൊരുത്തെപ്പടെ നാള്ളിവന്നിവക്കുലകന്തിൽ

നൽവജ്ഞാനപ്പിച്ചുവെച്ചും നമ്പുരാട്ടി! ഞങ്ങൾക്കു
ള്ള
ഉമ്പത്തെന്നിക്കറ്റെണം ഉണ്ണെലാകണം

അന്നുപര ഉടിയങ്ങള് ഉയഃ പനിക്കാനവജ്ഞ
ഉദഭ്രകാനുന്ന്യവമ്മേ! കടാക്ഷിക്കേണം

ദൈവശാസ്ത്രം, മന്ത്രശാസ്ത്രം, ജ്യോതിഷ്ഠ്വിവി
ധങ്ങളി
ലത്രിന്തിയരാകിരിക്കു ഉടിയങ്ങളെ

കാലേലാക്ഷിത വിദ്യകളും കടന്നുകേരുവാനായി
കാലേകാലേ ഉണ്ണണ്ടേണം കനിവേറിട്ടമ്മേ!

"സത്യം" വിട്ടു ദവന്തിക്കിനെങ്ങുകന്നാള്ളിലെ
നാകിലും

സത്യം വിടാതടിയങ്ങൾ സേവിച്ചുകൊ
ള്ളും

നാനാസുഖങ്ങളിൽകേറി നാടകമാടുന്നെങ്കിൽ

നാനാവർണ്ണങ്ങളിഹ വിരളമല്ല

ഹംസരാജസാമീപ്യത്തിങ്ങവരിഹാരമ്യമെന്നാകിൽ

ഹംസരാജനത്രെ സേവിച്ചിരിപ്പുണ്ടല്ലൊ

ഹിരണ്യഗർഭനൊവാം "ശിവശിവ" കികിത്തന്നിട്ടു

പോൾ

ഹിരണ്യഗർഭനെവിട്ടാൽ ഹാനിയില്ലല്ലൊ

സുധർമ്മയെ വെടിഞ്ഞെങ്കിൽ സുധാമായിട്ടിവിടെയും

സുധർമ്മാദിനിവേശനം സുലഭമല്ലൊ

വൈദികപാഠശാലയും വൈദികമാർഗ്ഗവും കൂടാ

രാർത്ഥികളുമുണ്ടിവിടെ കുറവില്ലൊന്നും

സത്യലോകത്തോടു സംസിദ്ധിയുള്ളിടത്തിൽ

നിത്യവാസം ഭവതിക്കു ഭദ്രമാണല്ലൊ!

———

പരമെശ്വരസ്തവം

I

പരമെശ്വര പാഹിമാം ദയാ-
വഹ! പാലിക്കുക കാത്തുകൊള്ളുക
ഹര! ശങ്കര! സങ്കടക്കടൽ-
ക്കരയെത്താനൊരു കണ്ണയക്കുക

2

ഒരു വ്യക്തിയുമെന്നി നിന്ദ്യനായ്
മലയാളക്കരയാർന്നിടുന്ന ഞാൻ
പലദൈവവിധിക്കു നിസ്തുലാ-
ശയനായ് നിന്നുടെ സേവയെശ്ശിനൊ

3

പരമേശ്വരസേവ ജീവിത-
പ്പുരുഷാർത്ഥത്തിനൊരുമബന്ധുവായ്
കരുതിക്കൂപ്പുൽകൃഷ്ടിക്കുന്ന മൽ
പരമേശാന്ന! പൊറുക്കുകെന്മകൾ

4

പലരും ഭവസാഗരത്തെയാശ്ശിയാൽ
ഹതരായുള്ളവർ നിന്റെ സേവയാൽ
പരമുന്നതഭാഗ്യമിന്നഹോ
പദമാർന്നെപ്പൊഴുമുജ്ജ്വലിപ്പതെ

5

അരുമക്കതിരന്നഭാഗ്യമെ
ന്നിട്ടുവരുന്നായ് ചിലമച്ചവേറൽകൾ

പരമെശ്വര! കൃഷ്ണ! ശങ്കരെ
ഹൃദയമൃദംഗനം ചെയ്തിടുന്നിതെ

6

പറയുന്നുളെവാന്നിടുന്നുളം
കളിയങ്ങിനെഞ്ഞുളുന്നതൊക്കയും
പരമെശ്വര! നിന്നെ വാഴ്ത്തിയാ
ണിവന്നനരെശഗവതാണവതല

7

കൊതിയുരുപകത്തിടുന്നൊരെൻ
ഭ്രാന്തിയാലാഴ്‌വനസ്ഥനായിനി
പതിവിൽ പടിപ്പത്തിലൊന്നിനി
ക്ഷതിവെലം തരുവാനവെക്ഷിഹോ!

പാതിവ്രത്യം

1

ജനകാത്മജ, രാക്ഷസെശ്വര
ന്റെ ഇച്ഛയാലുള്ള പരിബാധയെങ്കിലും
ഇളകാതെ പാതിവ്രതാദരം
ചുവലിൽ താങ്ങി വിളങ്ങിയില്ലയോ

2

വരപുഷ്കരനസ്ത്രീ രാജ്യനാം
വരനൊടൊപ്പവരന്യ സിവകിൽ
വരഗെഹസ്യവങ്ങളും ത്യജി
ച്ചവദപ്പൽകൊടിവെയതെന്തിന്

3

ഒരു ശത്രുകയണ്ടകൂവ
ന്നതിനാൽ ക്രിസ്തുവനസ്സനാകിട്ടും
വരനാം പിതുയന്നെതിർതെളി
ച്ചൊരുവാതവഴിയൊന്നതെന്നുവാൻ

4

ഒരു രാജ്യകശിക്ഷയാൽ വരൻ
പരദെശത്തിന നിസ്വ വൃത്തിയായ്
ബത! പൊകുവതിന്നൊരുങ്ങവെ
സതികല്യാണിഷ്ടിച്ചതെന്നുവാൻ

5

ധനസൂവും സൂഹായവും കനിഞ്ഞെങ്കിലും
സ്വജനപ്രാതവും അട്ടസ്വവൃത്തിയും
ഒരുവെരവ്യമെന്നി വിട്ടതൽ
പ്രിയപാദനാഥന ഹൊജ്ഞരിവ്യമായ്

6

സ്രുതഭംഗവെട്ടാനെജ്ജീവിതം
സതിവാക്കത്തവസാക്ഷ്യവത്വമായ്
പിനകിഞ്ചുലനിക്കുവംബ! നിൻ
കനകപ്പുക്കപ്പൽകൊമ്പിന്നതൊൾ

പലതുണ്ടു പറഞ്ഞിടാനഹൊ
ട്ടെഷ്ടതാനം വലയാരുദ്ധതിയിൽ
പറയുന്നതിനൊത്തുവൃത്തിയിൽ
നെഞ്ചിലിഷ്ടമജ്ജ്വലിക്ക ശാശ്വതം.

8

ഹാഹാ! ബാലികമാരുമാതൃകാ
പൂർണ്ണമം, സ്വാശ്രയശക്തി, ധീരത
ഈവശക്തിയൊടിഞ്ഞുദാഹരി
ച്ചിട്ടുവെന്നമജ്ജ്വലിക്ക ശാശ്വതം

9

ഹഹ! നിൻവിനയൊത്തുമാനസം
വെടിയുന്നായതുപോൽ കുറിക്കുവാൻ
കഴിവില്ലൊക്കിടാഞ്ഞതെന്തഹൊ
ക്കിട്ടു? എന്നമജ്ജ്വലിക്ക ശാശ്വതം

←o→

ഒരു സ്വപ്നം

അംഗ! മഹാശയ!

I

ആർക്കി! ദേവ! മയാതൃതേമിൽ-
പിതൃകുലജാതമഹോദയസ്സ്വതേ
കരകമലമലങ്കരോത്സവം
ഗണിതമഹോദധിമന്ദരോതൻ
ദവഃ

അയ്യനാരായണപൂജ്യപാദ-
വരോദയസ്യാധിരാജാക്ഷിയാസ്തൽ
കഥഞ്ചിദഭ്യസനം സകാശെ
ശ്രീശങ്കരാഖ്യസ്യ ഗുരൊരകാർഷീൽ

൩

ഉച്ചാവചാംശ്ച പരംത
ദ്വിശിഷ്ടവിദ്യാഭ്യസനഞ്ച തേന
ദേവാദിശാസ്ത്രം മഹാത്മ്യം കടാക്ഷ-
വിദ്യാവതുന്ന ഇത്ഥം ബാലകോയം
ഇതിദേവൻ കരുണാകരനിത്യാ
കാംക്ഷിവിനീതശ്ച ഹിതകൃ- കവാരഃ

മംഗളം ✕

ശ്രീശങ്കരാഖ്യ ഗുരുവര്യ കടാക്ഷവാത-
സഞ്ജാതബോധവരഭാരവിചാരവൃന്ദഃ
ബാലഃ കവാര് ഇതിസാർത്ഥകനാമധേയ
സ്സന്ദധാതുവസലധിയം പ്രണമാമ്യ
ജസ്രം

വൻകാട്ടിലെ കിളി

+

I

ദുഷ്ടമൃഗങ്ങൾ വസിക്കുന്ന
കാട്ടിൻ നടുവിൽ തനിയെ നീ
പെട്ടുകിടപ്പതുമോർത്തെന്നാൽ
ഞെട്ടുകരിഞ്ഞു നശിക്കുന്നു.

2

നിന്നുണയോരണിയൊരുന്നോ
ശിഷ്ടി കാട്ടിനകത്തെങ്ങും
പൊന്നേ! എന്നുടെ പാണികളിൽ
വാവാ പൈങ്കിളി കളിയാടാൻ

3.

എന്നിൽക്കൂടുതൽ വാത്സല്യം
ചിന്നപ്പറവകളുണ്ടിതയേ!
നിന്നുടെ കൂട്ടുവെടിഞ്ഞന്നിൽ
ചേർന്നു കളിപ്പാനാവില്ല.

4

എന്നാലും ചിലവേളകളിൽ
പൊന്നേ! നീറ്റിച്ചെടുക്കാനായ്
പോന്നിടുമ്പോളിവനെ കൂ-
ടൊന്നു രസിപ്പിച്ചിടണമേ

5

കാട്ടിൻ കാറ്റിൻ സൌരഭ്യം

കളുവാനുളുവാം ക്വൃ പോലെ
നിന്നുടെ ജ്ജീവിത വീചിയഥായ്
തീന്നു ഉഷിന്നിപ്പാൻ പോലെ

6

നിന്നുടെ പാട്ടിൻ വായുക്ഷം
ഒന്നുമതെന്നറിയിച്ചിടാൻ
ഗതിയെക്കാ ഉളരാ വിചിയെ
ദൃഷ്ടിയാലെ. ഉരുന്നു ഫലം

7

എന്നുടെ ജ്ജീവിതഫലമായി
ക്കനുറും കിളിയെ പൂന്തെന്നെ!
കിരുണവഹിക്കുകയാലരണം
ഉളെളന്നാലിവനിതളുന്നുര

8

നിന്നെക്കുതി വഹിക്കുന്നോ
തിഞ്ഞാനെന്നിഹ ചെയ്യേണ്ടു?
എന്നെ വരണ്ണീടുകെന്നി
വരവാ പൂങ്കിളികളിയാടാൻ.

പ്രഭാതത്തിലെ പുഷ്പ-

I

വെള്ളവെള്ളത്തിലണയുന്ന പൂക്കളൊന്നും
കുളിർമയും ചെഴുകതിനൊഴുലണ്ണും
തളിർകളനിറഭംഗിയെലന്നുൾപ്പൂ
വിളക്കിലണിക്കുമുദാരഗന്ധവാനും

2

ധരണീതിൻ സവിത്രിയെന്നപിന്നെ
കരുതിയൊവോ! പുഷ്പവൃഷ്ടിയിലെ
അഴകിലണിയുമൊരാൾക്കുതൃപ്തസമ്പ
ന്നതരളിതവിധം പുഷ്പപുഷ്പങ്ങൾ-

3

നിരവധി ജലബിന്ദു ചേർന്നതാരിൻ
നിർമ്മലിളം വെയിൽ തട്ടിടുന്നനേരം
പരിശോഭലതയായകമ്പുവിറ
ഞ്ഞണിയുന്നകണങ്ങൾ ചാലസിച്ചു-

4

ഹിമകിരണനു ഭാനുവാം വെളുപ്പും
വിമലതയും, വർണ്ണവും പൂർണ്ണതാവായ്പും
സുവർണ്ണവരിയും പുഷ്പവള്ളി
തതിയേനാനവാഴ്‌വിനെണിട്ടുന്നു.

പരസ്യവഴിനായ് വന്നും [illegible]
നിരക്കിൽ നിറച്ചു [illegible]
[illegible]
[illegible] വിലയേറിയ [illegible]
ന്നു.

ഒരു [illegible]

I

[illegible]

2

[illegible]

3

[illegible]

എന്നെ സ്വയിച്ചോ ഉൾക്കലാപമായ് ക്ലിഷ്ടമാമിദ്ദു-
മൊന്നെന്നറിയുന്നതിവനുന്നൊരു ഭാഗ്യമില്ല.
എന്നാൽ പഠിക്കുവാനിന്നൊയന വേറെവേണ്ട-
മിന്നാക്കിനിന്നിസ്സനിഗന കൂടെ ഗുരുവെങ്കിലും

5

പൊൽപ്പോന്നൊരാ ജന്മാവാടകത്തേറയില്ല
പിളരിന്നയിൻ പരിക്ഷയ്ക്കുവരാനമതിൽ
വെളിച്ചുന്നതാഴ്ന്നും മുഴിയനിനിച്ചെന്നൊരന്നേ
വന്നോരുമയികൾ വരുന്നത്തിന്റെ സമുദായ വസ്തേ!

6

കഷ്ടം! കുറഞ്ഞിതിഗന കൂടെ ദിവാകരന്റെ
ഉച്ചിക്കുപ്രാപിച്ചതോക്കിന്നാവതോത
ദുഷ്ടം നമുക്കു കുറവായ് സമുദായികാക്കു-
മിച്ചെഞ്ഞൂന്നവനു വിളിഗൂന്നത മതിൽ

7

പാദ്രേ വിഗീനത വരനൈജ വർക്കലേചലി-
ച്ചുന്നേഗവുംവെട്ടിച്ചു മങ്ങിനെപ്പോൾ വെഞ്ഞായ്
വിദ്യാ ചലം പിടിത്തമോ! നാട്ടുന്നനാളിൽ
വിദ്യാഭിമന്ദിര മനും പിടിച്ചനിക്കു ചുമന്

8

എന്തിന്നു ദീനതയരേ! കരയുന്നു ചാരു-
തന്ത്രന്നിനക്കു വിധികളിത വരുന്നതാവേ!
ചിന്തിക്കുന്നതി മന്ദിരം ധരണിമുന്ത വഴി
പന്തുരുട്ടു തന്നെ യമന്തിന ദേശ്യത്തെത്തു

9

ജ്ഞാനമല്ല നമ്മുടെ മനോനയനക്കു
ശ്രീനൃപ ചാക്കുമ്മുഴുവൻ ഷിനയിത്ത മഞ്ചിരൻ
ഹാ! നമ്മിൽ ഇങ്ങനെ കൃപയുണ്ടാകുന്ന ഭാഗ്യം
ശ്രീ, നാ, ധ, പ; ഇങ്ങനെ കല്പിച്ചുള്ള ഉണ്ടാകും യോഗം

10

ലോകത്തിൽ നാം ഇന്ന ഈശ്വരനെ വെക്കണം
മോതിരമാക്കാ പാതസ്ഥിത ഭൂരായിൽ
കാന്തം ഗസ്ഥലിതവേണിക്കു പട്ടെതിർ വന്ന്
താന്തന്താരണ സ്ത്രീവരരെ ഷണ്ണണ ഭൂമിതോത്താൽ

ശ്ലോകം

സവിശുദ്ധം വിന്നദേവ ഹാന്തനുണ്ടാക —
ന്നു വിമ്മുവിധന്തെ ഷിന്ധുസി ഷഡ്വവൻ
പവിത്രമാതാവെയും ഭവമാരെയും വി
ദ്വിവർണ മസ്ക്കാരവണ്ണം ഷാതെന ജ്ഞവൻ

2

ഉണ്ടാകുന്നതൊക്കെ തുല്യമായിരുന്നാ —
യുദ്ധവും വേദും സത്തവർ ജയിക്കവേ
ജഗത്ത, വദ്ധ്യോപവപിത്തയെന്തൊ
നിരിഷ്ടാലെന്തും ഹൃദയിൽ ഭവിക്കവോ?

3

വിജയദിനസമ്മന്ത്രി നിശ്ചയിച്ചതാ
നിരിക്കാൻ മൃദ്ധ്യസന്നിധി ചിട്ടം
ജ്ഞാനാഫലിക്കുന്നത് വാങ്ങിക്കൊള്ളും
സമന്തഭദ്രൻ ഭഗവാൻ പറയുന്നു.

ന്നതിന്‍ ഉത്ഭവരായ നിനക്കിപ്പോളുള്ളി
വന്നിരുന്നു. ഐക്യത്തെ വികസിപ്പിക്കുവാൻ.
സംശിക്ഷണകൌശലരവധിയിൽ ഉംഗസ്ഥാനാ
നുഭവത്തിന്റെ ആംബരമേ! ഭൂഷിതനായി

5

സദാസമ്പന്നാൽ സമൃദ്ധായി സംസ്കൃതി
ഉത്സാരായി പൂര്‍ണ്ണസുഖം കാണ്മേ!
പഠിച്ചിരിന്നൊന്നു പുത്രീകൾ നിങ്ങൾ ഇ
കൂട്ടത്തിന്നുന്നാ വഴികൾ ജനങ്ങളാൽ

6

സഗര്‍വ്വരെ! പൗരവിദ്യാർത്ഥിയെയും വാൻ
ഉന്നതിയാകുന്ന ചരിത്രത്തിന്റെ 26
സൂചിതകാലത്തിനരികത്തിൽ നിന്നും
ഐക്യമാം ജ്യോതികൾ നൽകി സംശയം

7

സമയത്തിൽ ഉദ്ധരിതമായി വിരചിതം
സ്വന്തം ഭാഗ്യമായി വെളിച്ചത്തിൽ
ഉച്ചസ്ഥിതമായ ചരിത്രരംഗത്തിൽ
സംസ്കാരപ്രേമികൾ വിജയങ്ങൾ വാനോളം

8

വിശിഷ്ടനും കേരളകുലതിലകരെ
സവിശേഷ രക്ഷണങ്ങളേകിയൊരു മാനസം
വിദ്യാഭ്യാസ വഴിയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കും
പരമ്പരാഗതമായിരുന്ന ദേശത്ത്

9

ഉവങ്കലേതൊ പണ്ടിദേവന്മാലിത
നൃജ്ഞതന്നാനനമ്മൂഹങ്ങളൊഞ്ചിട്ടും
മരന്ദസൌരഭ്യപൂൎണ്ണങ്ങളാചിതാ
കവൎന്നിടുന്നു ജനമാനസം സിദ്ധി

10

നാനാസുഗന്ധിവസന്ത ജനത്തിലെത്തിച്ചിട്ടും
സ്വാദുകൾ ചേൎച്ചിതസൌരഭ്യവേദവാൻ
ശരിക്കുമഹിമന്നിരുന്നും വരെ
ശ്രവിക്കവേണ്ടിയെനിക്കു കണ്ണിനിൽ

11

നന്മക്കു തദ്ദ്രവ്യസൽഭവം, വചനാനസ്-
മൃതമധുവർഷമോടുകൂടിയവൻ
ഹിമാദ്രിയിൽ തടകും മൃഗങ്ങൾ പോൽ
കിടക്കവിധം വിധിതന്റെ നിഷ്ഠയിൽ

12

അഹോ മനോരാമ ചിദാനന്ദരൂപിൻ
മൃദുസ്മിതാനന്ദ ഉപദേശ ചന്ദ്രമേ!
ഉവർക്കിനിതന്നെ വിനാശഹേതുവിൽ
നടുക്കാടിന്റെ നിഹന്തിക്കയാലിയോ

13

നിന്നക്കിൽ മേലി ജ്ഞാനദീപ്ത ദിവ്യജീവിതം
നിനക്കമേ! നിസ്തുല സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടമേ!
ദൃഢം പരലോകരതക്കു ദാവിദു-
നിവാരദുഃഖേന നരദിവ്യനെപ്പോൽ

14

ഞെങ്ങിഞെരുങ്ങുന്നിതിക്കിന്നു ചിന്തയിൽ
വരിഷ്ഠയാമിൻഡ്യയിലിപ്പൊഴുമായ്
പ്രപഞ്ചചക്രപ്രവണത്തിലൊന്നുമേ
മുറ കാലത്താഴ്ന്നു നയിക്കുന്ന ചിന്തയും

15

സുരേന്ദ്രനാഥാദിവരിഷ്ഠവക്ത്ര
രവീന്ദ്രനാഥാദികവീന്ദ്രദിവ്യം
നാഗായസ്സ്വാദികരം സുപൂരുഷ-
പ്രവീരരെത്തങ്ങു നിരത്തിടുന്നവേ.

16

കഴിഞ്ഞകാലങ്ങൾ ഗതിപ്രദേശമാനിതം
വിശേഷവൈശിഷ്ട്യമോടും സപുഷ്പം
വസിച്ചതെന്തുശമയ്വ വൈദുഷി
വിക്രമാദിത്യ വൈരമയ്ക്കോടിയി

17

അനന്യസാധാരണമായിട്ടും വരേ
മനസ്സമുച്ചയം മൈത്ര്യം സരേജിനി
അമ്മനുള്ളോരിടം വിലസിക്കുമേവൽ കേവൽ
സ്വഭാവസൗന്ദര്യ വൈഭവമായ്

18

ഇപ്പോഴു, ഹിന്ദുസ്ഥാനത്തിൽ മുഴുവപ്പെട്ടി
വികലപ്പെട്ടുതന്നിലും പാർത്തോർത്താൽ
ഉയർന്നിട്ടും സത്യവെളിവരുത്തുക-
അരങ്ങേറ്റ സന്തോഷ വിനോദിനി

19

ചിത്രവേദാന്തവിചാരശീലകൾ
സ്വരാജ്യതന്ത്രജ്ഞ മഹാകാവ്യകർത്താക്കൾ
ധനോജ്ഞ സംഗീതകലാവിദഗ്ദ്ധകൾ
വിളങ്ങിടുന്നു ചപലവർ മിലവർ

൨൦

ഞങ്ങൾക്കൊഴിന്നന്ന വിടന്തുക്കൊണ്ടും
ഛന്ദവികാരേന്ദ്ര ജവേൻ കരകേ ഞെട്ടിന്
കലഹന്നടൻ ദിരത്തിദുഗ്രവഴി വേ-
ഖവന്നുമഹേദവൃത്തിക്കായിട്ടേയ്

൨൧

ന്നസം ഗയം മാതൃയര ക്കടത്തിൽ വി-
നിലച്ചുകൂട ഭദ്രവ്യാ ന്നര വെന്നകൊണ്ടകവൽ
ഞെങ്ങളൊന്നു നന്ദ്രേക വെക്കിലേ ഞ്ഞൂടം
വെടിഞ്ഞു കിള്ളിന്നാചമിശ്ശിവൂ

൨൨

വെണ്മം ദൂരാ ചിരചിന്നബന്ധു ക്കി-
പ്പനൻ തെക്കൊ ഞെങ്ങൾ വന്നിടാതെതാൻ
ഹൃത്തെൻ്റെ ആജ്ഞന തവഴിൽ വിണെവ്യ
പെവലിണ്ടുപോഹ സ്ത്രീ ഒലിത്ത നാരിവേർ

൨൩

തദ്വിയർച്ചന്തോന്നു ഞ്ഞിന ഞ്ഞേടുഞ്ഞ ന്ന സ-
ദ്ധിക, സർവ്വം വന്നസന്തോഷം ഉക്തുശവും
കലഹന്നിരുന്നെ നക്കിളി വഞ്ചി മിന്നദൂർ-
ദുഗ്രക്കുവർണ്ണിവെൻ ചെന്നു വെട്ടത്താൽ

൨൪

ഒരു ഞ്ഞ ിക്കുന്ന വിശ്വവഞ്ചൻ തിരുനാം
ഭാവിക്കൂട ചെന്റൊന്നു രണ്ടുരത്താവഴ്
സ്ത്രീക്കൂടവേഞ്ഞേ ന്നവതെ ചമ്പുക്കളായിൽ
വസിക്കുവാക്കിക്കൊള്ളിത്തിരത്തങ്കിശ്ശുഴ്

൨൫

വസിഷ്ഠയാഗേന സന്താനക്കൂട്ടങ്ങളും
ഗതിക്കു ശാശ്വതികപ്പിഴവാകില്ലും
ഉണ്ണിക്കാതെ യുദ്ധം ചെയ്തവർകൾ
ക്കവനൈര്യപരിവനിവർക്കിട്ടുനടേത് :

൨൬

സമൈക്യ ശാസ്ത്രിയ ശാപദേസവസ്സ-
ദ്രസക്കടയാക്യേത്തവന്നി ന്ദിനിവന്നു
ഹരിതന്ത്രിച്ചക്കലരുജയാനിക്കും
ഹരിക്കുടിവാടവിതൻ തടങ്ങളിൽ

൨൭

വിഗ്രഹശാന്തിവേത്തന്നാതിൽപ്രാൽ
ജ്ഞനിജ്ഞന്നാശികുലത്തെവലിവരിവൻ
ണയട്ട ഹരിപ്പതന്ന തിന്നാനു കൃഷണം
നിന്നക്കുരിലേഷ്ടോദ്ദരദിഷ്ടവഴിപ്പിം

൨൮

ണദേഹമസ്സവെന്നും ഭാവത്തിക്കുന്നദ്ദ-
സ്ഥിതികൾ ദുഷ്ടദുരദൃഷ്ടവെന്നതാൻ
നിവൃത്തുചേർത്തയ്ക്കോന്ന ശുദ്ധക്കനിഷ്കത്തി-
വിചാരവിന്നും തടങ്ങുന്ന ലോകരിൽ

൨൯

സ്വന്തസ്യദുഃഖങ്ങൾ ഹന്ന സ്വന്തജ്ഞാന-
സ്പർക്കിക്കസ്വേദ്രവണ്ടുതെന്നതാൻ
ണനന്തസ്യമനസ്സിന്ദ്രസുഖത്തിലെ
സ്വാദിരിക്കും സുഖത്തിക്കെട്ടിയ

തനിക്കു താൻ ബന്ധു, തനിക്കു ശത്രുതാ
നയിത്താനോ തന്നെ ഭവിന്നനായ് സ്വയം
ഇങ്ങോർക്കിൽ തന്നെ പതുയ വെക്കുകൂ
നിന മജ്ഞ്ഭേ ദൈവശിരസ്സിലേറ്റുവൻ

ഉത്താശയം

I രാവണനംസിനെയും ജ്യോത്സ്നാ-
സനയം തന്നിമിരിക്കവെ
മൃഗാങ്കനെക്കണ്ടു രാവ-
ണനെമൂവ്യം ദീതിതെടിനാൻ

2) ഒരിക്കൽ സീത രാവണന്റെ
കാൽതലോടിയിരിക്കവെ
പെട്ടെന്നു വിരലുന്നുരി
ക്കളഞ്ഞു വൈരമോതിരം.

What is the idea?

തിരുനാൾമംഗളം

അനന്തശക്തദേവനാം
നിതാന്തസൽകൃപാളിയു-
ണ്ടനന്തകാന്തികാന്തനായ്
ഉദാത്തരംഗനായ്ച്ചിരം
അനന്തരായവന്തരാത്തി
സന്തത[illegible]കനുകേ
ണ്ടനന്തകാലു കീർത്തിചാർത്തി
വാഴ്ക്ക വഞ്ചിവാസവൻ.

~~X~~

വിവാഹാനുമോദനം

രണ്ടു ബാലികമാർ

A) ഘോഷമിന്നിതെന്തെൻ സഖി
ചൊല്ലുക തോഷാതിരേകപ്രദം.
ഞാനിന്നിവണ്ണം നിതാന്തം ജനം വന്നു-
സന്തോഷഭാവം ഹൃദന്തെ വഹിപ്പതെ

B സാധു സഖി! ചൊല്ലിടുവേൻ കേൾക്ക
ഈതാദരം നിശന്നു
അശ്രാന്തബോധനെന്ന വിശ്രാണനം ചെയ്തു
സുശ്രീവളർന്നുന്ന നൽസ്ത്രീസമാജമിതു

A ഇന്നിപ്പാജത്തിൽ വന്നിണ്ടു നാമൊ-
ന്നുന്നി ഉദ്ഭാവം കിളർന്നുന്നതാർദ്രമുഖി

B സ്ത്രീകൾക്കൊരുത്തം സമാജകലാപ്പുള്ളു
"ശ്രീമെന്തിൽഭവ" കൈയാരിന്നറിവില്ല

A) നിയന്തിവണ്ണം പൃകൾ ഞാന് "വാരുക
യാരെന്നു, പെരെക്കാനൊരൊരൊന്നു തന്നിട്ടീടെ

(B) ജൂമന്നിലെ "ഷെ" ജക്കിന്റെ പ്രാരമാനിനി
നമ്മൾക്കു മാരുകയല്ലന്നവന്നിട്ടുമോ!

(A) ണന്യാദശ ഞ്ചന ഢിനന്നായ്ക്കിളന്നു
മാന്യത്വ മെന്നൊന്നിതികൾ! വാണ്ണുക

B) "ഷെഷ്" പരീക്ഷകിൽ നൽവെന്നൊരുടാ
നമ്മിൽ ജൂക്കിച്ചതിതൊന്നാവതൊന്നറിക

(A) ആകട്ടെ, "ഷെഷ്" ജക്കിച്ചൊല്ലു മുന്നം സ-
ഗീലാദിയെലാതെ മാരുകയായിട്ടുമോ!

B ആഹാ നന്നു! പെരിഷ്ക്കരിന്ദനന്നി, രെന്നതൊന്നു
മാഹാത്മ്യ വൊന്നും ധരിക്കില്ലയൊ? ദവൻ

A) ഒല്ലാം ധരിച്ചീട്ടുവല്ലൊ, ഉന്നൈപ്രയി
മൃല്ലാ സമ്പൊട്ടിഞ്ഞു ചൊല്ലീടണം ദവൻ

B) സൌജന്യ-സൌഭാഗ്യ-സൌരഭ്യ-സൌഭദ്ര
ദായകനാം ശിവശ്രീ വിനിനിക്കറിക

A) ഈവണ്ണമോ? തോഴി! ശിവാന്നതൻ പ്രേമം
സാമാന്യമല്ലെന്നതൊന്നന്നതിൽ ഓർമ്മിപ്പി
യാൻ

B) എന്തിന്നു സംശയം ഏതിൻ പ്രത്യേകിച്ചു നമ്മ
ളെന്നോർക്കവേണ്ട മനതാരിൽ ബിള
ങ്ങിടുന്നു.

A) ഞാനും മൂവം, പ്രേമഗാംഭീര്യ സഖിഗ്രേ-
വെന്നോ പ്രഭാവം പ്രഭാവതിതാം
സുമതി!

B) നന്നായ്ക്കിളുണ്ടും ഭുവശ്രീ പ്രഭാവതി
യെന്നിങ്ങു സ്പർശിച്ചു നോക്കിടുക
യെൻ സുസഖി

A) ഞാൻ ചൊന്നതെല്ലാം ബോധം സഖീ!
നവ-
ലിന്നേ ഞാനിന്നൊന്നു ചെയ്യേണ്ടു
ചൊല്ലീടുക

3) ഓംകാരമെചെന്നായതാകും പിള്ളേ
സൽക്കാരമായ് "ദിവ്യഗാനം" തുടങ്ങിടുക

രണ്ടുപേരുംകൂടി

I

ഗൗരീദേവീപദകമലം
ഭൂരിശ്രേയോമൃതമമലം
നാരീമാലാബഹുകുശലം
പാരിൻശോഭിക്കട്ടെനലം (ഗൗ)

2

നന്നായ്ച്ചെയ്വ് സിന്ദൂരിയല്ലം
തങ്ങിവാണികളിവഹന്തി
എന്നും സുഖമേകാട്ടുഭൂമിയിതിൽ
സാന്ദ്രാനന്ദം വാഴ്കചിരം (ഗൗ)

3

ദോഷാകരവൽകാന്തിപരം
ഭൂഷാവരമുൽഭ്രാന്തിഹരം
യോഷാമണിരം സാധുവരം
ദോഷാപേതം വാഴ്കചിരം (ഗൗ)

ഇന്നീസദസ്സിൽ നായികയായ്
വന്നിരിക്കുന്നൊരു വനിതക്കായ്
നന്നായ് മംഗളമേകീടാൻ
കന്നിൻ നന്ദിനി! തൊഴുതീടാം

~~~ x ~~~

സ്വാഗതഗാനം

1 ശ്രീപത്മിനി വാഴും പ്രതിഭങ്ങളിന്നതി
ഭവരാൽ സ്വാഗതം ഹൃദയാഗതം

2) ഖരനാരിവന്നിട്ടേഗന്ധാരിപദനാതിൻ
വഴിവരും സ്വാഗതം ഹൃദയാഗതം

3) ഭക്തികംമേൽ ഭൂമിയെലക്കും നവ്യലക്ഷ്മി"
പരവിക്കും സ്വാഗതം ഹൃദയാഗതം

4) മഹിതശ്രീ വണ്ണിയാട്ടി മഹിളാശ്രീ
വഴിവരും സ്വാഗതം ഹൃദയാഗതം

5) പെരുതാമിശ്ശിതനിൽ പെരു
മാറും പ്രഭുതക്കും സ്വാഗതം ഹൃദയാഗതം
~~~

6) അറിവെട്ടം സദികക്കായ് നിറവെട്ടം
ധിഷണക്കും സ്വാഗതം ഹൃദയാഗതം
7) പ്രകൃതത്തിൻ ഫലവത്താം സുകൃതത്തിൻ ഗരിമക്കും സ്വാഗതം ഹൃദയാഗതം
8) അരുമക്കിളി സുദിനത്തിലകക്കിനവിലക്കും വരവൃന്ന സ്വാഗതം ഹൃദയാഗതം

[illegible] S.A.V. [illegible]

വന്ദിക്കുന്നു ചിരാചരത്തായ് നിശ
കാകും നരന്മാരെ, ഹി-
തെന്നാലെന്നവന്നൽ ഫലം വിധി-
കൃതം തന്നിട്ടുവോരങ്ങേയി
ഉന്നാചിവിദിയെത്തെന്നാറ്റം — അ-
വന്നഹോ കമ്മാരഗൾകമ്മവെ-
റെത്തന്നാലുഞ്ഞാനുഷ്ഠിച്ചുമാത്രി-
നാലെത്തന്നെ [illegible]

ജാതി

വ്യന്ത്രാ സംഗംഗയിട്ടേ ചായയന്നൈ
ചഷകജ്ഞാലയാട്ടേ വാങ്ങുന്നോ
ഷിത്രാകാരിയിക്കൂടെ ഷൺവെൻ കൂടിവ-
ഷിലെഷ്യം വിങ്ങിനെന്റ്റ വികല്പം.
ഉത്കണ്ഠം നിസ്തരംഗോദയനിദ്രിതനി-
ജ്ഞാനനുബോധ്യങ്ങളാൽപ്പിൽ
പ്രദേശകം വിളംബനാ നൃലിന ചിറയിന
ഭോ! ഞങ്ങൾ വൻഭ്രാന്തിയെന്നേം

2ംഗണം.

ഉന്നിദ്രംകാല ചക്രം തിരിയുവല്ല-
വചെപ്പി കൈളുലിംഗങ്ങൾ പോല-
ഞ്ഞുനം ഹാസ്യവേദ്യത്തിന ചിലിലവിതാ നന്ദ-
ചിന്ന ഞ്ഞ ഗന്ധേ!
ധന്യർ നി നിലപ്പിപ്പോ നവൃവിഷ-
ജയിതങ്ങിക്കു തണ്ണലിചാൻ
ചിന്ന നേരം കൂട്ടത്തെ ഹസിത ഹരിവ-
ചെനൽതുലിലിലത്തനലിക്കു പോലെ.

"മകനോട്"

സി. കെ. സരോജിനി

മകനേ! മനസ്വിയരത്നമേ!
മമ ഭാഗ്യോദയപുഞ്ജ[illegible]മേ!
ജനയിത്രിയെ വിട്ടു നീ പി-
ച്ചിടുവാൻ കൗതുകമാർന്നിടുന്നിതോ?

2

സ്വകരേണ നറുവെണ്ണയും തൈ-
ർകുഴഞ്ഞു കലർത്തുംപാലതിൽ
നന! ചോറു കഴിച്ചി! തങ്കമേ!
കുചപീഡ്യ കുമാര[illegible]വൻ

3

നിതവെന്നു ചരിച്ചിടുന്ന നി-
ന്നതകൾവിടു ~~[illegible]~~ നൊരു പുരഭൂമിയിൽ
ബത! നോക്ക പ്രിയങ്ങളില്ല ന-
മ്മുടെനാട്ടിൽ സഖേ! കഷ്ടമാക!

4

ഉദിതമെയ്യാതെനിതയ്ക്കു
ധരണീപതിലക്ഷ്മീകടാക്ഷമാർന്നി
ഭരതാംബയിൽ പെറ്റുമക്കൾ-
വന്നുവെന്നതു! കാത്തിരിക്കണോ?

5

സ്ഥിരനിശ്ചയനായ് പടുതനിൻ-
നടുവിൽ പ്രതിവൈരത്തിലേർപ്പെടാൻ
സ്വകുലവ്രതധർമ്മദീക്ഷനായ്
മകനേ! തിരുക! പോക! പോക! നീ

1

ശ്രീഭട്ടപാദകമലാമസൃണാം വിലോക-
സംഭിന്നകാലഹരണാന്നിജവിദ്യയാഥ:
ഹേ ശങ്കരാത്മജ! ഭവൽഭവക പ്രഭുച
ചൈഷ പരം ഭവതു ഭാവകഭേദഭൂമി:

൨

യസ്യ ദേശസ്തു "കേരളം" വൈ-
ശ്യ ശ്യ "ചൂരക്കാട്ട്"ഭിധാ
നാമ "സി. കെ. കുഞ്ഞിക്കൃഷ്ണൻ"
വിദ്യാ "ഹരസുന്ദരത്തി"

൩

രസ രസ്യ ശ്രിയശ്ചന്ദ്ര-
മിതെ കോളം ബവത്സരെ
അച്ഛവിംശത്തിന്നു ഭ്രശെ
ശ്ലോകമിദം സമർപ്പിതം

C.K.K.

ഉത്ഭവത്തിന്നു ചരേശ്ചന്ദ്രാ ചന്ദ്രാംശ:
സരസിരുഹാ മന്ദരേ ച്ചിന്നിന്നു ലിംഗ:
ഉച്ചവന്ന തരുക്കോടരെ വിലാസംഗൃ:
കൂവന്തിങ്കൾ ച്ചിശമൈശ്വര്യ താനം ഗ:

നിഷ്കപടതയോട്.

N. K. D.

1

പൂവിനെന്തിൻ വെണ്മയെത്തിത്തങ്ങിയപ്പൂഴിലി-
നാവിതടവും മുകുരമൈന്തകവിൾത്തടങ്ങൾ
ജ്ജുവിചമന്ദസ്മിതാരുകളിൽ മുവർ വച്ചി-
ച്ചീവിധമിരുന്നു സൌന്ദര്യമിവളേ! നീ

2

ഉൺമയുടെ ശിലാഭിത്തിയിൽ ഭദ്രമായ് മേവി-
യെന്നുമാർവ്വമൊരു ശംഖിനാൽ നിശ്ചയിച്ചി
ത്തമനസ്സിൽ സൽക്കീർത്തി നിനവാഴ്ച ചിന്തിച്ചോനെ-
നരമുഖമാകുമാടിയല്ലേ! ഭദ്രവർത്തോ നീ.

3

പഞ്ചാമിനിലാവൊളിച്ചുറത്തിൽ തകുന്നോയ്
നെഞ്ചിൽ വിഷമായ് മൊഴിയിൽ നല്ലനറുതേനായ്
വഞ്ചനാകൃത്യം ഹൃദ്വനത്തിൽ ചിന്നിനല്ലോ-
രഞ്ചനാച്ചേതോഞ്ഞസാരജ്ഞെ! ഭദ്രവർത്തോ നീ

4

സ്നേഹമൂർത്തിരേഖ ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന ചിത്രായവി-
ശേഷമതിനാൽ ചിത്ത ശുദ്ധമാക്കിയൊഴിഞ്ഞ
മോഹനതിമിരം പൊളിക്കുമാരുന്നതെന്ന് ചിക്കി-
ത്സനനികേതനിന്നെയതിനാൽ ഭദ്രവർത്തോ നീ

5

സർവ്വരൂപഗുണമേ! സത്യമൊടസത്യം
ചികഞ്ഞെടുപ്പോന്നൊരു പരിജ്ഞാനത്തിൽക്കോൽ
വികാരഭാവശ്ശങ്കയെ പറ്റിയെഴുതിയീ
ലോകമതിനിൻ ന ഉത്തമയിതിജ്ഞ പെരിതുള്ളു.

ചന്ദ്രമണ്ഡലങ്ങളൊരു വെള്ളിചന്ദ്രം വിളങ്ങും
രശ്മിവിളങ്ങുന്നു നീ രത്നമാണേ ചേർന്നപോലെ
ഉത്ഭവത്തിനാൽ വന്നു മുദ്രവിശേഷത്തിങ്കൽ നിന്നും
കന്യകാരത്നമേ കുമാരി! കരുണയുള്ളോളേ!

൭

ഉന്നതഹിമശൈല ശിഖരി! കാലിഗണത്തെ പോറ്റുമ്പോൾ-
നിന്നുള്ള വലയമന്ദമാരുതനിൽ വിളങ്ങുന്ന
വള്ളിയും പിടക്കളായ പുഷ്പങ്ങളും ചേരുമ്പോൾ
നന്മകളുള്ള പക്ഷി ചെയ്യും ഗീതങ്ങൾ പോലെ

൮

നിന്നെ വെടിയുന്ന പാപി വെടിക്കൊണ്ടവർക്കും
പിന്നെ മനസ്സിന്റെ വിശ്വാസത്തിൽ വന്നോ, ദേവി!
നിന്നെ കരുണയാൽ നിന്റെ ദിവ്യ ഉപദേശത്താൽ
പുണ്യവിശ്വാസമൊരു ക്രിയകൾ! ധന്യേ ദേവി!

൯

ദിവ്യരത്നത്തിലെ പൊന്നിൻ പാടുമാണെന്ന-
ദേവി! ഉന്നതത്തിൽ നിന്നു വന്നവളേ
ചേരുവിൽ മണമാകും പൂവ് പുഷ്പങ്ങളെല്ലാമുള്ളപ്പോൾ
നീ വിളങ്ങുമെന്റെ മനതാരിൽ ധന്യേ ദേവി!

10

നിന്നെ ഉത്ഭവിച്ച ദൈവം കരുണയുള്ളോനാകുന്നു-
ന്നിരുന്നു ചെയ്തവളേ! നിന്നിലൊരു കുറവോ
നിർമ്മലചാരിത്രേ! കരുണനിറഞ്ഞ തിരുസ്ഥിതിയും
പരിശുദ്ധിയും വെളിവാക്കുന്ന മാതാവേ

'ഒരു കത്ത്'

ശാഹി! പ്രിയാന്തേവാസിൻ!! കുമാര!!!

1

വിദ്യാസ്വഭ്യസ്തപൂർവാസ്വനുദിനമനേന
ഹൃദ്യാന്തരംഗസുഭഗേണ സ്വഭാവശുദ്ധേന
ഗദ്യാത്മകം സവിനയം പ്രഹിതം ത്വയാ യദ്
ഹൃദ്യാതനോത്യക്ഷതകം ശുഭകം സുപത്രം

2

ചേതസ്സു പാവനതമഃ കരുണാകരസ്യ
നാരായണസ്യ സ്വനുഗ്രഹ ഏവ ഹേതുഃ
സൗമ്യ! കുമാര!! ശൃണു കിം ബഹുനാത്ര മന്യേ
ലോകത്രയേഽപി സുതവക്താ സഹത്യവത്ത്വം

3

ശുശ്രൂഷയാ വിമലയാ വരയാ ച ഭക്ത്യാ
തുഷ്ടിഞ്ച സഞ്ജിന! ഗുരോരനല്പസ്യ തസ്യ
ലബ്ധാ കരുണാ നിഹിതാഽത്ര സതതം കുമാരേ
ശ്രീശങ്കരസ്യ കരുണാവശ്യണഃ കടാക്ഷഃ

4

ഉദ്യദ്ദിനം പുരുഷസിംഹമുപൈതി ലക്ഷ്മീ-
ര്യോതത് സുവാക്യവനഹിത്യ സദാത്തധൈര്യഃ
വർദ്ധസ്വ തേ ദിവ്യക വശ്യ കുമാര! കാവ്യ-
ഭോഗാത്മജസ്ത കുശലം സമ്ഭൂതാം വ കാമ്യഃ

ഇതി ഏ. കെ. പണിക്കർ

ത്രിനവത്യധികസഹസ്രസംഖ്യേഷു
കോളംബശരദി മാഘമാസി
തൃതീയദിനേ

'സൽജ്യോതി.'

N. K. R

1

ഘോരാന്ധകാരമദ്ധ്യമൊഴിച്ചാദിവനത്തിൽ –
നേരാം വഴികാട്ടും ജ്യോതിസ്സേ പരദൈവം
ഘോരാന്ധ്യനേരത്താഴ്ത്തിടുകിൽ ഞങ്ങൾക്കരികിലുണ്ടു.
നാഥായി നടത്തേണം! ജ്യോതിസ്സേ നായി നടത്തേണം!

2

അന്നൊന്നു വരുമ്പോൾ പരമിങ്ങുനിൽക്കുമ്പോൾ
വഴികെവെടിഞ്ഞു ജ്വലിക്കുമ്പോൾ ജ്യോതിസ്സിനാലെ
മുമ്പാഴിനിന്നൊഴുകായിലും ഞങ്ങൾക്കുറങ്ങുന്നു
നിന്റെ വഴി പിന്തുടരും ജ്യോതി നായകനേ നടത്തേണം!

3

നന്ദിയുണ്ടെന്നാലും ചിന്തയിൽ നാഥൻ വരും എന്നു
ധന്യമാം ഞാൻ ഇത്ര പാപം വെടിഞ്ഞു
സന്ധ്യാസമയത്തിൽ നീയെന്നെ വിളിച്ചുണർത്തി
വന്നു, ഞാൻ വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്യും ജ്യോതി നടത്തേണം!

4

പാടങ്ങൾ താണ്ടി കൊടുംകാട്ടിൽ കേൾക്കുമ്പോൾ
ഉദയസമയം വരുമ്പോൾ വഴി തെളിയുന്നു
വേദനകളിലെല്ലാം ജ്യോതിസ്സായ് വന്നു തന്റെ
ശോകത്തിൽ കൈവിടാതെ ജ്യോതി നടത്തേണം!

5

നീ നാഥൻ എന്നും എൻ ജ്യോതിസ്സായിരിക്കും –
ഇന്നു ഞാൻ പരമാനന്ദമായി
ആനന്ദമായി ഞാൻ നിന്നരികിൽ വന്നു –
ചേരാൻ വിളിക്കുന്നു ജ്യോതി നടത്തേണം!

6

ണങ്ങൾതന്നകൂറ്റനായോ ഭക്തിവിശ്വേഗം
ഞങ്ങൾക്കൂറ്റം ചേർത്തിട്ട് മിഞ്ഞിങ്ങളെ "ഭോഗം"
എന്നും ഒന്നിച്ചിനങ്ങളുമിന്നോക്കിടുമ്പോൾ
ചണ്ഡമിദൈന്യത്തിനിൻ പുകൾ ചേർന്നു ശ്രീപൂജ്യത്തോ!

7

തപോധനപ്പുഞ്ചപ്പാദരിയെക്കും പാടിട്ടുവന്നു
തപോനിധികൾക്കെല്ലാം ചിരിയാക്കുന്ന ഭാവിയുമേ!
നഭോമണ്ഡലവാഴ് വേദത്താലൂണൊക്കയും കാൽ
നുഭോജിക്കും വാക്കേശനായെന്നും ഉണ്ണാനുണ്ടോ!

"ഉണ്ണാനില്ല ഉടുപ്പാനില്ല"

1

കാച്ചണ്ണവേവിഞ്ഞൊരു കൊച്ചുവാരിയേ–
ട്ടോലക്കുറ്റം തോൽ ചെന്നുരുവലിഞ്ഞഹോ!
സൗചസ്യമായ്ച്ച പട്ടിണിപെട്ടതിൻകീഴ്–
ക്കോലമതിപേർത്തുന്നിയ ഗേഹമൊന്നിതാ.

2

പാരം ദ്രവിച്ചം പഴയോലകൾകൊണ്ടും
ദ്വാരത്തിട്ടുവെച്ചീറ്റപനമ്പുകളിൽ
ദൈന്യം നിറച്ചിങ്ങു പന്തിപ്പുറങ്ങളി–
ക്കൂണാം ദാരിദ്ര്യചിത്രച്ചുമർപാടുകൾ.

3

ഒട്ടും വിടാതെ മഴ വേട്ടുചെന്നാളി–
ച്ചിട്ടുള്ള പാടങ്ങളുദ്ദരത്താലിൽ
ഒട്ടേടു ചിത്രാക്കിന ചേർകെട്ടുയി–
ട്ടിട്ടുള്ള ചെന്തേങ്ങാലാമയിൽനിലക്കണ.

ണശ്രീ ക്കാലത്താഴിലിരുന്നു തൻ നില-
ഒക്കാട്ടു വിതിൻവടിവേദത്താൽക്കുഴൽ
വശ്യനതൊന്നിങ്കൽ തന്റെ കണ്ണിൽ നി-
ന്നശ്രുജല വർച്ചോര കൊണ്ടതായ് വിതും

5

ന്നുരാ ഞങ്ങളോ ക്കിന്നതിനട ക്കട വി-
ദ്വേഷതുങ്ങി ശിഷന്നട ശുഭമയ്യയവൾ
നേരുയാ വിശ്വ ക്കാനില ട വിനയത്തോടെ
ചേതനൊക്കെയിണ്ണം ഉരയിൽ തന്നിച്ചിതു

6

ഭാഗ്യ ക്കുള്ള ഉക്കാ നശണ്ണിതൊലൽ-
താരിൽ ചടച്ചേഷ്ടിനി ട ചിത്താചഞ്ചി കി
ഉരി ഉചവട്ടിൽ ഞ്ഞാ ട്ടുചു നന്ദികെ
നേരിട്ടിരുന്നന്നി സിപിഞ്ചു ചെയ്കയോ

7

കിറിച്ചെരിക്കി ഞ്ഞുളെഞാ നിട്ടി കിളി വിള-
ങ്ങ്ചിറിക്ഷ്വചെർ മചെം ഞം ജ്ഞനാവില്ലാ
ഞറിന്നക്കാവേവം ചിവടിക്കൊത്താ നിറം-
ചാറിക്കാട കാ ക്കു കുളിർന്നതാ ഗ്ര ണൈ

8

ശുദ്ധത്തിനെ ചെയ്തിൽ ഉരചിയ് വിദ്യ വിദ്യ-
ഷിശൂപക്കുജ്ഞാ കലികടന്ന കണ്ണയെഴുതും
ഉൾക്കദൃഷ്ടി ക്കനിവിതശേഷ വറ്.
സത്തുള്ളവരാം ഗി യിലെന്നു നിരിക്കെച്ചിട്ടിം

ദൈന്യത്താൽ ചകിതങ്ങളുന്നു ദൃശ്യവുമം
കോലത്തൊടൊക്കാഞ്ഞൊരു കേശപാശവോ
നാൾചിഞ്ഞു മാസത്തിലങ്ങും കുറയും
നിഴൽത്തൈയെക്കാണുലിന്നിരിക്കുന്നതും

10

ദാലിന്നിതേ സംഗതി —; കാലദൈവശാ-
ത്താലിങ്ങെഴും സ്വന്തകൾ വിട്ടിന്നപോയ്
മേലിൽ പെറും ത്വക്ക് വഴിയേറുന്നതോ
കുഴിതൻ ശിക്കായ് വരു നാടിച്ചുകിന്നുവൻ

11

സ്നേഹം തൃശ്ശം പരിണമിക്കണമിതും
ശോകത്തിനേ കേശഹിതായ് സ്വബിഷേക
നാശത്തൈ പരിശവശത്തുനന്നതാൻ -
ദേഹം മനക്കാന്തിൽ പോലെ വെന്നിവേ.

12.

ശോകത്തു പൂശ വരുംപോലെ നിഴലിനയായ്
വേകെട്ടെന്നാണു വിധിപ്രകൽപിതം
ലോകഗുരോ! കാഞ്ചനകേതകത്തിലും
നീകക്കം ശവ ദുഃഖം ഹൃദിസ്ഥാനത്തിനോ ?

13

ഞെഴി ചീട്ടി വിക്കും വലവിസ്പന്നരൊന്നേ
ചരമഗീതിങ്ങിനെ ചൊല്ലിടർപ്പെട്ടാണു
ദുഃഖിച്ചീടിയ് നക്കിയകച്ചതൊന്നവ-
ദാഹിച്ചിട്ടു നാളെന്നെൻ കളിവേ!

ഒരു ചെടായിൽനിന്നിവർക്കുദ്ദണ്ഡൽ-
കരുണയൊരുത്തിയിൽ ഫലിൽ നിന്നതിലി
ഒരു വിധമായ കെടുക്കൾ വേണ്ടാൾ
കരുതിയിൽ കുളമക്കൾ താണെ ദുന്ദിൽ

II

1

നതാംവം വിയെരു ദുർവപ-
നതാതുശ കൾ ചുണ്ട് പോലെ മുൻ
തതാദുമും ശ്രീ ചില്ലം കൈശ്രീ-
ഉതാന ഷം ലിവന്തിലെ അന്ത്യ.

2

ഇഷ്ട വഴിയെന്നു നമുക്കു വരു-
ട്ടിഷ്ട ദുഷ്ടം വിരിയുന്നു ഒന്നോ- ചിക്കേ;
വിക്ലിത്തത്തുംമു മിതെന്നു വിന്ന
ചെറുപുന്നാൾ വെമ്പു ഞാന്തിനാദേവ്യ?

3

മണാവിൽ നിന ചെറുതിടചു കൂവിന്നു
നിന്നാന വന്നിതെ പാർശ്വലോകേ
മന്നാ ന്ദിലെ ദേവുലൻകിഴിക്കു കൂകോൽ
വന്നാതു മുദ്രിച്ചു നചെയിച്ചു കിളി.

4

വേറെ കർത്താവെ ചൊന്നതിന്നാകിൽ, കിന്നരിൽ
സുരലോകം വിളിച്ചിട്ടും അയന്നു താനും
കോലയിലേ താന്നെ മനകരിച്ച-
ചേരലയ്ക്കിട ക്കുഞ്ഞോം കുസുമവേഷം

5

ഞാനായ മൂൎക്കൊടി തന്നെയിലു വന്നു
നന്നായതിൽ ചാഷ്ട ശിരസ്സുയൎത്തി
വ്വന്നാരെന്ന വാഴ്കുവിവിവഞ്ചിക്കുക —
ലൊന്നാ കുലം നോക്ക കവുതുള്ളേയ്.

6

പിൻപാടതാനന്തനയിക്കുതൂകൊ —
നഷ്ടമാനങ്ങളുന്നരണ്ടുപോല്
തൽദാരവിന്ദ്യാസൃദൃഷ്ടനത്തു —
പൂജാരതോദോശമുണ്ടുതന്നിരി.

7

ഞങ്ങൾ ദ്ദൈകന്നിക്കതിരും ദ്രോഹത്താൽ
വിളിത്തു മുത്തു വന്നു മന്നും
തളൻകുൽ വരുമ്പോൾ വാകോ—
ന്നെഴുതാൻ വരെ നാന വരുത്തിയിനോകി

8

ചട്ടതൻ ദാര സ്വാമിയെ കാ—
ണ്ടൊരുനാളിലിക്കമുറനായി
പൊന്ന — പാപത്തെനാളിയിന്നിവർടു
മതെത്താമുറിമാറിഞ്ഞുവെച്ചി.

9

ക്ഷാമമും ശിഷ്യകരെ ഷെരെ ദ്രോകിൽ
ശിവനിതാരെന്നു ശരിക്കാറിഞ്ഞു.
ഞ്ഞുമുന്നേയിൽ താനവർതൻ വാക്കിൽ
സ്വമന്ന്യ മഹത്വത്തെ താവിന്നർ ചിന്നു.

10

ഉടൻ ഷൂവാ വന്ധ്യത ചൊന്നിട്ടോ
പിടഞ്ഞുകൊണ്ടക്കാലെഴുന്നേറ്റാ
വടക്കിനിക്കകത്തെപ്പിന്നുണ്ണിൽ
കടന്നതിൽ വന്നിപ്പെടവുംകൊണ്ട്

11

ആ വന്ദ്യവൻ ശേഷിനോ! നിന്റെ ജാമാ-
താ വല്ലയോ? ദൂരത്തുനിന്നിന്നു
നീ വന്നിതും സ്വാഗതവാക്കുകൾ ചേതാ-
ന്തി വർണ്ണവന്തോടയോ ഇച്ഛതല്ലോ!

12

നന്ദിക്കെഴുന്നൊരുവന്റെ മുഖിൽ
ചെയ്യുന്ന വിതകങ്ങൾ നൽകുന്നതിങ്ങും
നന്ദിക്കുളും കണ്ണക വിശ്വസിച്ചോ
വന്നിക്കലയിൽ തന്നുടെ ചിത്തനാഗം.

13

ചൂടിക്കള നമ്മുടെ ഷിനരിമ്മ
തൊഴുതിവിട്ടിളുന്നവരുടെന്നെ
വന്നുമ്പു തൻ ശുശ്രൂവിനിന്നതിനെ-
ച്ചെയ്തും ഗ്രന്ഥസൂചനത്തിന്റെ

14

രണ്ടുദിനടക്കം ശ്രീകികിതിന്നു മന്ന
കുടിക്കൽ വണ്ണിനോട്ടകളെന്നുപ്പിം
തെക്കേതിലെ വിവരിക്കുന്നോൻ
ഉരുവകൾക്കെന്നുനിന്നു പറഞ്ഞ

15

ലോകത്തിന്റെ ചിരകാമ്യമിതും ധ്രുവം
പൂരിച്ചുപോരാഞ്ഞിലെവനിനിക്കാൾ
പരിച്ഛിന്നിക്കുന്നിതു ഭൂരതാരം
ഭാവിയെത്ത ഉൾഭാസിതോത്ഭവൻ

16

ഉടനൊന്നാതമോശ പിന്നെയാഗ്രി
നടനമ്പൊഴിഞ്ഞൊത്തുവികെ ഇരുൾമിയ
ഉടൻ കുറെച്ചലക്കുവക്കൊമാനാൻ
മടങ്ങിവന്നു പുരുതലയ്ത്തതിൽ

17

ആ മഹാത്മാവേ! വധ്യനനിൽക്കട്ടെ ഞാൻ
പ്രേമത്തിനൊളിവിടെ മിന്നൽ കോടിവന്നം
ഞ്ഞ ബന്നിനിക്ക പരമപദം കൈനാ
നാസ്തിനിരാഗം —; അതാവാതിഷ്ഠതാണോ?

18

ദാരിദ്ര്യമില്ല, രുജയില്ല, ഗുണങ്ങൾക്കൊഴിവില്ല
ലോകത്തിൽ വിഷമവാക്യചെറ്റിലൊഴിവില്ല.
ദുർപ്രശ്രഗുണം —; അങ്ങിനെ കൂട്ടാരം
ചരിത്രശാലിനിയത്താക്കപ്പെട്ടു താനെന്താൻ

V. Narayana menon

"ഉപരിക്ഷകമദ്ധ്യത്തിലെരത്നം"

1

നാരത്നമേ! ഹിമചയം സ്ഫുരിയ്ക്കുന്നൊരു കു-
മാരൾ കാന്തിവിലസുന്ന നിന്നെ കണ്ടവരിൽ
ന്നാരാൽ പൊഴുന്ന ഉപരിക്ഷകന്മാരിനങ്ങൾ
ചേർന്നിടത്തണഞ്ഞ പുരന്ദരവന്നവെന്നോ

2

ചേരുന്നതിന്നു ചിത്രവസ്ത്രങ്ങളെന്നു-
ളേറുന്നതിന്നവരിലോഹൃദവേദനയെല്ലാം
നാരത്നമേ! തവ വിശിഷ്ടത കിന്നരസ്ത്രീ-
സൗരഭ്യശൈലത്തിലെ കണ്ടെത്തും

3

നാനിന്നിഹിനങ്ങൾ ഭേദം ഉപേക്ഷിന്ന ശുദ്ധ-
ജ്ഞാനം കൊണ്ടു വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു
നാനാവിധം പരിചയം പരിശീലനമാകിൽ
ഭാഗികൾ വിടരുന്ന നിന്റെ സൗന്ദര്യം

4

അന്നുമിതും മനസ്സിൽ വന്നണഞ്ഞു മന്ദഹാസ-
വും വിശിഷ്ടമനോഹരവർണ്ണങ്ങളും
വന്നോരിടത്തെ വിലസുന്ന വിശിഷ്ടരത്നമേ!
യശസ്സിനിക്കാരുന്നോർക്ക് നവരത്നം

5

ഇന്നൊരുകൂട്ടം പ്രകൃതിവർണ്ണങ്ങൾ ചൂടി
നിന്നകക്കൂട്ടം പരിശോധനകൾ
എന്നാൽ ലക്ഷ്മിപൂർണ്ണം ഇനിയങ്ങളെന്ന-
നന്ദനങ്ങൾ വിശിഷ്ടവർണ്ണങ്ങളും

വഴിത്തെരുവിലി വരെ വന്നു വെന്നുവെച്ചിട്ട–
കണ്ടുണ്ടെന്നു വിരിനിൽപ്പു വിശുദ്ധിയെന്നു
ചൊല്ലുന്നതാം കിരണിവർക്കസൂയ തന്നെ
സന്ദേശകന്നെക്കുറിക്കും കാരണമല്ലേ!

7

കേടറ്റ കുചങ്ങളെ വാസരശ്രീ വഹിക്കു–
ന്നിടാതിരുന്ന ചന്ദ്രികകളാം കൂട്ടർ
വരേണ്ടതില്ലെന്നു വർണ്ണ! നീ വന്നോ വന്നോ–
കോടിരങ്കോമെഴിലിരുന്നു ചന്ദ്രികയും.

P. K. P.

"കാറുകണ്ട കഷ്ടകൾ"

V. N. M

1

നിദാഘസന്ധ്യക്കു വശ്യവെയിൽ
നിർമ്മിക്കുന്നു വർണ്ണിച്ചെടുത്തുകൂടി
ന്നു കാശമിതാ വിരിച്ചിട്ടിരിപ്പും അവിട–
മ്പങ്ങു തെളിഞ്ഞു ചിത്രശോഭ ചേർന്നലെ

2

ദൂരെച്ചക്രവാളത്തിൽ ഉയരും വൈവർണ്യം
ചെന്തീച്ചിറകൾ കത്തിയിടുന്നിയന്നേൽ
കാർമേഘവർഗ്ഗം വാഴിക്കുന്ന
കാണായ്‌വന്നിതു സമ്യക്കകിലുമിതാ

ജ്ഞാനലം നശ്ശെഷൊരജ്ഞാനത്തിൻ [illegible]
ത്തിങ്ങിടിർകൊണ്ടേൾ കതിൻനേരം
പ്രാണാധിനാഥന്റെ സ്വാഗവത്തിൽ
നവേദസന്തതിച്ചു കവിളെന്നപോലെ.

4

കവോൽക്കനുക്കും ഉന്നവർക്കിടയിൽ
കുതിച്ചസന്നിംഗന ചിന്നവേട
ന്നഭിഷ ചിക്കിടിന കേശ ചീശ-
ഖകാവിന്നി കൊണ്ടേലിതം വെതന്തെ.

5

ന്നവിന്നല്ലം കേസരിത [illegible] നിരിവൃ-
കുടാക്കവന്തിയിൽ തിരുത്തുകം
തൃക്കതിൻ വേനിവെണ്ണിക്കിക നാൻ
ഗംഭീരവും ഗജ്ഞിതവും മുഴങ്ങി.

6

ദ്രിംഗക്ഷശ്ചരക്ഷ തുന്ദിലവേലി-
പ്രകാശവാദത്തവിലജ്ഞലം
തന്നെ ക്കാന്തവക്കത്തിന്ന-
ദേവം ലസിച്ചു ഉലർമ്പ്രതിനാസ

7

ഹന്നൻ പരിയദിങ്ങതിൽ നിവെ ജ്യ
ഷാ വെട്ടും ചെലസവഗ്ഗിത ~~[illegible]~~ 1
ന്നാരത്
ന്നവന്ദ് കൺഠദിവ്യവലഞ്ഞി-
തിദ്ദഗധ്വരഗദ്യദ്ദിഗനാദി

വേഷ്യാൻ ഹോളം [illegible] ജ്വലനാം പിനാർകിട്ടം
ശ്ശ്രീവഹിന്നരെവിടന്ന കണ്ടിൽ
സുഖാണ്ണന ന്നെന്നത്യക്തിഷ്ഠു വേവൽ
സൈന്യദാവിനിതുച്ച്ഛശലികഷ്ട്രലെ

9

നാഥൻ ശ്രീവിധനത്ത ചരി, ത്രീശിവ, ക്ഷി,-
ഈവണ്ണം തൃപ്താദിരസം വഹന്ത് ;
ശ്വേതാനി ശ്രോവേൺ, വ്രിന്ദന്ത് ന്ദുന്ദ്
സൈശ്വരൈജ്ജീവ്ഹേരത്ത കിർത്തി പ്രാവിൽ

10

സസ്യാത്തണൊര ണ്ണ ർക്കര ഗര്യ സെൻതിന്ന –
ണ്ണോ ഷെക്ക പ്പറി ച്ചി.ട്ടും ഒതാ ച്ചിട്ടി, ക്കി,.
വൃണ്ണത്തിനായ് ചാണക ഷി.ടത്ത ശ്രോ,
വാനായ് പ്പി ട ന്ന ണിവാർിദന്ത ൽ

11

ഏം ദിക്കു! ജ്ജ.ദിഷ്ട! കട്ടന്ന ച്ചുന്ദ്യേ!
സം ഉ, ഷ്ഠ മ്യർന്നി ൾ തലർ ചിവ്ര മ്മൃത്താ ര
മ ഷി. ൽകരി പ്പന്ത, ഉര രഷിക്കൽ ന്നിത്ത -
ന്ദ്യ ന്ന ഷിനൻ തൈങ്കി വിട ചവേദ്ദൻ

12.

ധതിന്നി! ഹേരക്കം ചരിത്താ ഹവർവേവ
ദുഃഖങ്ങൾ സൈന്യ ഷ്യണ്ടിനക്ക വതെങ്ങ
ആത്മാനമ കരാഷിട്ടു തം നിശ ബ്ബ
നിലയിൽ പ്പുക്കും ഭീങ്ങൾ നിരന്തവാനിൽ

13

വിദ്യുച്ചാലകച്ചി എന്നെന്ന വെച്ചിൽ
വശ്ശാതിവിഷ്ണും വന്നുശലിചാത്തി
താൽപ്പൂത്ത രക്ഷ ചെയ്യുന്നെന്നു വിണ്ടു
താല്പിപ്പിന്ന വന്നിത്താതൃഷ്ണ ദേവൻ

14

ഞ്ഞുമോദിച്ച് വാനുകളും വിയന്തി-
താഭകൾ വീന്നഞ്ഞു ചെയ്താർ ഭഞ്ജൂ
നാഥന്റെ സ്വർഗം, നിൻ തിരുമാറിൽ ഞാനൻ-
നേൽ വീണിനാൽ ചൈതന്യമാം ഭവ്യത്വം

15

ഞാനഞ്ഞുനം ചേപറയാൻ കിടക്കും
വിരുന്ന നിനക്കിക്കിക്ക് വിട്ടു നാളെ
ഞാ വകൾ തൂനായ്ക്കൾ പാപ-
ച്ചുവട്ടിനെ ക്കുന്ന ഉണ്ടാക്കിറഞ്ഞും.

16

യാത്രക്കാരനായ് ഉണ്ണാരെത്ര ചെയ്തു
വിരകൾ കിട്ടിയ കൃപാണ്ടൈ
സ്വാതന്ത്ര്യമായ് വിധിതാൽ വഗത്ത-
സ്വർഗത്തിലേക്കുള്ള വിവാഹയാത്രം.

17

ഇന്നാറിറിക്കും ഞാ വിണ്ണോരമത്തി-
ലേന്തിക്കുവിക്കാനരന്ന വിന്യാസങ്ങളിക്കും
കൂട്ടണോടിത്തിൽ ദി സ്വാതന്ത്ര്യമായി
വന്ദിക്കുന്നവർ വിവാഹയാത്ര.

18

കയ്യന്നു കൊണ്ടേയെടുത്ത [illegible]
കാമന്റെ [illegible] കയ്യിലെ
ഭേദം [illegible] പുറം വിടുക [illegible]
[illegible] 'കവി [illegible]'

19

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

20

കലമ്പ [illegible] വിഷ്ണു-
[illegible]
ശരം വിടാ [illegible]
ഭോഗ [illegible] ഹാ! [illegible] സംഗരത്തിൽ!

21

[illegible]
[illegible] ചതിച്ചിടുന്നു.
[illegible]
[illegible]

22

[illegible] –
[illegible]
[illegible]
[illegible].

'ഒരുഗീതം.'

നാഥേ ശിവേ! തവ വിചിത്ര ചരിത്രമാം
[illegible]
[illegible]
[illegible]

2

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

3

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

4

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ദേവന്റെ വിധം വന്നപ്പൊൾ ഭീരുക്കളായിരുന്നു
തെളിക്കപ്പെട്ടു ശത്രുവും നരന്മാരിലെറെ
രക്ഷിതാവും കരുത്തരിൽ സമർത്ഥനെന്ന
[illegible] ഉദയം വന്നിതീശ്വരനെ.

൬

ക്ലേശമെന്നിയെ വന്നതാം ദിവ്യത്വം തൃക്കി-
നാശമെന്നിയെ വന്നതുമൊക്കയും തീരുന്ന
ന്നുശക്ക ദേഹം വശഗന്മാരിൽ വലിയൊരു ഭക്തൻ
നിശ്ചയമായ്! ശാശ്വത ഉന്നതനെന്നേ.

൭

രോഗത്തിലുള്ളൊരു ചിന്തയെക്കൊണ്ടകറ്റി ജ-
യോഗത്തിലുളവായ ദുഃഖങ്ങൾ നീക്കിക്കളഞ്ഞു
ചൊല്ലിക്കൊണ്ടാൻ വചനത്താൽ വായിലും നി-
ശ്ശോകമായ്വന്നു തവ ശിരോഭൂഷണ വാസിയും.

൮

പൊന്നാകുന്ന മഹാമുഖം പൊന്നു ചെയ്തു മഹാദി-
പെണ്ണും മഹോദരനാക്കിയ മനുഷ്യ
ഉദിച്ചതിൽ [illegible] ചെലിതിലെഞ്ഞെയ്യവനിതി-
ട്ടെന്ന ദേഹിയെന്നിനി ലോകം തരുക.

൯

എന്തോ വികാരവത്താകിലും ഭക്തപക്ഷി-
യൊരുങ്ങളും [illegible] കേഴുന്ന ശബ്ദവും
മുന്നുര കൃശനരസമൊന്നായി തൃപ്തിവ-
ന്നേന്നു. വിശ്വത്തിലെന്നെ വാക്കിലും ഭക്ത്യൈകതാം

10

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible].

11

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

12

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible].

13

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

14

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]?

15

ന്നുകാരന്റെ മുട്ടുപലങ്ങളെ ശിരസ്സവ-
രേറ്റിടും പത്രമെല്ലാം കൊണ്ടുവരികിലങ്ങു
ലോകത്തിലിന്നതവർക്കത്ഭുതമായിന-
മാകാതതാണയി ശിഷ്യ! വല്ലതായിത്തീരു

16

ഞാനേ വരുണനിലയെയിങ്ങനെ ശിവവ്യവ-
സ്ഥയെന്നു ഞാൻ പറവതിൻ പിച്ചവരുതിങ്കലുപവി
നിന്നുണ്ടിന്നിന്നുകൊണ്ടു മുന്നതു മറിച്ചു ശക്ത-
നെന്നു ഞാൻ ഭാവനെയുടവരെക്കുറിച്ചെഴുതുന്നു.

17

ഇപ്പൊളിച്ചിത്തത്തിലെ ഭൂമിയിൽ മഹിമസുരാത്രി-
യല്ലേ! ഭവാനവർ ഭവത്തുങ്ങയിത്തീയിനില്ലേ
പലർക്കു വിന്നതിങ്ങു കൂടെ വന്നു വിശത്
ചെയ്തേൽപ്പിച്ചിട്ടാണ് നിന്റെ തുരത്തുകയില്ലേ.

18

താരുണ്യമുള്ള നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ വചനത്തിൽ
പരബ്രഹ്മമഹിമാനന്ദമാനന്ദമായ്
ന്നുരെ നൊടുക്കുവാനിനി പറയുക ശക്തി-
ക്കുവാങ്ങുവെന്നു ജനതകളിൽ ചെയ്തിടുന്നു.

19

ഇവരെ ലോകത്തിൽ സ്വസ്ഥതയെങ്ങനാപി
നിസ്സാരമായതിൻ മധുവാനന്ദത്തിൻ ആരും.
നിലവായിരിക്കുന്നവരിൽ ~~—~~ ഒന്നുമറിയാത്തിന്നു
പണ്ടിക്കൽ ഭവമൊന്നു മനുഷ്യനെയും

തപ്പിയടുക്കും ഗുണഗണങ്ങളിനെ ങ്ങളിടുന്ന
പെരുമ്പെട്ടങ്ങളും ഹിമഗിരിശൈലവിന്ധ്യമുഖങ്ങളും
ഖഡ്ഗതുംഗഫണിമുഖങ്ങളെന്നിവയൊക്കെ വിട്ടി-
ടുക്കുന്നോ ഞാ വിവശിതഹൃദയൻ വിലസീടുന്നു.

'ഒരു വിചാരം'

C.K. Kumar.

ഞൂറാണ്ടുപിന്നരഹസ്യമിന്നുവരെ-
ച്ചാരാജ്യം പരവിതാന്തചരികടവരായ്
നേരായ് ശ്രവിച്ചിട്ടുവതാനരനന്തനിങ്ങ-
ളേച്ചതും വിശേഷവിദ്വാന്മാരിന്ന പൗരസ്ത്യങ്ങളും

൨

നവൈഷമ്യ ജ്ഞാനിയരക്ഷകൾ ചെയ്യുന്ന വിദ്വേ-
ഷം മുഖ്യതക്കുറഞ്ഞഘോരമൈന്നിക്കുന്നോൻ
അക്കാരുണ്യനിധിയെഗണ്യമിന്താവുമെന്റെ
ഉൾക്കാമ്പിലൂറി ഹൃദയം വിങ്ങിച്ചപോകുവേദം

3

സ്വാരാജ്യപ്പിള്ളകളൊന്ന്ക്ഷയിതാഗ്നിഹ-
ഷാരുന്നുപാന്നിട്ടുകൊച്ചായവതരിക്കുകാൻ
ആരാൽ ശ്രമിച്ചു കാലദയവന്ന് തുഷ്ടം
കാരുണ്യത്തിന്റെ പുറുന്ന വാസികളുകയിലേ.

4

നാഥനിന്നാഭ്യവിനിന്നു വരുന്നു നഷ്ടിൽ
നിവാവിന്ദിനമുയരുന്നൊരു കാവലെന്താം ?
കാഷായകുലമിഷിമെ പ്രലയത്തുല-
ന്നാഥാന്നിട്ട! "നറിവിശുദ്ധതിരുകളേ!"

ന നൈയായികം തം ന വാ പാണിനീയം
ന വൈയാകരണികം തം നവ്യ കാവ്യകാരം
വയം തം ജ്ഞാനുകമ്പേ പുണ്യരാശിം
ശുചിംകെ ദീനൈവാ സ്വയംവേന്ന പൂർണ്ണം

P. K. Panikker

'ഒരു സാന്ത്വനം'

അഥവാ

"ചിന്നാരുടെ ചരമം"

1

അമ്മേ! ചെറുങ്ങുക!! കുഞ്ഞുതപോലെക്കൽ-
ചുഴവട്ടുവിദ്ദൂരമതിൽ ചിറകിൽ കണ്ണുവെച്ചോ
ചുഴന്നകരഞ്ഞു സ്വയം വെന്തുകേളുങ്ങു-
വിദ്യുവന്നിട്ടുകയെന്നതുചുകണ്ടവല്ലേ.

2

ഞുവസ്നിഗ്ധിട്ടുവതെങ്ങിനെയെന്റെ പുത്രേ!
കാന്തസ്ഥതുചലനരാമസന്ധ്യനതു ചന്ന്
ഓർത്താൽ യമനസ്ഥിതിമമ്മേരനതുപ്പവന്ന-
കാനൽ കുഞ്ഞുങ്ങകമയെയുമതെ വിസ്മരിക്കും

3

ഉൾത്താരിലേക്കുതുകത്തൊടുമീ ചോദി-
ച്ചിരുന്നാലെരിനമിന്നതികണ്ടു വിട്ടു.
ഞാനാതുരച്ചചുട്ടുപോലെ കൈകാതിൽ നിന്ന
മങ്ങിക്കേട്ടോ! വിധിയെ ചുപാരുതാൻ തിട്ടുമോ?

4

ചൂടേറ്റു തന്നെ ഞെരുങ്ങിയും ശീതത്തിൽ വിറച്ചും
വാടിക്കരിഞ്ഞു വരുമാമിതയിത്തിരയുടെ
ചിന്തോവികാരവുമിവറ്റ പഠിക്കുന്നോർക്കു-
എന്തോ മഹത്തരമഹോ കൗതുകം!

5

ഞാനാണതിൻ വരും തലമുറക്കിഷ്ട വന്നാ-
യെന്നെങ്കിലും ക്യ ബഹുമാനപൂർവ്വകത്തിൽ വീണോർ
മന്നോരെക്കയും കരുതിനോക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടേ
പൂത്താം തെൽ കിടന്നു പൂവാണിയായിരുന്നു?

6

സ്ഥാനം, കുലം, ധനം, ഇവറ്റയിലൊന്നുപോലും
ഇത്രക്കൊരു വൈകൃതങ്ങളിൽ വലയിടാനായ്
ഇങ്ങനെ വരെന്നൊരു ദിവസം ചന്തിതന്നിലവൊക്കെയും
ശാന്തിക്കൊരുത്തമന്നിദർശനമായിരുന്നു.

7

ഉല്ലോകത്തിന്നഖിലം വഴിച്ചേർത്തുള്ള
മൗലേകിടത്തുപാതിൽ ചന്ദ്രവൃന്ദചോരവി
ഉന്നൊരുഞെരുങ്ങാകവിനാശവെറുക്കെ കൂട്ടുകാരെന്നോ
നോണാംശ്രീകൃഷ്ണകാത്തുനിന്നായിരുന്നു.

8

ഞങ്ങളാശയിൽ വികൃതാഭേദമെന്യേ തെക്കു-
വേഗത്തിലൂന്നചിന്ന ചിന്തയെക്കരിച്ചു
ശാന്തതയിലൊന്നുതെളിഞ്ഞു ചിരിച്ചു സ്വന്ത-
ദേശം സ്വർഗ്ഗമാക്കുന്നതിനുന്നുവെളികരിച്ചു.

9

എന്നാചരാതനവിരോധവിധിക്കയാല്-
ക്രൂരശരീരടച്ചദുഷ്കൃതികാട്ടവന്നായ്
ണ്ണുന്നേസ്വവംശജരതാൾപ്രവിശ്യയിൻ തകെ-
ണ്ണാരിണ്ണരശകച വക്കാചതാൻസഹിക്കും?

10

ഉന്നിദ്രകാന്തികലർന്നൊരു ചെറുമല്ലി
കുടിഞ്ഞസവിലാസമുൽക്കടമൂറൈ വെങ്കിൽ
കാഹളത്തിയിൽ ചെറുതുകോരതെകിക്കിണഞ്ഞാ-
ചിക്കുന്നകിടങ്ങളിലെന്തു? വരുന്നതെന്തു?

11

കാടാർന്ന കങ്കസുമനിഷ്ഫലയായ പൂവേ!
കേടറ്റരംഭമലർവാടിയിൽ നിന്നു ചാടി
വാടേണ്ട ഞാനൊഴിയുന്നിതൊച്ചപൊൾ നീ ദേവ-
ചൂഡാവിധാനകരമെന്നതിനെന്നപോലും

12

വേണ്ടാമെനുന്നതിലെ ചെന്തളിരാ വാഴുകിൽ
പോണൊന്നുമന്ദമതിലാടി വിങ്ങിടുന്ന
ണ്ണുന്നേസുമുഖിമാരവരിനാഥനാര്
മാനുഷർ കല്പിച്ച കഥയെങ്ങനെ വിസ്തരിക്കും?

13

ഓമനത്തമാർന്ന വസനിലെഴിലായുവേശൂ
കാണുന്ന മന്ദഹസിതം, മുകിലിന്റെ കണ്ണും!
ചാടിന്ന ചിമ്മന്മാർ വലിച്ചടുത്തുവന്ന-
കാക്കനെന്നുവിലുമ്മകൾ വാഴുമെന്നതേറ്റു

14

ചൊന്നാശന്നിലവിനത്തിനെന്നാഥനായി-
ട്ടുന്നംഗശോഭകലരുന്നൊരു കണ്ടുകണ്ട്
ദിണ്ണം കടന്നു, കുലേശ്വരരാത്ത, ചിരം
കുണ്ണം കളഞ്ഞു വിതാശകമിക്കാ വിഷം

15

ഇന്ദുകുലത്തിൻ കടകങ്ങൾ കഴിച്ചൊരു കർണ്ണൻ
തപ്പേർത്തു നാശമണവാനിടവന്നു, പക്ഷേ
ഔന്നത്യമാണതിനു കാരണമെന്നു വന്നു-
[illegible] പദമണഞ്ഞിടുമവർ കൊതിക്കും?

16

പൂവെണ്ണ ചിൽ കമലത്തെ കൈക്കരുണാകരന്നിൽ നിൻകാ-
നന്ദി ജനനാന്തരമണഞ്ഞു ശപിച്ചിതല്ലോ
[illegible] കഷ്ടമാണല്ലോ ഭിക്ഷു-
ക്കൂട്ടം! കഠോര രശ്മിയേറ്റു ഞെരുങ്ങി ദേഹം

17

ഞെട്ടിയുന്നതമസ്ഥാനത്തു കേറ്റാൻ കിടക്കയിലിതു കണ്ടു
കട്ടിൽ വിരിച്ചുപുല്ല പതഗാവലി വന്നിരുന്നു
പേടിച്ചു തന്നിലലയുന്നതിനാൽ മദ്ധ്യത്തിൽ —
ശ്രേഷ്ഠി [illegible] വിഷയങ്ങളെ കണ്ടിരുന്നഹോ!

18

പക്ഷം ചെയ്യുന്നോരു സന്ദേഹവും, കൂടെക്കൂടം
തകരുന്ന പൂങ്കശരിണയിലുമുണ്ടെങ്കിൽ
ദോഷം ചെയ്യുന്നോരു മനസ്സിന്നു [illegible] -
[illegible]

19

ഹേ ദിവ്യമേ! പരമുഖന്നു വിരഹണോടൊന്നു -
നിന്നെ നിക്ഷേപിച്ച വിതാനമിതെന്നു [illegible]
ഉദ്ദേശിച്ചു പലതും വിരിക്കുന്നു; നാശ-
ത്തിനിതിന്നു ഉപകാരമായിനി ഞങ്ങളൊരുമിക്കുന്നു.

പാപം ചെയ്തും പരവസ്തുക്കളെ ചെന്നു ഭോഗം-
സ്ഥാപനങ്ങളിലും വിലപ്പെന്ന്യതിക്രമിക്കുവർ
ണങ്ങനെ പുരുഷവധം ശരിയായ്ക്കരുതുവോ-
രവർ ചെയ്യും നരകക്കുഴിയിൽ പതിക്കും

21

"ധർമ്മം നമ്മുടെ കുലദൈവത" മെന്നു ചിന്തി-
ച്ചിടേണ്ടതിന്നിരന്നുമന്നതമായ്നമ്മൾ നാം
ശ്രീമൂലോത്തുംഗനാടിനഭിവൃദ്ധി ച-
ച്ചിവർദ്ധിച്ചു വന്ന കാരണമിതാണറിവിൻ

22

ഭേദിച്ചിടേണ്ട, ജനനി! ജനന്മതാതു-
നാശം വരുത്തുന്ന വിധി ഇത്തന്നെ പക്ഷേ
നിന്നുടെ ഇണം വിണ്ണു മഹിതപോലെ "ധർമ്മ-
ക്ഷേത്രം" മഹിമ വാഴുമാറാകേണം

23

ഞങ്ങൾ ദൈവസ്നേഹമായ് വാഴ്കൊണ്ട് വർദ്ധിക്കാ-
നീശന്റെ പാദകമലം വന്ദിച്ചിടുന്നു
ഞങ്ങൾ ആവിർഭവിച്ച നാട് വളരട്ടെ നന്മയി-
ട്ടിത്തരം ദിനമൊന്നു വാഴുക! ദീർഘകാലം

C. K. Kumaran

'വർണ്ണം'

വിണ്ണലസിതവർദ്ധിച്ചിതെരച്ചുപറ്റുന്ന ലോകരല-
ങ്കൃതാവിശേഷകേശവാ ചലകർ ക്ഷമ പുതുഞ്ഞിഞ്ഞു
നയനാകൃതി ദീപ്തമിഴികാന്ദരേണ സൂചിതാ
സൗവർണ്ണചലിതചപലയിതമാച്ചതുർത്ഥിതാം

വിവാഹമംഗളം

ചിരനവമിഥുനസാരസ്യമേ! ലോകമൂല-
പരിപാലനമേവം ചേർന്നിരുന്നിങ്ങു ഞാനും
പ്രണയമലരുതിർത്തേൻ [illegible] ഉള്ളം
പൂവിടകൾ! [illegible] [illegible] [illegible].

II

തരിയസുകൃതപുഷ്പം [illegible] -
വരചരിതവിശേഷാൽ [illegible] നിതാന്തം
സ്വരമധുരമായി [illegible] [illegible]
ചരിച്ചിതെന്നാൽ [illegible] [illegible].

കിളികൊല്ലൂർ, പി. കെ. കുമാരൻ

ചേരുന്നൊരീ ഗുണഗണങ്ങളിണങ്ങിടുന്ന
ഹേ രാമ! പത്നി! വധൂവരരേ!! നിതാന്തം
ആരോഗ്യമായ് സുഖമതിന്നു [illegible] -
നാരായണൻ സകലമംഗളമേകിടട്ടേ

പി. കെ. സരോജിനി (വക്കം)

ഹാ [illegible] ശുഭമംഗളമായ് തിരുവന്-
തപുരം [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] -
[illegible] [illegible].

പി. കെ. വി. [illegible]

[illegible]

V. Narayana menon

1

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

2

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

3

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

4

[illegible]
[illegible]
[illegible]?
[illegible]?

നരന്റെ വിഷ്ടിന് കാഴ്ചകൊണ്ടോ-
ട്ടാണെന്ദുരഞ്ഞു പറക്കു കുഞ്ഞേ!
ണ്ണ പ്രകൃതം ജ്ഞാനിൻ ഭക്ഷ്യത്തിൻ ചുവടു്,-
ഹൃദ്യൻ കാടന്നേതായികുല ദോഷം

൬

തൃക്കണ്ണേരം ചൊരിയുന്ന ദാഹം
തീരാതമന്ദന്റെ കണ്ണുദിവ ഒരുപ്പു,
നിന്നെ ഉഷ്ണ പ്രേഷ്യ കടുകരികെ-
ട്ടിരുന്നിതെന്തോ ഹോ വല്ലൂഷ്ക്കിൽ!

7

ശേഷ്ക്കേതു വിഷ്ണുമാനിതാചന്ദ്രം,
നോക്കുന്നേരുക്കൂഷ്ണം യിനിന്നെ
നിരുപന്താൻ ദ്വാനിയിന്നു നഷ്ടേ-
ഷ്ടസ്ഥാതിലേക്കുത്തിയ ഷേവചനത്താൽ

൮

കണ്ണിന്നു നിൻ ചുടൽ വെത്തിവള്ളു
കഷ്ടരമുരുന്നതിവന്നു— ഹാ, ഹാ!
ഉൾവന്നിളിന്നുടെന്നു ദിക്കുസ്സു,-
മിവന്ന് വിധംതിൽ വരികയെന്നോ!!

൯

ഭോതോയരക്ഷ്യ, തിട്ടം വേദേ
തൽദക്തനഷ്ടിച്ചവിടാത്തം വെളിച്ചം
ഉള്ളിൽ ചേരുംതാൽ ചുണ്ണിതുരുൽ ചുടേ-
ട്ടുമ്പ് സർവ്വജ്ഞോപോരുതേതെന്നോമീ.

10

ഞുനാദ്യൻ താൻസ്വ മസ്യഷ്ടശാംസി—
ചഷി മസ്യാചലങ്ങളിൽ നിന്നോ താങ്ങ
ഉയർന്നോ കിർണിക്യ ഷികളുടെ
ചെന്നേറി വിണ്ണ് വിധിയിൽ ഉദുകണ്ടു.

11

ചെർന്നതാ, പക്ഷിനാരിണ്ണകൊണ്ട്
കഴൽ ത്രേതു ചേരുന്ന നദേ, മുകുന്ദ!
പാപികൾക്കോ, ഞാനുമൈഹികലിനു
പരുക്കളി ച്ചിമന്ന വന്ന ചോദ്യേൾ

12

നിർധനാൻ നെഞ്ചു! യവനിത്തൻ്റെ
യകത്തിലേക്കായ്ക്കുളിവന്ന ഷിദ്ദേ,
ശിരസ്സു ചായ്ച്ചു ഷിഷേം ഷോ ...കൊ—
ണ്ടിറ്റു വിണ്ണു തുനിനോദ ബാല്ലർ

13

പിന്നെ ഞാനി ഉകൾ കരുണാരമ്യേ,
പന്തിരാരു പുൽ ...ടൽക്കൈ വെവാണു,
ഞാശ കാമിന്നു അനു വരേരു, സ്വഗാത്ര—
പിണ്ഡം തനി ച്ചിധിച്ചവരെയ്ക്കു വച്ചാൽ

14

വയ്യസമ്യോഗ കിക്രുണ്ണു കൊണ്ടോ
പ്രാനിൽ പരി മ്പുവെഗ, വന്ദവയ്നി?
നാം ഞെങ്ങൾ നിൻ്റെ ഗേഹിനി ബാലരാക്ക—
ക്കുക, കുടിലേ പ്രാപ്തകയായ് ഷിക്കും.

15

തുടിനക്കണ്ണൻകൊടുതും വിശപ്പിൽ
ജിരുന്നൈ പത്തങ്ങൾക്കുണ്ണുവാഴ്ത്തു.
ഊരക്കടേച്ചുമിടിനന്നുഹനെത്ത്
ലിശുക്കേകുനിതവഴക്കു കക്കിൽ!

16

നാകുലരൈവധപ്യ ഘനമൊന്നൊരു,
ചത്രുമൃഗങ്കാന്നുരേകാര്യങ്ങൾ—
രേദുഷ്ട, ശികാരി, ദിവാനൊരുഞ്ഞേ-
കൊണ്ടുക്കും ബോംമൃഗവൻതകത്ത്.

17

ദിനസിച്ചിടുന്ന ഞ്ഞേരുപേശിൽ വെന്നു
ദടന്റെ ദിവം ദിവദിനന്നത്തിൽ!
വ്യാഘ്രങ്ങളുത്തിൽ പുനരെവെച്ചിട്ടിൻ!
വന്നുബോധനിൻ തോക്കണ്ണറുന്നതെന്തോ!!

18

കണ്ടിലഹ്ലേദേവി, ജഗൽസ്വവിത്തി,
നിൻ പരിലൈറ്റിൻ ശ സന്നിപത്തം
പാവങ്ങൾ തൻ പ്രാണ ഹന്തൃവേദനം-
പാപദൃക്കൾക്കിനി ഹന്ത വിശദം!!!

19

കൊഞ്ചുച്ചി ശുചിയിൻ ചെഞ്ചിവേങ്കിടുക്ക
കാണിച്ചിടത്തൂർ വണ്ണ ചിക്കുന്നതിൽ
ചിന്നി ചിന്നിടാതെ രക്തത്തുള്ളി
തെച്ചിപ്പൂന്ന കൊലൽപ്പല്ലയായി

20

പൊറാത്തതിനോ വന്നു ഞാനോ ചിപ്പണി-
ടേ ഞാൻ ഷോ മ്രാത്രം വഴുപ്പെറ്റിരു;
ശേഷിച്ചതല്ലൊ ഞാനുമെങ്ങേറി-
തകൊണ്ടു വന്നിൽ ചെയ്യുകെയല്ലേ!

21

ചിറഞ്ഞുപോയ് വന്നുകിഴക്കൻ നാക്ഷി;
ധൈര്യമൊളിങ്ങുന്ന പോകയും
മൂഢൻ; നെവത്തുമറവേന്ദ്രവേയ്ക്കൽ
നിമ്മനുമായ് നിന്നിലുവിശ്വസ്തനോ!

22

ആകാശമച്ചിലിത്താരാകിക്കാ-
യുഗ്മങ്ങളോ കാർമ്മതിശോഭ്രൂയോ
തിങ്കളൊതമേറ്റിരിക്കുന്ന വേലിൻ
കാലന്റെ കൈകൾക്കുയിലായ് കഴിഞ്ഞു.

23

പക്ഷീന്ദ്ര, ദുഃഖം നിറത്തിൽ ചിത്രസ-
ദാസം നിറക്കരുതവനേ ഹ്രാസം!
നിന്തുവ്വാലത്ത് കാട്ടുകറിയും കൈക്കണം
ദ്രോഹിക്കപ്പെട്ടുജീതിതൻ ചരിതം.

"ഉദ്‌വാനോ?"

കുളക്കോട്ടിൽ, സി.കെ. കുമാരൻ

1

തെളിഞ്ഞു വെണ്ണക്കതിർ വീശി പാര്-
മുയർന്നു കാണുന്നൊരു വിശ്വത്താൽ
'ജയാ' ദിക്കുചുറ്റും സമസ്തകാര്യ-
ക്കനായ് വിളങ്ങുന്നു ഗുരോ! ജയിക്ക!

2

ഭവാന്റെ തുംഗസ്ഥിതിയിൽ ഇണക്കാൻ
തപസ്സുചെയ്യുന്നിഹ ലോകരെല്ലാം
സമസ്തദേവപ്രഥിതപ്രഭാവ-
ഉയർന്ന ദേവദേവ ഗുരോ! ജയിക്ക!

3

ഭവാന്റെ 'കേശ'സ്ഥിതികണ്ടു പാവം
'രാജ്യ'വും 'കേസരി' യോഗമോർത്തോം
ഇതിൽ പുറം ഭാഗ്യവിശേഷമെന്തി-
കാലം ചതിക്കാൻ കഴിഞ്ഞുപിന്നേ!

4

വിശുദ്ധിയോടും പരിവാരമെത്ര
ഭവാൻ പിറന്നൊരു വേദ്യയിങ്കൽ
കരത്താനാ കുന്നൊരു 'കീർത്തി' ക്ഷേത്ര
'ധനസ്ഥ' ന്റെ വിഖ്യാതചരിത്ര ചെയ്തു.

5

നിതാന്ത [illegible] കരങ്ങളാലെ
നൂ [illegible] കർക്കശ ജ്വാല വഞ്ചി വേഗ
[illegible] ന്നിട്ടും പരിപാലിക്കുന്ന
[illegible] പ്രേമ ജ്ഞാനക്കൈ [illegible]

6

സ്തുത്യ നന്ദേശ്വരനുമേലും [illegible] —
[illegible] ഉപകാര [illegible] ശ്രേഷ്ഠം
ഉയർന്നിരുന്ന ശ്രീ മിശിഹാ സ്വർഗ്ഗ —
[illegible] വിതറുന്ന കിന്നരായ്.

7

ശ്രീ ഈശോ മിശിഹായിരുന്ന
സൃഷ്ടിച്ചവർക്കൊക്കും സ്വാതന്ത്ര്യം
നന്നായ് ദേവദൂതന്മാർ സ്തു —
തി ചെയ്കയില്ലേ? നിത്യവും സ്തുതിച്ചാൽ

8

നന്ദി സ്വീകരിക്കേണമേ [illegible] —
[illegible] [illegible] 'മിശിഹാ'
തന്റെ [illegible] [illegible] —
[illegible] ശ്രീ [illegible].

9

തിരുക്രൂശം തടവുന്ന കുല—
മൃവർക്കും വേണ്ടി ഞങ്ങൾക്കു
കൃതജ്ഞതകൊണ്ടു മ്മാറിന്നെ തൃപ്തി
സന്തുഷ്ടിയ ഉം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു.

10

ങ്ങനന്ത ഉം ഞങ്ങൾക്കെന്നും തിരുവിന്റെ
വിശ്വം ബന്ധാർത്ഥം ചിലർക്കിവർക്ക്
വെളിച്ചം പരത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കു
ച്ചിന്നതിന്നായി ഗുണം നടിക്കും

11

ഞങ്ങൾ ഗ്രന്ഥനാദ്യന്തമെല്ലാം തിരുവാണെ—
യിക്കൊള്ളേവേഷേടൽ തിരുവരെണ്ണുപ്പിന്നാൽ
സ്വശക്തിക്കിരക്കരുതാതെ കർ—
ക്കിപ്പുന്നതിൻ തെളിയുന്ന കർത്താ!

12

തിരുനാമം തേജോഗണത്തിൽ ഇതാ
പരിശുദ്ധാത്മാ ചില ഞങ്ങൾക്കിനിക്കു
പുണ്യവേദക്കുറ്റവും ചില—
ക്കരചിന്നർ പരിവർജ്ജിക്കയില്ല.

ആമേൻ

നായ ശ്രീധന്തേവ ശ്രീൻ! ക്ഷമ!!

നാസ്താ കുമാരേന്ദ്ര ഗിരം വിലസേ—
ത്വന്നാമധേയാൽ തനിഗൂഢ ഭാവാ
ദൂഢ ശ്ലോകേ ഉത്സാഹ്യ നക്കോ
സം ശോവത്വം ചൈത്യ തവർണ്ണനബ്ല
ണന ശിവ

കവിതാ വിജ്ഞവിഭവ ഉത്ഭവ—
ശ്ചിത്താലങ്കാരിണീ ഭാസ്സന്നി
ലസിതാ കവിതാ കുമാര! ശ്രീമൻ!
ചലിതാത്മാ ശ്രീവത്സ വരഹൃദ്യേ
ജയതി ക്ഷേമപാലിതാ ശ്രീ

വെങ്കിട്ടേശ്വര ശാസ്ത്രി (ശ്രീമാൻ:)
ആന്റു സ്വാമി ക്ഷേത്രനിയമം

"ഒരു പൂവിനോട്"

1

"അരുതരുതനിശം സുഖായുസ്സി-
ന്നുരുഗുണമാമെന്നു [illegible]
കരുണ[illegible]
[illegible]!

2

[illegible]-
[illegible]
[illegible]:-
[illegible]"

3

[illegible]
[illegible]
[illegible]-
[illegible]

4

[illegible]
[illegible]!
[illegible]-
[illegible]

5

[illegible]-
[illegible]
[illegible]
[illegible]

വരസൗവൈവവിലം കൊടുക്കിലും
പരസേവമാന്നാകൊണ്ടിതുപൃത്തിനും
പരിണമിച്ചിതുപോൽ ഭവിച്ചു.മിൽ—
ചരമിനിയെന്തൊരന്തരമോർക്കുകിൽ

7

ഇതിനിടെയ്പക്കീവിധമിലാ—
ഷിരഹിരചിതമിന്നവേക്കേയോ?
ഷിഷിഷ്ടമാവാ, ചരാചര—
സമിതിചരിതാവ ഇന്നാമവിചിത്രമിതം।

8

നരിതെളിഞ്ഞവാൻ ചുവിതി—
ഇതം മതിചെതന്ദ്രാതകശ്മദേമ്പർക്കിൽ
കനിവിനുകണികകളുതെന്നിരാ—
ക്കറിനവനഷ്ടനമുഞ്ചലിഞ്ഞുചോ।।

9

മനോതനിമുന്ന ഞങ്ങളൊക്കെയും
സഹജരിദേരുവനിന്നിഹ്വക്കി
അഹഹ! നിനവതെങ്ങു? നിന്റെ ദു—
ഃസഹതരവെങ്ങുമുലഞ്ഞിതിതം?

10

നായതിയുടെ നിയോഗമൊന്നുതാൻ
ക്രിയകിരണ ഭദ്രശേഷമുപാധിൽ
നായവമിതുവിധം ഭവാൻനിന—
ച്ചയ! സുമരാഷ്ട്ര! സമാശ്വസിപ്പു.

11

ഗുണഗണേ! പല്ലവം ഭവാനിൽനി-
ന്നശ്രുവഹിന്നു നിറഞ്ഞിരുന്ന ഞാൻ
ഞ്ഞതിതര ഭയനിശ്ചയം ഭവൽ—
സ്ഥിതിഗതികൾ സഹിച്ചതെങ്ങിനെ?

12

പല്ലവങ്ങൾ ചെമ്മേ വശയാൽ
ജ്വലിതവിവേകര, റിഞ്ഞിട ഗുണം;
ചെപവരു പൊട്ടുന്നി പ്രേറിടും
പലദുഃഖങ്ങളും സഹിച്ചുകൊണ്ടവർ

13

വിധി ശുദ്ധ ദൃഢതയെന്നു ആചരണം
ചൊരിയുവതൊഴിവതേ തിരുന്നതും
ഞരിയൊരു നിലകൾ പ്രോചനം.
ചെറിയതു നവ മാധുരിതം.

14

ഉപരിസാവസ്ഥയിൽ ഭേദവു—
നഹകരങ്ങൾ ശരിക്കു തന്നതും
അപകൃതിയിവനാചരിച്ചിട്ടു-
തപനതിൽനിന്നു തടഞ്ഞിരുന്നതും

15

ഉപകൃതി പലതും ഭവാനിനി-
ക്കുപചിതിയിൽ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതും;
നയവിശുദ്ധിയും:— 'പരസ്പര-
ശ്രയമുലക്' —എന്നോതുവതെന്തിനാൽ
(വിമർശകം)

16

ഞാനൊരു വിചിത്രവിശ്വ-
ക്ഷേത്രപപ്പണാവശ ചൃഷ്ട്രന്യശരം
ഞെരുവപ്പിശാചകത്തിരുണ്ണെനി-
ത്തെ ചെയ്യുവോനായി! നിന്റെ റിട്ടാകം

17

വരുവതുലക്കൊപ്പൊന്ന വേനരൽ
കരുത്തുവത്തിലെ പദേശമിവിധം
തരുമണ്ഡലമാരച്ചുനി
പറഞ്ഞതിലിവിധമുയർന്നുവരുന്നതോ?

18

അവനുടെയും പദ്മ വങ്ങളെ-
ത്തേടുവതിനായുധമെന്നപോൽ സദ്യ
വിപഞ്ചവെൺനുരശുത കരേക-
പ്രകരവുമെന്തിനിനിയേകിടുന്നതി

19

പരസുഖമത്തിലധിഷ്ഠിതൻ-
പരതയെ വിട്ടനയിച്ചു ജീവിതം
കരുതിട്ടുകൊണ്ടതു യജ്ഞമായ്
ചരണങ്ങൾ! നിൻ "സൗമനസ്യ"ത്തെ പേർ

20

പ്രണയമതിരുചിടാരുണ്ണകിൽ
പരിമൃവത്തിനിടനും വരുത്തിയവർ
ഞങ്ങളുമവരിൽനിന്നു് ഉച്ഛൃ-
മയലിതിലിരിക്കിലുമെന്തേ വേ

സ്വർഗ്ഗഗതികൾ ശരിക്കറിഞ്ഞിട്ടു-
ന്നുടനുള്ളിൽ ബഹുവൈരാഗ്യം
ഉത്തമമായി വിചാരിച്ചവർ ചരി-
ച്ചീവനത്തിനെ ഞങ്ങൾക്കു ദുഃഖമകറ്റിത്തും

22

പലവിധമുപദേശങ്ങളെന്നിൽ-
നിശ്ചയിൽ വിളമ്പറഞ്ഞു ശാന്തമായ്
ചഞ്ചുമുന്നിൽ രക്ഷകനെന്തു? നി-
ഞ്ചല ലീലവോക്കിൽ പരഞ്ഞുതേടുന്നേം

23

വരമിനവളെത്തല്ലേ ജീവിതം
വരമുന്നയമ്പായമാക്കിടേണ്ടേതും
ഹരമിതുവനത്താളിച്ചോണ്ണു നിൽ-
ചരിതമേവമും! കൃതാർത്ഥനാകണം

24

വന്നിട്ടുന്നവരേറെയുണ്ടാകും; യഹോവാൻ മീ-
ന്നിക്കലാവില്ലേന്നും
വന്നിൽ ശുദ്ധതയുള്ളവരായറിയുക നീ ഉടനെ ദേ-
ശിട്ടുവാൻ
നിന്നാൾക്കു മിന്നു നിശ്ശബ്ദമായ് വാഴുവാൻ ദേ-
ശിക്കുന്നോൻ; ദേവിലും
വന്നിട്ടുന്നുവെച്ചിരിക്കും; നിയതിതന്നാ-
ണ്ടാവശമാർന്നവൻ

P.A.A.S.

"പൂവിന്റെ മറുപടി"

C.K. Kumaran

1

ഞങ്ങളിങ്ങാരമെന്നോതൊല്ലേ!
ചരിതാസ്വം ചരിത്രഭേദകം
ചരമാംശം വരിഞ്ഞിട്ടതെക-
ണ്ടുരചെയ്യുന്നതു കഷ്ടമല്ലയോ!

2

പ്രതിവാസരമിന്ന കാമവും
ക്ഷിതിയിൽ ദുഃഖസുഖങ്ങളൊന്നുചേരൽ
ചരിയുന്ന വിഭേദമോർക്കിലി-
ട്ട്, ഇതിനിക്കുക സ്വഭാവമായ്

3

ഒരുവന്നു സുഖമൊന്നായിട്ടും
പരൻ ~~[illegible]~~ ഭേദകമേറ്റുവാഴിടും
ഒരുവസ്തു; വന്തുക്കിലെല്ലതവ-
നന്ദുതം? നിവൃത്തിയേതുമത്രനം

4

ഒരുവന്റെ സുഖത്തെ വേറൊരുത്തൻ
ഗണിച്ചിട്ടു പരീക്ഷിക്കുവാൻ
കരുതുന്നതുമല്ലതല്ലേ, തൽ-
പരിണാമമതറിഞ്ഞിട്ടതെയും

൫

ക്ഷണികപ്രമോദമായ ജീവനി—
ങ്ങളായ് മേവീടാനൊന്നുമില്ലെങ്കിലും
ശ്ശരണയാർന്നവർ നിർമ്മല—
പ്രണയം ജീവിതദിവ്യഭോഗമിട്ടും

൬

മമ ജീവിതയാത്രയിൽ ദേവൻ
പലസ്വാദങ്ങളെ ഭക്ഷിപ്പുന്നതും
സമയോചിതം "ജീവനം" തന്നു—
നയിക്കോൽകൊണ്ടു വഹിച്ചിരുന്നതും

൭

നറുതേനകമേ വർഷിച്ചിതേക—
റകവായ് കാറ്റിലുലഞ്ഞു നിൽക്കവേ
ഉവകളെന്തു തന്നിൽ വിശേഷമായ്
ഉനിലുള്ളുരുമിതി ചുട്ടുന്നതും

൮

നിധികാക്കി വെപ്പുന്ന ഷട്പദ—
പ്രകരം വന്നു നുകർന്നിടുന്നതെയും
പലരക്ഷകൾ ചെയ്തരുളുന്നൊരെൻ—
ജനിതാവാം ദേവൻ കൃപാകരൻ

൯

മരണാന്തിവേളവേത്തിട—
നക്രുതങ്ങളെ പവിഴനാട്ടിലെ ഞാൻ
നിയതി ദേവം നിനച്ചു തൻ
കൃതകൃത്യം വിധിയനുവദിക്ക

10

ദിവസിയവനോപദേശമൊ—
ന്നിവ്യൂഹം മെലെപ്പെടുന്നശുദ്ധവസ്തു
ച്ചഷണം വിളിച്ചാച്ചുതേക്കിയർ—
ണംവിൽക്കുന്നിനകാണ്ടിട്ടിവിധം

11

നരുണന്തവണ്ണെന്നാൻ വിളി—
ക്കമിത്രനന്ദമിശ്ചറിയിക്കവേ
ശുദ്ധവും ശുദ്ധവും കാവന്നിതൻ
ചവങ്കുംകൊണ്ടു കൊണ്ടുപോന്നിതേ

12

ഞാനുമക്കിരദമൊക്കയിതെൽ—
തന്നവും കൂടിയുകകൊവാൻ
ചിലചേരുന്നെ, വടിച്ചക്കുക—
വ്യതമും കൈകാട്ടുന്നവൈവരിയെ

13

ആവർണിദിയമുഖിതേവിധം
പലപ്പെടുന്ന കഴിഞ്ഞുകൂടവേ
കരുണാമൂർത്തിവയ്യമെയ്യിൽ.
ഉണ്ണിവച്ചിട്ടുവന്നപക്ഷത്തിനിതേ

14

ദ്രവ്യം ചിന്തിച്ചവരുഗസ—
ങ്കലവഞ്ചന്നമുരകരിഞ്ഞൊരാൾ
നരവരുഗവിശ്വനാഥിന്നി—
ക്കനരുഗംശരിച്ചുഷിച്ചിതേ

15

സ്ഥിതിമാറി, രസാർദ്രയായ് മന-
സ്സിതാസ്വാദമായിനിയേൽക്കവേൽ
ഭുവനം ചുരുചുഷ്വവരാളിലേചി-
ല തിസന്തോ ഷഭരം പകരത്തെ വേ

16

ഒരുനാ ഞാനുണ്ണാദിയത്തിലെ-
ജ്വലനായുണ്ണു യുവാവൊ കോമളൻ
വഴിപോയിടവേ മനോജ്ഞമാ-
ന്നനകഞ്ജൽഭൃങ്ഗമാന്നു നിന്നഹോ!

17

കരുണാമസൃണാവലോകവും
വിലസീടും തരളസ്മിതഭവ്യവും
പ്രണയം നിറയുന്ന ചിത്തവും
ചരിതവ്യവമിയന്ന ഭാവവും

18

കചനെന്നൊരു വീരനാം യുവാ-
വിനെ ഞാൻ നോക്കി മയക്കിയെങ്കിലും
നയമോർത്തവനാണു നിന്നു, മ-
ന്നു[illegible]വേ, ഞാനു പരം ദുഃഖങ്ങേ വേ

19

“ഉലകിന്നു ചരസ്വാതന്ത്ര്യം”
പിരിയാതുള്ളൊരുദയം മുകയിൽ
ചരിച്ചുതരസന്തരംഗനെൻ-
മനമൊട്ടിഞ്ഞു വിധേയമാക്കിനാൻ

20

ഉന്നകാക്കുന്നമുള്ളോരെന്റെ വെ-
ച്ചവനാണെന്നുറപ്പിച്ചുറച്ചിരുന്നാൽ
ആവശ്യം പറഞ്ഞു ഇട്ടേ—
ടവേശബം ക്ഷണമാന്തി തിക്കിലും

21

ചവങ്ങിവിതകൃത്യവിധം
നിറവേറുന്നതകർക്കുകൂട്ടനായ്
പലതും പരിപാലസ്ഥിരവാൻ
അത്യാശ്ചര്യകരം ചെയ്കയോ?

22

ചവശ്ശ്വിഭോചെവന്നിലെ
ഉലകന്നുവുള്ള ഏവെക്കിഷിക്കുലോ?
ആതൃശമന്ത്രയാഖ്യാ—
നിതപോകുന്നു, കൂടെത്തനു കറി

23

കഷ്ടം വിഷന്നിതത്തെ—
ബലനായ്തന്നെ കൃപാ ക്രൂരം
നന്തിരാം ഗപ്പദമാഷ്യമെന്ന്
സ്നിഗ്ദ്ധയോന്നിതു സമശക്തിക്കാരം.

24

കരചമ്പവ വഞ്ചയന്തിൽ
പരിഭ്രാന്തി ക്ഷേവരം തലേ ഞെട്ടവ
ഗതിനീക്കും കമ്ക്കിട്ടുന്ന ശ—
ക്കരമ്പനക്കെടനമുക്ക് ചങ്ങാ..?

ആമ്മേ.

"സ്വാമിചൈതന്യ"

C.V.K.R.

ഭൂപഭൂപാലവന്ദിക്കുമംഗളം
തുംഗംശിവചയത്തിടുന്ന യോഗത്തിൽ
ചേരുവാനായ് പുറപ്പെട്ടു പൂക്കോട്ടി-
ക്കുന്നിൽ കേട്ടൊരു ഭാഗ്യത്താൽ! നംബോ:
വക്കുലേശൻ ആനന്ദസ്വാമി തൻ
ഈക്കാഴ്ചയിനെ കൊണ്ടു പവിത്രം.
വയ്ച്ചചെയ്ത ഹൃദ്യസ്ഥലം കണ്ടു-
ട്ടുകിടക്കുന്ന ക്ഷേത്രം നടന്നു ഞാൻ

കാരുണ്യപൂരമിൻ പത്തൂരമെന്നൊരു
പേരുചെറ്റതറയിൽ കിഴക്കേമ്പേൽ
കേറിനിന്നഞാൻ ദിക്കുകളിലെ
മാറിമാറി നോക്കിക്കണ്ടു കൊണ്ടുകാർ

കാടുനിക്കുന്ന കുന്നിന്നരികത്തെ-
ത്തേരിലന്നാദ്രിവന്ദനാസനത്താൽ
ഏറെമാറ്റത്തെ കണ്ടെത്തുന്നോർ
കേരളത്തോപ്പിൽ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പെറ്റു നിന്ന

വാനത്തിൽ തന്റെ വാട്ടത്തിൽ വന്ന
തിരുവാങ്കോട് കുന്നുമ്പുറമാണത്ത
ക്കറിവള്ളമൈതാനില്ലയെന്ന പോൽ
ഏറിക്കേറിവന്നുനിന്ന വിക്കൽ
കേരവൃക്ഷങ്ങൾ കേരളത്തിന്റെ ത-
ട്ടിൽ ഭൂമിയിൽ കൂട്ടം നിന്നുവിലസുന്നു
മാനുഷജീവിതത്തിന്റെ ലോലങ്ങൾ
പാരിൽ പാടിച്ചിരിക്കുന്നോർ

വൎക്കലത്തോടുവന്നിട്ടുതന്റെ
ഉൾക്കടത്തിടം പടിക്കടുക്കുന്ന
സ്വച്ഛവെള്ളിയരഞ്ഞാണമെന്നപോൽ
പിമ്പേ പൊക്കടക്കടകണ്ടു ഞാൻ

പാർവ്വതിനൻപതിദേവശക്തിയും
പൎവ്വതത്തിലുരസ്സിലെപ്പൊഴും
ചാരുഗംഗ, ശിവഗിരിവാരുക —
ളോരുവനിത്തിൻ രമ്യഭാവം കണ്ടു ഞാൻ

കേരളീയദ്വിജകുലമെല്ലാക്കാൾ
ദിവി ഭൂസുരനായ്ത്തീരേണ്ട
ശ്രീപദ്മപാദഹൃത്തംതന്നിൽ
ചേരും പുരന്ദ്രത്വം കണ്ടു ഞാൻ

ശുദ്ധഭദ്രവിദ്യതൻ മന്ദിര —
ങ്ങൾ കൂട്ടത്തിന്റെ സാരമെയിരും
കേരളകവിശ്രേഷ്ഠന്റെ തിവിട്ടു —
വാസഗേഹസമീപവു കണ്ടു ഞാൻ

വൎക്കലക്കാരുഷിയിൽ വടക്കേക്കര —
യെത്തി ഞാൻ കുമാരീഭോവിൽ നിന്നുദയ്
ദുർഗ്ഗവക്ത്രം ധരിച്ചും കരയിട്ടു
ഹിമം വിട്ടുവരുമാറുണ്ടു ഞാൻ

ശംഖനാദവുമാഗമത്തിന്റെ
കീർത്തനമധുരലീപനാദവും
കേട്ടുകേട്ടുകൂടത്തു വന്നെത്ര്യൻ
ചെന്നുചേർന്നുശിവഗിരിതന്നിൽ ഞാൻ

ശാരദാദേവി വേദാന്തവീണയിൽ
നാദബ്രഹ്മമുഴക്കിടുന്ന
ശാരദാമഠത്തിൻ തിരുമുറ്റത്തു
സാദരം ചെന്നു വന്ദിച്ചു നിന്നു ഞാൻ

കാവ്യനന്ദനോദ്യാനത്തിലെന്നപോൽ
ആദ്ധ്യാത്മവൃക്ഷങ്ങൾക്കിടയിൽ നിന്നു ഞാൻ
വന്നുവന്നു നിറഞ്ഞ മഹല്ലോകരെ
കണ്ടുകണ്ടു കോരിത്തരിച്ചു ഞാൻ

മന്ദിവിങ്കനെ മാനിച്ചയക്കുവാൻ,
ചന്നലിട്ടു കാണുവാനായി ഞാൻ
വൈദികാശ്രമത്തിന്റെ തിരുമുറ്റ-
ത്താദ്യൽ ചെന്നു നിന്നു നോക്കിടുന്നേൻ

പച്ചപ്പുൽക്കങ്ങളെക്കൊണ്ടു മേൽക്കൂര-
യിട്ടു പന്തൽ വിതാനം വൈദേശ്യത്തെ
പച്ചപ്പാവം ഞാനെങ്ങനെ വർണ്ണിക്കും?
ഓ ചപ്പേട്ടതന്നെത്ര ലളിതമോ?

ക്ഷത്രിയന്റെ സുവേവാസികളും വേ-
ദട്ടർക്കും — ആശ്രമസ്ഥാനാധീശന്റെ
പാർപ്പിക്കശാലാലോകപ്പുരിതം
സാത്വികത്വവിത്ത്വ മയസ്ഗിരിവം

ദിക്കറുന്നുങ്ങൾ മറ്റും കൾകളും
വിട്ടു പഠിപ്പിക്കാരമില്ലാത്തവൻ
ഉന്നമന്ത്രവചാരികൾക്കൊത്തവൻ
നന്മൈകൾക്കുന്നുമാകവാർത്ഥപവർ

അങ്ങുനെ, ബ്രഹ്മസ്യലോക്യസൈപ്യബൃഹ-
ടങ്ങൾക്കിടന്നനേരത്തുകേൾക്കാമി
മംഗളധ്വനി, മന്ത്രിവരൻ വര-
വങ്ങുടനെ നാന്ദബോധി ആസിദ്ധരും

മാലെ അന്നു മഹിതലെ ദേവൻ ചെട്ടി
മന്ദിരത്തിൻ മണിവിളക്കാദേശത്ത്
വന്നു, വാഴ്ത്തി ആശ്രമദേവിതന്റെ
മുന്നിൽനിന്നു വിസ്മിതപ്രവോധ്യഞ്ചിതൻ

കാകളികൾ ടങ്ങിക്കേകളും
തിരെനിന്നു സൗന്ദര്യ മൃദുസ്ഥങ്ങളേ
ന്നു ഞാനിവൃത്തൻ മന്ത്രിവാക്കേടൻ
ന്നു ശൃംഖലയും പ്രസാദത്തിനൈ

ശാരദമാം പിട്ടുപുറം ചെപ്പ്
ശാരദചന്ദ്രമണ്ഡലത്തനൻ
സാദരം സർവ്വമന്ത്രസന്നം ഗ്രഹി-
ച്ചാദരിച്ചിരുന്നു വിട്ടു ചേലിക്കരും

വംഗന്മാരംശസ്ഥ ഷംഗന്മാരായ്ക്കൊ—
ണ്ടെങ്ങും പോന്നു വരുന്നു ഷാരന്തും
പോകുവാനായ് പുറപ്പെട്ടിറങ്ങിയ—
ന്നേരമവരെങ്ങു നിന്നു വന്നോരു ലോകർ.
നാട്ടിലെങ്ങും നടന്നു കുന്തവൻ
ചേട്ടുപാടത്തു പാത്തതെന്നോർത്തവൻ
നാട്ടുകാരരെക്കാണുന്നേരത്തു
കാട്ടിലോടിച്ചതിച്ച മകൾ.
വേദങ്ങളോതിനും വേണ്ടി, ചികവുകളും
തിരവേണ്ടി, വരുത്തെല്ലാം ചിക്കും
വേണ്ടുവത്ര്യക്കുമേവം തെളിഞ്ഞോന്നു
കേരളത്തിന്റെ കണ്ണായ ജാതികൾ;
നാറാണത്തു ഭ്രാന്തൻ മുതൽ ശിശ്യോ—
രമ്പലത്തുയ്യവലന്തിരുകൂടൽ
ഹാടൽ തമ്പുരാൻ തന്റെ പുത്തിലും
ചെന്നു കുന്ന പണ്ഡിതർ ശ്രേഷ്ഠികൾ;
ചാക്യാന്മാർ വംശെ പിറന്നവർ
ഇക്കൂറ്റത്തിന്റെ നേരവകാശികൾ
പാവത്തിൽ പാടിച്ചുവന്നവർ
നായർ പേർ നല്ലോരു വാനത്തെങ്ങുള്ളവർ;
കണ്ടകാണാത്ത കർണ്ണാടകന്മാർ
ദിവ്യ വാഴിനടന്നിരുന്നതെന്നെ
ദിവ്യമട്ടും ചോറ്റുപാലിന്നായിട്ടു
[illegible]

നാലുവേദരഹസ്യം കണ്ഠേനിൽപ്പൂ ജ്ഞാനി-
ഷ്ഠനാലോകമൊഴിഞ്ഞു സന്തുഷ്ടനും
നാലുപാടും വന്നണഞ്ഞു ഭൂദേവന്മാർ
നായന്മാരും നൃത്തിജനങ്ങളും

ആചന്ദ്രമുന്നയിത്തമെന്നു ചി-
ച്ചരമന്നേരമാർക്കുമില്ല
വാറിപ്പോൾ കണ്ടു വിശിഷ്ടഗുരുദേവ
നാരായണന്റെ വൈഭവമത്ഭുതം!

ദിവ്യസന്നിധിതൻ പുണ്യഗേഹത്തവർ
ഭവ്യരായ് വർത്തിപ്പോൾ മനസ്സിലായ്
ദിവ്യചൈതന്യം പൂർണ്ണമായതും
ഒരേ വർഷത്തിലെങ്കിലും ബാല്യവും
ചേർച്ചയും കുശലങ്ങൾ ചിന്തിച്ചതും
വാഴിച്ചെഴുന്നും കൂപ്പി വന്ദനങ്ങൾ
ചൊരിഞ്ഞീടുന്നു; "നാരായണഗുരു-
സ്വാമിചൈതന്യം" നാരായണനാം ജയ!

"തിരുനാൾ വണക്കം"

സി. കെ. സരോജിനി.

പാരമ്യമർത്ത്യലോകത്തിൽ ഇറവായശസ്സാ-
ചാരങ്ങൾ തിങ്ങി ഹിമിടം നരകാന്ധമയി
പ്രാരബ്ധങ്ങൾ വശമായ് പരിണമ പാപ-
പൂരത്തിനാലവനിതാ പമിയനിരിക്കേ

2

ഞാരാണതൻ വിമല വപും ജനിയിലശേഷ-
ശ്രീതൃപ്യവും പദവിനക്കാവിങ്ങൾ നിറച്ചു
പാരാന്ന കാണ വൊരുദൈവത്തമൃതമന്നു-
ന്നാത്മണാളും ഗുരുനിച്ചലനായ് ജനിച്ചു

3

ഇതതെ ഹിംസ്രപിതാവിനെ ഞ്ഞോതൃകണ്ണാരം
ഹ്രാസിപ്പെടുന്ന വലയിൽ ജനതയെ ലതിൽ
നിൽക്കുവാൻ ചാരണവിലക്ഷണരത്നമായ് വി-
ദ്യോതിച്ചിരുന്നൂരുവരേ വിജയിക്കിലേ

4

കാരുണ്യവാരിനിധിയൻ ഗുരുദീപ്കാരു-
മാർത്താണ്ഡമാന്നവരുവാനിടയായവർക്കിൻ
പാരിന്നരന്നയിതും ജനതക്കിതും
പൂരിപ്പിതും സ്വന്തമൈത്രിയ്ക്കുമയന്ന കാരുണ്യം.

5

നിഹാളുകൾ തിരിപ്പൊന്നൊരു ശ്രീമാദേവീ.
കാപാലികൻ ജലംഷിലന ശ്രീ വേദുണം
ഇഷ്ടാജനിയഗുണപൂരിതന്തൻ ഇച്ചവർഷം
ഹാലപദേശത്തിൽ കാഴിതന്നായിരുന്നൂ

നഗ, രന്ധ്ര, വിശ്വൈക്യ—
മിതെ ഉൽക്കാണ്ഡം ശ്ചവന്നവരെ
ഷം ഒരു "ഭൂമി" സമാക്രാന്ത—
സ്വാനിത ശതി ശ്ശ്യഃ

II

ശ്രീമൽ ഭൃത്യൻ ചാക—
ച്ച്യ സം സ്കൃതി പൂർണ്ണിതഃ
നായകന്റെ നുക്തിയി—
ത്രിനന്ദം (ഭാനുക്ഷ്യം) കരുണാനിധി:

C. K. K.

വിവാഹമംഗളം

1

ഗുണമേറും നവവധുവേ പോവ—
ഞിണചേർന്നു വാഴ്കണേ!
ഗുണവെച്ചിക്കുട്ടു വെല—
വ്വണിയുന്ന വധുക്കളേ!

2

നിചയിൽ ചന്ദനം തന്നു—
വുലകിൽ ഗുണയുക്തരായ്
ജീവിതോദ്ദേശ്യമെന്തെന്നു
നീർഹിമം ചന്ദ്രികയിൽ!!

3

ഉണ്ണുവണ്ണാൻ പിരിഞ്ഞിടം
ശ്ലഥിക്കാതെ ഖിലിക്കുവാൻ
ഒരുപോലിരുകൂട്ടർക്കും
കൃം ക്ഷമ ഭക്ത്യാഹരിക്കണേ!

4

ദൈവത്തിൻഗതിയിൽ വന്നു
ദിവ്യജ്ഞാനബോധവും
ജീവവൃക്ഷ നിവസിക്കാ-
നാവോളം തന്നിട്ടിരിക്കണേ

5

ഭോഗം, സുഖം, ധനം, കീർത്തി-
മുതലായവയൊക്കെയും
ശ്രേഷ്ഠമാം സുഖം തേടി
ജഗദീശൻ തന്നരുളണേ.

6

അസൂയ ദ്വേഷം ക്രോധവും
പൈശുന്യം മുതലായവ
ജിതമാക്കി ഒഴിപ്പിച്ചും
ജഗദീശൻ തുണക്കണേ

7

സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ ഒപ്പം,
പങ്കുകൂടാൻ വസിക്കുവാൻ
മനസ്സും ഹൃദയവും
ചേർക്കേ ലോകനായകൻ

C. K. K

ഓം

സുഖാർത്ഥാഃ സർവ്വഭൂതാനാം
മതാഃ സർവ്വാ പ്രവൃത്തയഃ
സുഖം ച ന വിനാ ധർമ്മാൽ
തസ്മാൽ ധർമ്മപരോ ഭവേൽ.

൨

ഭക്ത്യാ കല്യാണമിത്രാണി
സേവേത ഇതരദൂരഗഃ.
ഹിംസാ, സ്തേയാ, ന്യഥാകാമം
പൈശുന്യം, പരുഷാനൃതെ—
സംഭിന്നാലാപ, വ്യാപാദ—
മഭിധ്യാം, ദൃഗ്വിപർയ്യയം
പാപം കർമ്മേതി ദശധാ
കായവാങ്മാനസൈസ്ത്യജേത്.

൪

അവൃത്തിവ്യാധിശോകാർത്താ—
നനുവർത്തേത ശക്തിതഃ.
ആത്മവത് സതതം പശ്യേ—
ദപി കീടപിപീലികം.

5

അൎച്ചയേദ്ദേവഗോ, വിപ്ര-
വൃദ്ധവൈദ്യനൃപാതിഥിൻ.
വിമുഖാൻ നാൎത്ഥിനഃ കുൎയ്യാത്
നാവമന്യേത നാക്ഷിപേത്.

6

ഉപകാരപ്രധാനഃ സ്യാ—
ദപകാരപരെപ്യരൌ.
സംപദ്വിപത്സ്വേകമനാഃ
ഹേതാവീൎഷ്യേത് ഫലെ ന തു.

7

കാലെ ഹിതം മിതം ബ്രൂയാത്
അവിസംവാദി പേശലം
പൂൎവ്വാഭിഭാഷീ സുമുഖഃ
സുശീലഃ കരുണാമൃദുഃ.

8

നൈകഃ സുഖീ ന സൎവ്വത്ര
വിസ്രബ്ധോ ന ച ശങ്കിതഃ.
ന കഞ്ചിദാത്മനഃ ശത്രും
നാത്മാനം കസ്യചിദ്രിപും

പ്രകാശയേത് നാവമാനം
ന ച സന്മാനനാത്യം ദ്രുതേഃ"

10

ജനസ്യാശയമാലക്ഷ്യ
യോ യഥാ പരിതുഷ്യതി
തം തഥൈവാനുവർത്തേത
പരാരാധന പണ്ഡിതഃ .

11

ന പീഡയേദിന്ദ്രിയാണി
ന ചൈതാന്യതിലാലയേത്.
ത്രിവർഗ്ഗശൂന്യം നാരംഭം
ഭജേത്തം ചാവിരോധയൻ.

12

അനാഗതായാത് ഇതി ചർയം
സർവ്വദേശേഷു മദ്ധ്യമം .

13

നീചൈരേവ നവൈശ്വര്യ—
നിഷ്ഫലാംശ്രീ ഫലായനഃ
സ്നാനശീലഃ സുസുരഭിഃ
സുവേഷോ നദ്ധതോജ്ജ്വലഃ—

14

സ്വാതപത്രപവിത്രാണോ
ഷചരേത് യുഗമാത്രദൃക്.
നിശി ചാതുര്യികെ കാലെ
ദിഗമ്പര മൈത്രീ ലന്നായവാൻ.

15

നദിം തരേത് ന ബാഹുഭ്യാം
ന്യഗ്രാന്വകേശ വടിവൃക്ഷേത്.
നദ്വിശന്നാവം വൃക്ഷം ച
നാരോഹേത് ദുഷ്ടയാനവത്.

16

നാസംവൃതമുഖഃ ക്ഷ്വാത്
ക്ഷുതിനാസ്യവിജൃംഭണം.
നാസികാം ന വികൃഷ്ണീയാത്
നാതിഭോ ൎക്കതകസ്സീതതേ.

17

നൃതംഗെ ച്ചേഷ്ഠെ കവിരണം.
നാകണ്ട്വാത് വിലിഖേൽ ഭുവം.
ദേഹവാക് ചേതസാം ചേഷ്ടാഃ
പ്രാക്ശൗചാദി വിവൎജ്ജയേത്.

18

നോർദ്ധ്വജാനുശ്ചിരം തിഷ്ഠേത്.
നക്തം സേവേത ന ദ്രുമം.
സന്ധ്യേ പ്രേക്ഷേത നാദിത്യം.
ന ഭാരം ശിരസാ വഹേത്.

19

നേക്ഷേത പ്രതതം സൂക്ഷ്മ-
ദീപ്താമേധ്യാപ്രിയാണി ച.
മദ്യവിക്രയസംധാന-
ദാനാദാനാനി നാചരേത്.

20

"ദിനാന്താച്ഛാദിനിപുണേ-
സേവ്യം വർഗ്ഗ ദ്വന്ദ്വമെവഃ
ശത്രു,സത്ര,ഗണാകീർണ്ണ, -
ഗണികാ, പണിക്, ശഠം

21

ഗാത്ര,വക്ത്ര,നഖൈ,വാദ്യം
ഹസ്ത,കേശാ,വധൂനനം
തോയാഗ്നിപൂജ്യമദ്ധ്യേന
യാനം ധൂമം ശവാശ്രയം

22

മദ്യോത്സവക്കാം വിശ്രംഭ-
സ്വാതന്ത്ര്യം സ്ത്രീഷു ച ത്യജേത്"

23

ന്യചാങ്ഃ സവ്വചേഷ്ടാസു
ലോക ഏവ ഹി ധീമതഃ
അനുകുർയ്യാത് തമേ വാതോ
ലൌകികേകെൎത്ഥം പരീക്ഷകഃ

24

ക്ഷുദ്രസന്താനതാ ത്യാഗഃ
കായ, വാക്, ചേതസ്സാം ദമഃ
സ്വാർത്ഥബുദ്ധിഃ പരാർത്ഥേഷു
പര്യ്യാപ്തമിതി സദ്വ്രതം.

25

നക്തം ദിനാനി മേ യാന്തി
കഥം ഭൂതസ്യ സമ്പ്രതി
ദുഃഖഭാക് ന ഭവത്യേവം
നിത്യം സന്നിഹിതസ്മൃതിഃ.

"ഫലിതോക്തി"

സി. കെ.

1

ശ്രീകൃഷ്ണൻ സകല ഗോപികാ വനം:—
ഐശ്വര്യധർത്താ വരുന്ന ദൈവതം
വാഴ്‌ന്നെഴുന്നൊരാൾ, തന്നതിൽ
ചാരുകിഞ്ഞിണയകൾ വാൻ തൊഴും

2

ഭാസുര ഭക്തിയെ ദൃഷ്ടി ചുരന്നു!
കൃഷ്ണ ഹിന്ദിനി വേണ്ടാതെ താൻ
"ഫലം" വച്ചു കവിതാവധുവിനെ
ദൃഷ്ടന സന്നിധിയിലാക്കിടും സഖേ!

3

ഹന്ത കഷ്ടം! ഒരു പെണ്ണിനെ കുറി-
ച്ചന്നു ഇടവാക്കു പെണ്ണോരുവൾ
ഹന്ത കൊണ്ടു തറയ്ക്കുന്നു; ചപല-
സ്വാന്തനെന്നോ? ഹന്ത ദോഷമെന്നുവാൻ?

4

കഷ്ടമിന്നു ശൃംഗാരക്കിളിയും
ചാടുന്ന തന്നുവിൽ വിശുദ്ധിയും
നഷ്ടമാകും വനിതകളെ —
പെട്ടു ദുഷ്ടത! നടികൾ വേണ്ടി

5

ഹാ വം. ഒന്നു ചിരിച്ചാന്ന പെണ്ണിനെ —
പ്പിടിച്ചിവലയ്ക്കുന്ന വെറുതെ!
ഇവിടത്തിലെ പൂന്തിങ്കളുദിക്കുന്നു —
ഭാവം കാണു തളർന്നു കണ്ടോ?

6

കണ്ണാടും ഞാനെന്നുള്ളോഷ വേദിയെ—
നെഞ്ഞമറ്റുന്നവാൻ ബോധിക്ക
വന്നിടയന്മാർ ഗീതാസം—
പൂജ്ഞാനിക്ക വിശ്രയാകാ.

7

ഞാനിനിക്കേള വാഴ്ത്തി ചെയ്ക്കിനി—
ദ്രോണാചിന്നമേ! നിന്നെക്കൊണ്ടുണ്ടും
പാപിയേറിരു; വാചിടാത്തസം—
ബോധവേദോൽ പൂജ്യനാക്കാ പാരമോ

8

നമ്മുടെ പാപിയർനിന്നെയോനാ—
ക്കൊണ്ടുവായ് പരിചരിക്കവേണ്ടതാൻ
ചോദ്ദി, എന്നും ഒരു പുല്ലുപ്പൂമെത്തി
കണ്ടുകൊണ്ടെത്തീകയായിരുന്നത്.

9

"ഭീമദേശം നാടുവേർന്ന് കൂടാബെഥ്"
ഭീമമാം കാലത്തിനെന്തൊന്നു കാര്യം.
ലോകക്കെട്ടിനാൽ ഞാനിക്കവില്ല, സ—
പൂർണ്ണതവിയുമാനദേശനേകൾ

10

ഗൗരവം ഉണ്ടായ് വരും കൈവന്നതി—
ഭേദമായ് പാപഞ്ഞെന്നോളം ഭേദ
നാ! ദുർഗ്ഗതനവാൻ നിന്നി ലി—
യേശുവിനൊപ്പം ആവാഴ്ത്തങ്ങളെ

11

ഹേ ലോകനാഥ! പരിചിന്തിതാശയ—
പൂർണ്ണസ്വഭാവ ദിവസങ്ങളാൽ നി
ന്നന്നിന്നെയൊരു ശിഷ്യയാക്കിമോ—
ദോദ്ധൃതിന്റെ തൊഴുതാണിയിക്കുവാൻ

12

കാന്താനുഗേ! മനസ്സിലെന്നുമവൾ—
താനൊന്നു കൊണ്ടവാരികാരണം
മിതങ്ങൾക്കും നവനികേതനോരമ—
ഭൂതയെന്നു കരുതിക്കരുണ്ണോ!

13

ശാസ്ത്രകാര്യ ഭൂഭാഗ്യലേശാരവാ
ഞ്ഞാനിക്ഷത്രാണനതാംഗിയർക്കി നി
ഹന്തഷ്ഷമവിലാസശാസ്ത്രൽ—
ഭംഗ്യവേണ്ടി നരവാക്കിയിന്നരം

14

ശ്രദ്ധയായ് കവിതാനതാം റിയിൽ
സത്യം സമയി ചിത്ത നിനയിൽ
യോഗ്യയായ് ചരിതമഴിക്കൊണ്ടവൾ
ഏതക്കോക്കി വിചാരശാലി നി

15

നിത്യഹൃദ്യവിഘ്നമാം വഴിയിൽ
ഭോവന്തിയ ദുഃഖങ്ങളെ തുകരാ
ദോഷമൊക്കെയകലുന്നകറ്റുവാൻ—
ദുഃഖവും ഭാരിയ പലപ്പിരിക്കെന്ന

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

17

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

18

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

19

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

20

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

21

കാ പ്രത്യക്ഷമാണെന്നുറപ്പും
ഞാ പുരുഷ്യാനന്ദത്തെ തിനാശവും
ജ്ഞ വിലോചനരഹിതന്നിന്നി ലി—
ഞ്ഞു വർദ്ധിക്കുന്നു മംഗളം
ധാമത്തെ ഞാനെന്നെ?

22

കൈയെത്താ നസ്വ ജ്ഞാനവാദിമ്പ —
വാ ! കൈഷ്ട വ്യവച്ഛിന്നികണക്കിന്നി
നാ ട്ടകാരുവബലാനുവോൽകരം
ഞാ വശ്യവാനർത്ഥാ വഹം

23

പൌരുഷം ചെറു ഇറ്റേറ്റം വെങ്കലി—
ചാരുനിരക്കു വിചേചനാ കൂടി
ണു വാരു ഹൃദയ ഇക—
ണാരു ഹേതു പോരു വ ട്ടിപാകട്ടെ?

24

ജ്ഞാനം ക്രൂരപ്രവൃത്തിയിൽ ഭഗ—
ണനാനന്തമവെവാട്ടുചുരംഗവശ്
കിൻ വാരണക്ക് വിധവൻ' കതി —
ചാന്തി കിന്തു ധാനനുവേചാകട്ടെ;

25

നാണമില്ല, ഭയമില്ല, പൌരുഷം
പോണകില്ല, ഊണുറക്കമില്ല, നാ !
ച കില്ലം . ചരിത്രിനിന്ന ഊരൈരു ആരൈ—
നെ കില്ലും കിമ്പിരം ലോകാധികടെത്തു

26

ഒട്ടുമേ വേദിയെപ്പാതെ വിശ്വസി-
ച്ചു വഞ്ചിതനി വിവർണ്ണനാകാതെ
“ഒട്ടകത്തെ നിദ്ദോകിലുമെന്നോ ര—
മേകുമേകിൾ വിസ്മയിക്കണ്ടതേ

27

ഹേകപ്പിതാവര! നിന്നെയാനന്ദ—
ദ്രഷ്ടാകനെന്നവെ വാരു വിജ്ഞനെന്നുമുൾ
ലോകരെല്ലാമറിയാത്ത നിന്ദിതി—
ജ്ഞാനാത്ത സ്ഥിതി വരുന്നതെങ്ങനെ

28

കണ്ടു വെണ്മപ്പെൺവണ്ണം കേതികള്ള—
നന്ദിയെങ്ങനെ യെതുന്ന നിങ്ങൾ
കാട്ടിടുക്ക് ചപലതം, വന്നുറെക്കു
ഹാ ദൈവാനുവർത്തിന്റെ കെട്ടിപ്പ

29

ബ്രഹ്മാവോ വിഷ്ണുവിദ്യാധിപരാദ്ദ്യ-
രേവരുന്നോരി—
വിധാനങ്ങളെദ്ദൃശ്യമായ ചപലത്വത്താൽക്കി-
പ്പാവകൻ
“നാട്ടുദേശമെകലാമ്പോർ! കപാലവേഷത്ത—
ന്റെ ലേപനപ്പവ—
നദ്യുതനും കാഴാന്ന് കണ്ണുകൂവായ്ക്കു—
നന്നനിൽക്കാവതോ”

ദിവ്യലോകങ്ങളിൽ
[illegible]ത്സവം

അവ്യയനാമീശന്റെ ധാരാ[illegible]ത്തം തന്നാ—
ലവ്യാജ[illegible] ചൊരിഞ്ഞു [illegible]ക്കുന്ന
ദിവ്യലോകങ്ങളേ! നിൻ [illegible]
ദിവ്യ[illegible]ക്കുന്നു.

2

[illegible] പൊലിയും [illegible]കൾ
[illegible] ചലി[illegible]
[illegible]ക്കുന്ന [illegible]ക്കുന്ന [illegible]
[illegible] വാ[illegible] [illegible]ന്നു.

3

[illegible] വന്നാ[illegible]
[illegible] കാറ്റിൽ തിരകൾ [illegible].
[illegible]
[illegible] ദിവ്യ [illegible]ക്കുന്നു.

4

[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]ക്കുന്ന [illegible]—
[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]
ചിന്നും പൊൻ [illegible] ദിവ്യ[illegible]
[illegible] ചെയ്യുന്നു.

5

[illegible] 'രവി' [illegible]
[illegible] പൊൻ[illegible]കൾ
[illegible] ചൂടും [illegible]—
[illegible].

[illegible] വിസ്മയത്തിൽ നിന്നെന്നോ
ശ്രുതിമിത്രങ്ങൾ പാറപ്പെടുന്ന കാലങ്ങളിൽ
[illegible] ത്താൽ വന്നും വിഭവം ദിക്കിലേക്ക് —
സമതപാലിക്കേണ്ടും [illegible] ഗാനങ്ങളെന്നോ.

7

[illegible] ദിക്കുന്നാകില്ലയേ [illegible] വാകില്ല —
[illegible] വക്ഷമായി ലോകവൈവിധ്യത്തിൽ [illegible]
[illegible] വെന്നയേതന്നോ [illegible] പൊൻകരമേകും
[illegible] ഗാനം

8

പാട്ടുകൾ പാട്ടുകൾ ചെമ്പൻകുയിലേ ഭഗവാന്റെ
വാടിയിൽ പക്ഷാഗ്രത്താൽ തളിർവ്യാപിച്ചുണ്ടാകുന്നുകൾ
[illegible] പറന്നു സ്വച്ഛമായി —
ഒരു നാൾ വിഷമത്തിൽ [illegible] ജീവിക്കെ

9

[illegible] ഞങ്ങൾ [illegible] —
[illegible] കാരാ [illegible] ഭവാൻ
[illegible]
[illegible] വികാരങ്ങൾ [illegible]

10

[illegible] ഭവദർശനത്താൽ [illegible] —
[illegible]
[illegible]
[illegible]

N. Kumaran Asan

"ഈശ്വരപ്രാർത്ഥന."

വന്ദനീയമായുള്ളൊരാവകപദചേത്ത —
വെന്നപ്പോതി വന്നിപ്പോളൊരാ നശരണമായ്
ജന്തുക്കൾക്കും വിനകളാലെ നരൻ ഭാഗ്യവശ്ശി
സന്തുഷ്ടായ് നില്ല ത്ത്വത്താ കാരുണ്ടിയന്നീയം.

അതിനെ ത്താ വർദ്ധിന കരുണാ പീയൂഷത്താ —
ലയിപ്പനന്ന ചാപല്യം ഇളച്ചുപോകിയില്ലും
ബാലനായ് കളിച്ചു ഞാൻ നടന്ന കാലത്തിന്റെ
കാലിന്നെ ചിന്തിക്കേണ്ട്ന്ന ഭേദനിലെ

ചിന്താകൾ ചെയ്യുമ്പോ ഉദ്ധ്വാനങ്ങളെത്തൊപ്പി —
ക്കുമിതാൻ വൃദ്ധവന്നവെന്നോർത്തു ചാപല്യത്താൽ
ദുഷ്ഭേദ്യവാദ്ദിതയോ ഭൂവിഷമേണൊക്കുന്നെയെ —
ന്ന കാലവെന്നെ ഉള്ളംത്താൻ ഓർത്തിരുന്നു മില്ല.

കാലമങ്ങിനെ സന്തോഷ, കലമായിപ്പോയി
പോലവർഷങ്ങൾ ഞാനം മദിച്ചു നടന്നു
ബാല്യവും ശപോക്കിയന്ന ഞാൻ ദിനമാസ —
കാലങ്ങൾ പോകവന്ന് ഞാനൊന്നുമറിയാതെ
ഇന്നിതാ പോകചങ്ങാതിയിലകപ്പെട്ടു
സന്നതായ് നിൻ പാദത്തിൽ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു.
താത! നിൻ കരുണയാൽ കർത്തവ്യ വെന്തൊന്നാണ്
പോതസ്ഥിലമിരിക്കവാൻ കൈകൂപ്പിയണിക്കുന്നു.

By. ഠ. K. K.

"ശരുകന്നു"

1

സ്വർഗ്ഗേ! തവ ഭവനം ചേർന്നു
ഞാൻ സ്വാതന്ത്ര്യ രസ പ്രവഹിക്കും
ഞാൻ ഉൾപൂ ഉണ്ടെന്നു
ഉദിതം ക്ഷണം കൊണ്ടു ഞാൻ ചോർന്നു തോൻ

2

തതിഃ പിതയെത്തിലും വച-
ശ്ചിമായും പൈരടോതിക്കുന്നതി
ചത്തിടയെട്ടു പിടിക്കിലും പിതം
ഉത്തിടേടി പ്പെരുമ്പ പരുക്കാരുക്കോ!

3

പലപിന്നകൾ കൊണ്ടു ചമ്പ്ലാ-
കളമാം നിൻ കരുഃ പെടുരുതൽ
അലപൻ സഹായ പവഹിച്ചു-
ജ്ജ്വലമാകുന്ന നിന്നെ കഹേതുവാം

4

ഞാനം ശ്രുതലക്കരിച്ച നിൻ-
പിനയേശാത്ത സ്വഭാവമാരതി
ഞാനെന്റെ പിയോഗവഹിക്കിൽ
തനിയേ വീണു കരിഞ്ഞു ചാമ്പ
ലായ്.

5

തരുന്നൊരു വരമൊന്നിൽവിതാ—
വരുളും നന്മകളേറ്റം ദിവ്യമായ്
അരിമക്കൊടിയായ് വരുന്ന സോ—
ദരി! നീമാൾകുവതാർ സഹിക്കുമോ

6

അനുപമ വെല്യാദിത്തമാം
സ്ഥിതിയും പൈതൃകമാം വിയോഗവും
അതിലോഭമഹിമ സൌഖ്യമാം
ചതിയും സോദരി! നീ പൊറുക്കുമോ?

7

പലതും പലരും പരോക്ഷമായ്
പ്രലപിക്കും കഷ്ടതെ ഞങ്ങളും
കുലയതൊന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടും
കുലസീമന്തിനി, നീ പൊറുക്കുമോ?

8

അതിദുസ്തരമാം പയോധിയിൽ
സ്ഥിതിചെയ്തൊരു രത്നപുഞ്ജം
അതിദൂരവനാന്തഭൂമിയിൽ
സ്ഥിതിചെയ്താലിവനുകൂടയോ?

9

ഹിമശൈലമനോജ്ഞസാനുവിൽ
സുമസൌരഭ്യമെഴും നവാടവിയിൽ
സമദം വനവേടരാർത്തുചി—
ന്താമരുന്നന്നിദേവാരവേശ്യരമായ്

10

ചലമാക്കിലയിൽ പറ്റെന്നാറ്റം
പഴുപ്പും കൃമിയുമങ്ങിരിക്കവെ
ഹാ! തിന്നൊന്നുള്ളവേട്ടയാടുവാൻ
ത്വന്നു എന്നെന്നിൻ കാക്കുവാറ്റവോർ?

11

ശിരിഞ്ഞുപരന്നേണ്ണെ കൊണ്ടലം
പരിക്കോട്ടുതെപ്പതന്നുടുത്തിവായിൽ
ശിരിച്ചാതികൾക്കു ഇരുന്നാഹാരമായ്
കൂടുന്തിടെ പ്പൊയ്ക്കും വിളിച്ചിടുന്നവോ!

12

ഇൻകാരുന്ന ജീവിയന്നിപ്പുൾ—
ക്കുന്നവെല്ലാന്ന വനേയരായവർ
അന്ധമലിനീകരിക്കുമീ—
ദിനയദ്രവ്യ ഹിക്കയില്ലെന്നാൻ

13

പരലോകസ്ഥിതിക്കറിഞ്ഞീടു—
ന്നൊരുക്കമെന്താവശ്യമൊക്കിടാവതോ?
പരമേശകിയന്നാപമൊക്കാവാ—
നവപരക്കുട്ടിയിറങ്ങുമെയവർ

14

ഹാ! ഹാ! ജീവിതമാശുനിഷ്ഠമാ—
യുയരുകളുടൾക്കുണ്ടുവന്നൊൽ
അന്തരോൽക്കരമായജീവിതം
ഇടരുതെന്നാണു ഞാൻ ദൈവത്തി
കലൻ

ഹാ! ഹാ! ജ്ഞാനന്താപവാഹിനാ—
ലിപ്തൈനൊന്നാലെങ്കിലും സ്വവേദയദ്യോഗ്,
അഗ്രവാസനകാങ്ക്ഷിനായാൽ
ഫലശിലങ്ങനനിഷിക്കുമേഖ വരും.

16

സുഖദുഃഖവിമിശ്രമാകുമീ-
യുലകിൽ ജീവിതയാത്ര നീയിനി
അതിശാന്തമനോജ്ഞമാക്കിനായ്
ചിരുവാൽ ദൈവമനുഗ്രഹിക്കട്ടും.

14/4/98

"ബന്ധനസ്ഥനായ മൃഗരാജൻ"

C.K.K
(ചെറുശ്ശേരി)

വന്യമൃഗരാജ! നിൻ പൊൾത്തുവയു—
വിന്നിവിടാനന്ദമേകുമ്പോൾ
നിന്റെ ഗംഭീരധ്വാനത്തിൽ മാറ്റൊലി—
വനിലെമ്പാടെയും കേൾക്കുമ്പോൾ
താവകശാവകശിരസ്സിൽ സ്വാതന്ത്ര്യ—
ത്താവികം പൂങ്കുപൂണുമ്പോൾ

ലോകം മുഴുവനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ-
ശ്ശത്രുക്കളും പാദാരസ്സ് ഇരിക്കുമ്പോൾ.
പാശ്ചാത്യ പൗരസ്ത്യ ദേശാന്തരങ്ങളിൽ
പാരതന്ത്ര്യക്കൊടി പറക്കുമ്പോൾ
സോദര സ്വാതന്ത്ര്യച്ചങ്ങലയിൽ നിവർന്ന്
സ്വതന്ത്ര നേർക്കു തിരിച്ചിടുമ്പോൾ
കൈവന്നിടാനാക്കൂട്ടിൽ ശാന്തനായ് വേഴുന്ന
ഹൃദയം വിങ്ങിനിന്നു ശാന്തിവരുമോ
സ്വാർത്ഥമയന്മാരുടെ പാരതന്ത്ര്യ
പാരതന്ത്ര്യ വേദനയെ സഹിച്ചു വേ
പാരംപര്യ വിദ്വേഷം തച്ചുടച്ചിരിക്കുന്ന
ഭാരതാംബ വന്നിരുന്നുള്ളോ.
മണ്ണേ, ഞങ്ങൾ വേർപിരിയാതെ
ഭാവി വരുന്നു പറയുമ്പോൾ ഉയരും
ഞങ്ങൾ കുലത്തിന്റെ ബന്ധനം
നീ ചൊല്ലുന്ന ധർമ്മ പാതയോ
വേദം, വിശ്വാസം, ദേവാലയം, ആചാര
ഭേദങ്ങൾ വരുന്ന വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ
കാലത്തിന്റെ നാശത്തിന്റെ ശക്തിയിൽ തകരുമ്പോൾ
ശ്രേഷ്ഠനാം തിരിയുകൾ പടുത്തുയർത്തും

ഗോകുലവധൂജനഹൃത്താപവിലാപായ്
കാണും ഞങ്ങൾ കുഞ്ഞിനെ ന്ന്
ഭിന്നാസ്ത്രരാ ഇന്നിതു വന്ന വ്യഞ്ജനാൽ
നിൻ പക്കൽ നാഥൻ പറഞ്ഞു വെച്ചേക്കും.
ചെറു വിനോദരസത്താലിതേ വിധ—
മെല്ലാം നേർകം കൃഗക്കടികളെ
ബന്ധിച്ചു വാത്സല്യക്കാരണമേൾക്ക
കാണുന്നതിന്റെ സന്താപമോ?
ന്നു വിധമൊഴിഞ്ഞാലും ബെസനത്തിൽ ദേവാ—
നാവിലഴിഞ്ഞു മൊഴിനായ് വാഴ്ത്തു
നാഥാക്കൾ കാണിച്ചു വാൽ പൊരുളോടുക്കുന്നതിനെല്ലാം
ദുഷ്ടിക്കളോടു ചേരും വരായതിങ്കൽ
സന്താപം വളർന്നേ സന്താപിക്കുന്നു
സങ്കടം തീർക്കണം പാരം തന്നു.
കാരുണ്യനാഥനോ തൃക്കയ്യിൽ ഞങ്ങ—
ളിലും പാരം തന്നു നിൻ ചെറുക്കാൽ
നാഥേ ദേവാ ചിന്തിക്കും വേണ്ടുന്ന ത—
ന്റെയോ ജന്മവദേശം പാപി.
ജ്ഞാനവാസമെല്ലാം നഗരത്തിൽ തുണയും
ഭാവം കണ്ടു നിന്റെ സങ്കടത്തെ
ക്കുറ കാണിക്കൊരുത്തിൽ നിത്യക്കാവിനാൽ
സ്വന്തംന്യായമെന്നു ചിലർക്കു തന്നു.

ങ്ങളുള്ളതുകൊണ്ടു ദിവ്യവാക്കും ദിവ—
സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നിക്ഷേപിക്കുവാൻ
ജ്ഞാനവെളിച്ചംകൊണ്ടു പ്രവൃത്തിയും
ചെയ്കനും സ്വാതന്ത്ര്യമാം [illegible]

ഒരുവർഗ്ഗം ൨

പരിപൂരണത്തോടു ദൈവരാജ്യം ചെയ്തിരിക്കുന്ന—
യേശുവിന്റെ ചരിത്രവും വാക്കുകളും
നമ്മുടെ ആചാരവും [illegible] ദിവ്യ—
സഞ്ചാരത്തിനും ഒരുവിധം [illegible]

സത്യപുരവാസികൾ ഞാനോ [illegible] —
[illegible] ദൈവനാമത്തിൽ
[illegible] ദിവ്യനാമം [illegible] —
നല്ല [illegible]
[illegible]

പതിനെട്ടുവർഗ്ഗം ൦

[illegible] —
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

C. R.

വിവാഹമംഗളം

1

ശ്രീമച്ഛങ്കരദേവദേഹമതിൽ നിന്നൽ
ദ്രുതയായ് സന്ദ്രസം
സമമാന്യാധികമാക്കുമേകിവില വൃംലീനാ
നിയൽ ഗംഗയാൾ
ഞങ്ങളുദ്ദൃതിയായ ശങ്കരശിരസ്സുന്ദരാ
വലോകത്തിനാ—
ലാഭോദത്തോടുവേലിയേറ്റമിത
കൈക്കൊള്ളുന്നു; ഒരുത്സവം

2.

അപ്പൻ ശങ്കരദേവനാണു, കമിതാവോ
കാന്തിപെറ്റുള്ളീ—
ക്ഷോണീന്ദ്രാത്മജ നമ്മളെ പെറ്റവൾ
ശങ്കരൻ മേവുവിൻ
സ്വപ്നഗം സകലാദിവ്യദഹിയുമൊന്നാണിപ്പോൾ,
ദിവ്യാദാവൃന്നിവി—
ഞങ്ങളാൾ ചലപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, ഏതിനധികം
ചൊല്ലുന്നിലാലുണ്ടാം.

3.

നീണാൾ നിൽക്കുവതെന്നു നിസ്മലയശോരാശി-
ഷിതകൊണ്ടായവർ ~~ത്ത~~ [illegible]
ദ്യുണം നിരക്ഷരമെന്നിങ്ങു വിദ്യാനുഭവനാൽ-
കുന്നതെന്നുള്ളിയൽ

ധ്യാനായോഗ്യകന്മാരെയോരപ്പുണ്യമേ! നിർദ്ദ്വ-
ന്ദ്വന്മാരാം നിന്നിലായ്-
കാണാം ശിഷ്യപാദപന്മയുഗളം നി
ത്തന്നെ വിശേഷ്യാന്തരം.

4

ഞ്ഞു വിശേഷാന്തരമായ നിർമ്മല നാരപ്രേമ-
ത്തിരക്കാലവാര —
ദൈവം തെള്ളപ്പെട്ടതെന്നിങ്ങളുണ്ടിയാൻ
പോകും ദ്വിതീയാശ്രമം
ദ്രഷ്ടൻ പൂണ്ടുശ്രയിച്ചിട്ടതേ! ദേഹം നിങ്ങ-
ൾക്കാണക്കാട്ടാതെ —
ത്മാവും താഴ്ത്തിയും ദേവൻപ്രണയസമ്പ
ന്നതകൊണ്ടിക്കും വിധം

5

ലീലാശങ്കരപാണിപീഡനമിതെ മേട്ടിൽ
ശുദ്ധോദ്ധക്കമായ്
താലോലിച്ചുകഴിഞ്ഞുങ്ങൾ ഉന്നദ്ധ്രു-
ത്വം വഹിക്കാമൂയായ്
മാലേശാതിവരേരനായ്മപനിയിൽയ
ന്നുവമാന്നാളുപോൾ
നാലോലം സങ്കടം ബദ്ധിയിവനവേ-
ക്ഷിക്കുന്നദ്ദ്രസന്തൻ

C. K. K.

സഹോദരീ! ദേവദ്ദിവ്യ സഹവാസം കൊണ്ടുണ്ടായ
മഹാമോദം കൊണ്ടു ഞാനെൻ സതീർത്ഥ്യകായി
നിവഹമശ്ശങ്കമാശംസ കഴിവുപോലുരക്കുന്നു
ഭാവുകം നിങ്ങളിലേറാൻ കൊതിക്കമൂലം
ഗുണധരമഹത്വമെന്നാന്നറിഞ്ഞു ജീവിതമാർഗ്ഗം
ഗുണാഢ്യമാക്കിടുവാൻ പരിശ്രമിപ്പതിൻ
മിനയവും ശക്തിയും മോദമെലഗുണവും മാധുര്യവും മോഹ
ഗുണാഢ്യരായ നിങ്ങൾക്കിണങ്ങിയിക്കട്ടെ
ലോകമഹാജീവിതത്തെഗ്ഗുണമയമാക്കുവാനും വഴി
യാലോകിച്ചതിൻ ഉത്തരമാർഗ്ഗദർശനം

എല്ലാംകൊണ്ടും സമ്പത്തിന്നിണ്ടിടുന്നതിങ്ങളാ
ഷ്ടേജിച്ച സമ്മേളനം സന്തുഷ്ടമത്രേ.

അനുഭങ്ങളിൽ പരസ്പരമുണ്ടു സകലവും
സതതം സദ്ഗുണ സമ്പദ്ധ്യേയമത്രേ

എന്നാലുമിക്കരുലീലാ വിലാസമുലകിൽ —
ലെന്നെന്നും നിലനില്ക്കാൻ ഇടയാകട്ടെ.
ഞ്ഞെങ്ങുമ ഭദ്രമതിക്കയന്നാലുമിവയസ്ത്രീജനങ്ങളെ
മറന്നുപോകാതെ ഞാനൊന്നപേക്ഷിക്കുന്നു.

G. K. K.

× [illegible]

[illegible] —

[illegible] —

[illegible]

ക്ഷേമം [illegible] —

[illegible]

[illegible] —

[illegible].

[illegible] —

[illegible]

[illegible] —

[illegible]

[illegible]

[illegible] —

[illegible]

[illegible]

N. K. ashan

---

* [illegible], [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible].

'കേരളകാവ്യോദ്യാനം'

വെണ്ണനൂലികയാലെ നൽനൂ വെണ്ണവടരാങ്ങു—
ണ്ണാനുലേഖക—
കൊണ്ടു കാൽ മിഴിൽ സാന്ദ്രശിരദ്ധിയിലെത്തു—
നക്ഷത്രകോടികളും
വണ്ണത്തോടൊപ്പം ഉദിച്ചുചെന്നു തന്നിൽ സ—
മ്പത്തികന്നു
വന്നണയും വലയുന്ന നന്ദ! ആ പദ്മത്തോ—
ടൊത്തകന്നൊന്നേ.

2

ടാഗോർ സ്ഥാനമെന്നെ ഷേക്സ്പിയർകവി—
ശ്രേഷ്ഠം ചൂഴ്ന്നിരുന്നോളം
ആഗോപാദപിച്ചു കേരളയനുവാദിക്ക—
ഹാകിച്ചിടൽ
ഭാഗോദ്യോഗത്തിൽ കാവ്യസമ്പദുകളേ—
റിൽ ഇതിൽക്കടന്ന നാം!
ദിഗോഗന്തമായി ചെയ്യുന്ന താന്തന്നുവെൽ ത—
ന്നാനന്ത ഭാഷയിൽ

ചിന്തേ! കേരളകാളിദാസപദവീവ്യാമോഹമാന്ദ്യ-
ത്തിരുകിൽ
പിന്നാരിന്നു നമുക്കു കൈരളിയിൽ പരിക്കാരെത്തി-
ടുന്നം ശ്രുതം
സ്വന്തം തന്നിളു, ചെങ്കോലേറി, പണ്ടന്നുറ
വരുന്ന ശ്രീ
ആർക്കിതെന്നെ ബോധകഞ്ചികെച്ചനുയ് തന്റെയു-
റക്കുലേവ്യ്'.

'

വന്ദേ ത്വാം കവിപുംഗവേ മൃദുതനു-
മേന്മ കലാം തിങ്കളു-
ങ്ങുളങ്ങൾ ഇനതക നിത്യഞ്ചൻ-
മൃദുശുശ്രൂഷവേ
മെന്നു ഞാൻ ചൊന്നതു ഭേദപ്പെട്ടെന്നൊരിക്കൽ
പാതയാലിൽ
തന്നെ ഭേദകന്മാരാണെന്നുകൊണ്ടാൽ കൈ-
ക്കുകിലേ ജനം.

ചെറ്റക്കിന്ന പുഷ്പമാർന്നൊരു കവിതാലത—
യെങ്ങനോ കാലത്തിനാൽ
വന്നുപോയല്ലോ! ഭീതിപൂരിതമാക—
വും കാലചക്രം ചെയ്യലയുള്ളേ.
ചെമ്പകംപോലെയുദയം സിദ്ധിക്കിലവൾ—
ന്നാക്കുവാൻ കാലം ചെയ്കയാ—
ന്നുന്നല്ലോ ഇന്നു വരുവതും ശിവ! ശിവ! കഷ്ട—
മയ്യോ സാഹിത്യവിൽ

വേലങ്ങത്ത്   നാരായണമേനോൻ

"ഒരു ചരമം"

C.K.

കഷ്ടം! ഞാനിന്നു കേട്ടവാർത്ത ദുഃഖം നാശനീയൻ—
ചെന്നാൻ
നഷ്ടപ്പെട്ടുവന്നല്ലോ! ശിവ ദിവ്യവർക്ക് കേരളിയി—
ലും
ശാസ്ത്രജ്ഞൻ പഠിച്ചിരുന്ന ഉപവരണത്താലെ കീർത്തി—
മാന്
മിക്കതിലും കൈരളി ഭാഗ്യം കൊണ്ടിന്നു—
പോയിതേ.

കൂട്ടും സൌന്ദര്യവത്താമിന്നതു് പ്രതിമയിൽ കണ്ടു
കൂടെണ്ടാ രി
ന്മേഷ്വന്നെന്നിതു് പ്രതിനായവ്യാപാരങ്ങൾ കൂടി
ചൊന്നു!
ഒട്ടും മടിച്ചുവയ്ക്കാതനുഭവത്തിന്നു വിധേയം
കര ———
തൊട്ടും മൂർത്തവ്യാപാരിണിയൊന്നൊണ്ണാം ണനാ-
ഞെന്നായ്‌വന്നു-

III

ശൃംഗാരക്രമം തെളിഞ്ഞു, നിശ്ചയം നന്നായറിയാ-
ഞ്ഞുവയ്
ശൃംഗാരവ്യാപാരകലകളിൽ വിരുതന്മാർ
തന്നെന്നിവ
"വിശ്രുതശ്രീകരൺ" നാമമാം ശബ്ദമാർ വിദ്വിദി-
കാരണവന്മാ
വിദ്വജ്ജനൻ-നാഥനോ! ഇന്നു വിരിഞ്ഞു
വൈദഗ്ധ്യം ദൃഷ്ടിയാൽ

IV

സാധ്യ കാരിക സന്നാഹമന്നെവിടെ തുടർന്നു-
വന്നാകാമി-
ഞാനസ്മ വേദകലാസിദ്ധന്മാർ ന ഈവിശാര-
ന്നാൾ ഇന്നേവരെ

ചന്തം ചിന്തുന്നിൻ പ്രകാശവിനതാനന്ദനാ —

തവജ്ഞം ചെറി —

ഞാനൊന്നു, ജീവികൾക്കുഗയാൾ കാക്കയ്ക്ക് പോരതിന്റെ

ഉടനുണ്ട്.

V

ഹെതും ജീവിതസ്കന്ദരേഖകൾ — നാഥനിങ്ങു —

ഭൂമം ചൊന്നീ —

ക്ഷേത്രജീവിതങ്ങൾ ചന്തമേ — തെരുവോർ

ശ്രീഗാന്ധാരമെങ്ങുമിൽ

ഭക്തനന്ദനം ചെന്തിരിതനായ്‌നാ!

ദുർവ്വിധിഞാനുള്ളപ്പോൾ

നാലെഴുത്തുകൾ ഹരന്തു! നതരുമ്മി —

തുന്നവൃക്കൾ.

VI

ഉചന്തനായി കര ചന്ദ്രിക ദീപ്തിയിൽ

ചന്ദ്രനതിരിക്കെ [illegible] —

നമ്മുടെ ചെമ്പുന്‍ രവിയും ജ്വലിന്നു ദേവനം ചെയ്വു —

നല്ലോരു ദേവി

ഇവർ [illegible] ശ്രീരാമൻ ഭുവനങ്ങൾ വിശ്വമേ —

ദുർഭാവിതന്നാ —

പൈമ്പുൾ നിറഞ്ഞ നാവസ്! വെമ്പുന്നേ

ചേര്യ്മഗ്നസന്തിർവേൺ

VII

ഓൾഗേബേൾ കുഞ്ഞു തെവന്നാബേറ്യൂക്കു പൂർട്ടു

പിക്കുംകറി—

ഒന്നേത്തു മുന്ന നിന്നു ചെറുപലയിലേഞ്ഞ—

ഞ്ഞാനു വന്നു പ്രേമേ?

ഉക്കരുന്നൊരു ഞൊ തെന്നു കാസിസത്തു ഉത്തമ—

വീട്ടുമ്പിട്ടു—

ദിക്കൽ "" ഉണ്ടങ്ങൾ മാത്ര വന്ന പ്രേമ—

ട്ടാ ഞെച്ചു പുഷ്പം.

VIII

നാ തെക്കെപ്പു ഫർഷിതു പലമാംസങ്ങൾ ഊസ—

ക്രിസ്തനം

ഭഗകണ്ണൊഞ്ഞിരുന്ന തേവന്ന കൈന്തനാ—

നു പ്രേമിക്കുന്നതു്.

ചേറകരോഗതി ക്ഷിതമുക്കൾ പിത്തതന്നൊന്നെക്കി—

ലൊന്നെക്കിലു?

ട്രോ ഞാനുധികതൽ ഉദ്ദം ഗർവിതാക്കി—

ഞാൻ സ്വീകരിച്ചു.

ഹാ ദേവോത്തമവാണി! വൈദ്യുതകളേ!
ഹാ സാന്ധ്യദേവതേ!
ജ്ഞാനാമൃതമെഴുന്ന വീണകളേ! ഹാ
ജീവവിശ്വംസത്തേ!
ജീവധാരയ്ക്കമൃതസത്തുണർവ്വേ! ഹാ വി-
മലതേ! ഞങ്ങളെ-
ത്താഴേലിഞ്ഞു, തുച്ഛമാണ്ടുഴന്നിതാവേശ്
ഞങ്ങൾ കേണിടുക!!!

ഒരു സന്ധ്യാസ്വപ്നത്തിൽ
C.II.

തൂവെള്ളിച്ചാറ്റൽ വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്ന —
ലോലവെൺമേഘങ്ങളാൽ ചമച്ച
ചന്ദ്രകാന്തങ്ങൾ പെയ്യുന്ന ചാപ്പിൽ
ചിറകുകളും ചമയ്ക്കുന്നതെന്തു

II

സന്ധ്യാചന്ദ്രികാ പാലാഴി തീർത്തു -
ചന്ദ്രമണിത്തിട്ടയിൽ
സ്വർഗ്ഗവാതിൽ തുറന്നു -
ദേവിമാർ നിരന്നു ചിരിതൂകവേ.

III

ശിപ്പാ പിതാക്കന്മാ വേണ്ടിവരും
ദുവെൾഷി ചൊവാക്കിയ്‌വെണ്ണ് ചിതിക്കിൽ
ഇതാം കലൊന്നുവൊന്നന വേർപു ദ്രവ്യം
ത്താങ്ങൾ ഉത്തുൻ ചെലിമ്പിവ് ത്ത

IV

താന്ത്യവിഭ്യാസങ്ങരണം തന്നും വേ—
ഷാന്തത്തെ ന്തുണ്ടു നവവാസിരിത്തു
ന്ത്യൊരന്നവിശ്ശെഷം, ഉണ്ണം ചക്രോദ്ധ—
ഷാന്ത്യധ്യാനങ്ങളുടെ ഉന്നു പ്രയോഗായിട്ടേ

V

ആട്ടങ്ങളൊന്നു വാക്കൊവട്ടി—
തതിന്ന വെലപാപിവക്കിവെച്ചു
ന്നെക്കുഞ്ഞ് ഉറ്റന്തിലെ വലന്നി
വിഷ്ണുവൈശിഷ്യന്ന ഞൊന്നത്തു

VI

നടുന്നിരിക്കുമൊന്നാ കുപ്രയോഗങ്ങൾ
കമ്പകലിലോന്നാലും ഒരുമെത്തുഭക്തോം
തുല്യം നിരാന്തത്തെ കുക്കിത്തുതാൽ —
വിഞ്ചൻ വ്യതിരിക്തന മത്തെ ക്കന്യ.

VII

ഇത്ഥം ചിന്തിച്ചു [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

([illegible])

വനിതാപ്രാമാണ്യം

[illegible] ചലിതമാക്കിടുന്ന
വനിതാപ്രാമാണ്യമേ! നിൻ നിലയിതല്ലേ
[illegible] ഹൃദയത്തെ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

കാവ ട്യുഷ്ടാരൂഢഞ്ഞ ധീരഷ്ട്രായ്മ വചിത്ര -
ചിഹ്നക്കന്മാരിൻ വില സൂക്ഷ്മ വായ്ക്കുന്നേ ചെയ്വി

ണ്ണുടേവയ വും ഭ്രാന്തഗശക്കിയാലെത്തന്റെ ചിത്തം
ഉൗ ചവണ്ണിട്ട നിന്നെ ഞ്ഞൂ വിചാരിക്കുന്നേടേ.

കൊപ്പുകൾ ഉണ്ണയിവും കണ്ണ്പ്പോഴെ ത്താടിനയും
കിട്ടുക്കേണമായ് നിശ്ചയൂന്നും ദുഷ്ട! ഉമ്പാതത്തിൽ
ഹാര

ദേവദിനത്രേന്നവ ഭാഷൻ വാനിൽ ഷ്ഠാനോഷ്ട്വിശ്
നമിർത്തവേദ്ദ് വാടികൽ ഞാൻകുറിഞ്ഞിത്തും

ശിഷ്ടൂ ഉപാവത്തു വേഷം ചരിമ സന്തുഷ്ടൽ -
ത്തിൽ ചെയ്യുന്നു നീ വിശ്വസിക്കുക്കൊല്ലി.

കാരണം വിട്ടൊന്നിട ഞ്ഞ പാർത്ത തൊഴിലാണന്നി
ക്കുന്നു. "ദുന്തര" ന്നേശിയർ ദാസിക്കുന്ന ത്തുണ്ണ

കാക്ഷം നിൻ വിഷ്ണുഭവനം പരമം ദ്വിജ്ജിക്കും
ഷ്ടപ്പിഷ്ടായ് കണ്ടു ദേവൻ കഴിയാതെന്തേ ഭക്ത

ന്റിമ പ്രിയ ദു:ഖവശാൽ ദേവഗണങ്ങൾ
നരകനാശൻ കാൽ വിശ്വസിക്കുന്നു നീ

ഗാന്ത്യനുരവിധ്യ ശലയാഛലവാക്കു
സ്ഥതന്തം നി ൻ ദേവൎഛയാൽ ചുഴലിക്കാറ്റാഭ്വാന്നും

കള്ളു ന്ന ജ്വാധിധിദല്ലാ ജ്വമ്പം തൈക്കിണ്ണളി-
ക്കേള്ളുന്നു ജ്ഞാ നിൻശ്വാസ് വായുവല്ലും

ന്ദുയിതഭോ ലവിങ്കിൽ ദാന ശക്തിയൊന്നാൽ
ഉഷ്ണിങ്ങരായി ശ്വാക്കും ദൈവ വന്നികൾപോലും

ഹന്നിദ്രേന്നോതന്നി വൎഷം നിന്നാൽ ഭേന്നുമ്മിട്ടാൽ
സ്വന്തം വെന്നുതുകാതു ജ്ഞാനഷാക്കെ ഭേദ്യോ ?

ത്രൈദേവശ്രൂ. ദൈവ ശക്കൈശ്രു ശേഷ്ഠചിത്തം
ന്ദിഉന്ന് ഷാണ്യമ്പ നാശനം ഉളവികൂട്ടിക്കൊള്ളും

കൊച്ചുകിളി

മിന്നൊളിചെമ്മയൂഖച്ചാർത്തിൽ ഭൂമിയെ-
സുന്ദരമാക്കിയ ഭാനുദേവൻ
കണ്ണിണമൂടികൊൾവാൻ നേരെ പടിഞ്ഞാറു
കാണും കടലുമായ് ചേർന്നണയുമ്പോൾ

കാന്തിമയങ്ങളാം തൻ കരജാലങ്ങൾ
ഉന്നതത്തിൽ വീശുന്ന നാകമാർഗ്ഗം
വർണ്ണങ്ങൾ കെട്ടിയാകാശത്തിൻ മോടിയ-
പറ്റൊരു കിളി വന്നു വന്നു.

പൂമുറ്റത്തിൽ നൽപതങ്ങൾ പിച്ചവച്ചോരോലെ
മുന്മേ ചാല ചുറ്റിനെ സഞ്ചരിച്ചു.
നാകമേ! പൈങ്കിളി! കൂട്ടുകാരെ നോക്കി
സന്തതമെന്തിനീലാത്തിരുന്നു.
കൂട്ടുകാർ കൂടിയാലേ കാണുമെന്നാലും
കിട്ടുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലിന്നിന്നും.
കുണ്ടും കുഴിയും ചളിയും പലതരം
ചണ്ടിയുമേറുന്ന ഭൂവിഭാഗം
വാസം ചേർക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു വിൺഭാഗ-
മാനിക്കുന്നതിൽ നിയന്ത്രണ

മന്നിലെഛിന്നതരമായ ജീവിത—
മൊന്നുമേ നീയറിയുന്നില്ല.
തുംഗസ്ഥിതമായി നീ സായന്തനാദിത്യ-
ബിംബിയെ വീക്ഷിച്ചു നില്ക്കയാവൂ.
ഹൃ വലംഗംലാക്കുനോക്കുന്നിതാനരൻ
പാവം നീയോർക്കുന്നില്ലായിരിക്കാം.
നിന്നെ നയിക്കുന്ന മന്ദപവമാനൻ
തന്നെ ഴിതാ നിന്നെ മന്ദം മന്ദം
അട്ടുനയിപ്പിക്കുന്ന നാശഗർത്തത്തിന്നു
വായിലുനേരെ മടങ്ങു "കുഞ്ഞേ!"
പോകല്ലേ! ശിക്കാറിതൻ ലാക്കുതെറ്റില്ല
പാകാനെ ചെങ്ങിരക്ഷനേടൂ.
"എൻ കുഞ്ഞിനാനന്ദമേകുന്നതൊപ കിളി-
ക്കേകല്ലേ ദുർവിധി ലോകനാഥാ.

ഓം.

ലോകത്തിന്നൊരുപോൽ പ്രശാന്തിയരുളും
പൂന്തിങ്കളും ചെങ്കതിർ
കൈക്കൊണ്ടുന്തിയിളുക്കിയാരെയു മുണ-
ർത്തീടുന്ന മാർത്താണ്ഡനും
ആകാശത്തിലുയർന്നു വന്നു മഹിതം
സന്ദേശമേവന്റെതോ
ഹാ! കൊണ്ടാടിയെഴുന്നു, മങ്ഗളമവൻ
നമ്മൾക്കു നൾകീടണം.

ഓം

19.5.49

ഗാഥ

ഒരു കത്തു്

മെത്തും മന്ദസ്മേരത്തിൻ സന്താപി-
ച്ചിന്തായ് ചിദാനന്ദമൂർത്തിയായി.
സത്യമായ് നിത്യമായ് പാലസിച്ചീടുമാ—
"ശക്തി" ഗൂഢം നമുക്കേകീടട്ടെ.
ഭേലാരവാമാചപ്പേടുവരുന്നു—
ൾക്കു പാന്ഥപുത്രമാരിയാലെ.
സോല്ലാസം ഒമെല്ലേണയൻകരമാറ്റി-
നന്നന്ദൃത്തികൾ കാറ്റുപോലെ.
സ്നേഹസ്വരൂപിണിയാകുമെന്നു "ശ്രീചി"
സ്നേഹമാം ഗൂഢമൊന്നിനാലെ.
നിനാനിറന്നു രചിച്ചു വിശേഷമാം-
ഉലവനമാതിയാൽ പെട്ടേമാം.
വാഴുന്നിടേനന്ദ നന്ദനാം പെട്ട—
നാനന്ദമാനന്ദമാനന്ദമേ.
നിച്ചുവുമാഷ്ടനം ച്ചുനമാനിപ്പു-
സ്പൃഷ്ടനാം യാത്രെക്കൊരങ്ങിറിന്നു
"മാതാമഹിക്കു" "മിക്കുപ്പിൻ" "ക്കരെവിദിതർ"
ശ്രീ നിറവന്നിരുവെൻ മാതൃപ്പിൻവാൻ.

സാകുല്യമെന്നതു ജ്ഞാനമൂലമായ്-
ഞാനിതികണ്ടു വൃത്തം ഷായി.
ഭോഗ്യമേവ ചൂണ്ടിത്തരാം ഗുരുവൃന്ദത്തിൽ
സാഫല്യമാം സൂക്തി നിരാകരിക്കെ.
എന്തിനാമേതാനും നാളുകഴിഞ്ഞൊന്നു
ക്രുദ്ധയായിടാതെല്ലാ മിപ്പോൾ.
അപ്പന്തിതൻ പ്രിയലാളനമൊന്നതാൻ
അമ്പമ്മ! സൗന്ദര്യമെന്നിക്കു ചാർത്താൽ
അക്കാല വിസ്മരിപ്പില്ലിവളുള്ള വ-
മുൾക്കാടിന്നായ്യൽ പാദചന്തം.
വന്ദിക്കാനം ബാലികേ! ദേവകിദേവിതൻ-
പാവനമാം മുഖം കണ്ടിടുന്നോൻ
അപ്പൂപ്പിയപ്പിയെന്നതിരുനാമം
ഉള്ളിലുയരുന്നെപ്പോഴും ഭക്തിപൂർവം-
"അമ്മ അമ്മ" യിപ്പോളസ്ഥാനത്തിലായ് തീർന്നി-
ട്ടമ്പോ വിട്ടുമാറാ കാശിയിന്നും.
മുത്തച്ഛനാം ജ്യേഷ്ഠനാം ഇന്നിപ്പോഴും-
മുട്ടും പഠിക്കുന്നോൻ ചുറ്റാനായി.
സംഗീതം കുഞ്ഞിലേ മൂലമായ് സാഹിത്യ-
മിന്നുമാമെന്നൊരു ഭംഗിച്ചിട്ടുന്നു.
എൻ സന്തോഷതരമതിനെ ഞെരുക്കേണി
ൾ

കുത്തിത്തുറുമാലോനവാചി;
കാപട്യകൃത്തിതൻ ദംഷ്ട്രങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ
~~സ്വഭാ~~ സ്വഭാവത്തിലുമെനിക്കില്ല ഭേദം.
വാത്സല്യദായകനാകുമെൻ ചിദപ്പ-
നൊപ്പമുപരിമാം രക്ഷ ചെയ്യും.
പാവനമാനസനേകനിവിധെയ്യ-
മൊന്നെനിക്കാത്തിയെ തീർത്തിടാനായ്
താഴാതുതാകുകിൽ കാരുണ്യം കൈവിടാ-
«സഖാവാൻ» ഏകിടും തക്കവണ്ണം
ശിക്ഷണാനിച്ഛന്നാമദേനാ ദൃശ്യ-
മൽവപെരുന്തവാൻ സമ്മതിക്കാ
മെന്നുപെരുന്നെ ചക്കിലും ദൂരത്തോൻ-
പറ്റിയ നന്ദ്രമെൻ കൈകണ്ടത്തിൽ.
അനുകമ്പാലിത്താലം വേണ്ടാസനാമോദം
അനുകമ്പന്നതിമാന്യയായി.
ജീവിത സന്ത്രാസ്തിന്നിയിവൻ-
ദേവിനാ! പാവനമാക്കിടാനായ്
ചെട്ടിനതൈൽ വന്നു ചേരാത്ത കാരണ-
മൊട്ടും പരിഭവമാന്ദ്യമേ.
ഉത്സാഹവസിക്കുവാനെല്ലാ പ്രേരകൻ
ദ്യുതിമാനായ മീശനിത്യലഭമോനാൻ.
നല്ലതുപാർശ്വകളിന്നെ ചൂഴുന്നോൻ-
നന്ദിയാലമീകാന്തനിത്തിലവട്ടു.

ആംഗലഭാഷാമണിപ്രസൽഭൂഷണ-
ഭൂഷിതയായ് ബുധവന്ദിതയായ്
ഒന്നാന്തരം പദമൊന്ന് വിരാജിപ്പാൻ-
ഭാഗ്യമീശ്വരനേകിടുന്നേ.
ചില്ലറമല്ലിട്ടു കാലുഷ്യത്താ വാവിട്ടു
വള്ളാതെ നിന്നു കരഞ്ഞിരുന്നോൻ
നാത്തനാം ദേവി സരോജിനിക്കാമോദ
മില്ലേ? ഈക്കാലം സൌഭാഗ്യമാണോ?
അതുശ്രീ വത്സല നീശ്വരൻ "കേശവൻ"-
ക്ലേശവിനാശനൻ തൻകൃപയാൽ
എന്നേരമൂഴിയിൽ സൌഭാഗ്യമായ് വാണിടാൻ-
ദാമ്പത്യ നവമന്ദിരത്തിൽ സ്വസ്ഥമാം.
മാതാവ്, മാതാമഹി, മനോഭാഗ്യവാ-
ന ശിഷ്യനാദിയായുള്ളവർക്കും.
അങ്ങേമനോസുഖമേറ്റേകി ഫിക്കേകി-
ലാനന്ദമാനന്ദം ശാന്തി ശാന്തി
എന്ന്
വാത്സല്യഭാജനമായ.
സ്വന്തം ശാരദ

വിവാഹ മംഗളം

ഗാഥ

ക്രിസ്തീയ സൗഭാഗ്യം നാരകഗർത്തത്തിൽ
ഉൾപ്പൂകുകർക്കു മാറാരാജ്ഞിയാൾ
ഭീകര സംസാര കാന്താര മദ്ധ്യാത്
പൂമലർ വാടി പുണർത്തിടുവാൻ
കാളമനല നിലയത്തിൽ ചാലവെ
പാലാഴി മാല ചൂലത്തിടുവാൻ
സലീല വല്ലിയിൽ കല്ലോല മാലിയെ
വെല്ലുവാൻ കല്പിത കൈകൊണ്ടുവാൻ
പോരും മനസ്സിനിരുപമ പ്രേമമേ
വാടാമലരെ ലസിക്ക നിത്യം
കാളക്ക കാളക കാന്ത്യമാം മണ്ഡലം
നീളെ ചുഴന്നും കിടാവിളക്കേ

ശബ്ദവു മന്ത്രവും ദേഹവും ജീവനും
സൂര്യും പ്രകാശവു മെന്നപോലെ
ദേവകി പൂവല്ലി കുഞ്ഞുപനിക്കനാം
പൂന്തെന്നൽ വാണു വിളങ്ങിടുന്നു.

ഭാരതിപ്പൂവല്ലി കൊച്ചുഗോവിന്ദനാം
പൂത്തതാമൊന്നു പ്രസൂനമിന്നു
ഗന്ധവും വർണ്ണവുമൊന്നു ചേർന്നപ്പോൾ
സ്വാന്തം തണുക്കുമീ രമ്യയോഗം
ലോകങ്ങളൊന്നിച്ചിതാനന്ദമേകട്ടെ
തൻപുകളെങ്ങും പരത്തിടട്ടെ.

വിവാഹമംഗളം

ഉദയപ്രാൎത്ഥന.

1

സചേതനാചേതനവിപ്രപഞ്ചം
സൎവ്വം വിളങ്ങുന്നതിതാ വിളങ്ങെ
സമസ്തദ്രവ്യങ്ങളുമിങ്ങിയാഴ്ത്തും
സ്നേഹപരപ്പിൻ കടലെ തൊഴുന്നേൻ

2

തെളിക്കയെൻ കണ്ണുകൾ കൂരിരുട്ടും
നീക്കുന്ന ഉണ്ണും. ഭഗവൻ നൂ, ദ്ധ
വിളിക്കയൻപാൻ വിനെ മുൻപിൽ
വിരഞ്ഞുതളിൎന്നാ ഉന്നാരെന്നെ.

3

നല്ല ജിലിക്കാറുകൾ വെളിനിൽക്കി
ഷ കത്തെ ഷൂന്നെ ഞ്ങളുക്കയെൻ കിണ്ണിൽ-
നാരക്ഷണം. വിശ്വവഞ്ചുവാക്കി
ഷണ്ടെന്റെ നുത്താഷ്ണ ദേവട്ടകൊൾക.

4

ഭാസ്വവനം നിൻ ഉലർവാരിക്ഷാക
ദുണ്ണാക്കം നിൻ ദുഷ്കളങ്ങളാക
വ്യോശനിൻ സന്നിധികെ, ഞങ്ങൾ ദുഷ്ട-
ദുൎഗങ്ങളും ഗായകദേവതാക.

5

സൎവ്വം ഉറന്നാന്നാത്തുപാറ്റുവോൻ
നിൻ

സംസർഗ്ഗനിവൃത്ത രസത്തിൽ മുങ്ങേണം
കാവ്യത്തിന്നീശ്വര കാൽക്ഷണം നീ
കാണിക്കയെന്നോതി മുമ്പേ വിനീത.

NKA

പ്രാർത്ഥന

ചന്ദ്രോദയമതു വിശ്വം ശബ്ദനാദിവാം ശലഭത്തിലും
സന്തതം കരതാരിങ്കൽ മുന്നോട്ടുനില്പ്പതാരി
കാട്ടിലും
നന്ദി! ചന്ദ്രകലാക്ഷമായ് കരുണക്കരശ്മിയിൽ
നീട്ടിലും
മിന്നാരം പൊന്നിൻ ചുന്ദരത്തിൽ വിളങ്ങും വീണ—
യെ വാഴ്ത്തുവിൻ.

2

സ്വാതന്ത്ര്യാൽ സകലത്തിനും ഉണ്ടാം ശ്രീ സംഗ്രഹം
ഗ്രഹിച്ചാണ്ടത്രേ
കാലങ്ങളെത്തേടി യുഗങ്ങളിലൂടെ
നീന്തിട്ടുമൊരാനന്ദ
സ്വരഭേദം കൂടാതെ കൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗംകണ്ട
ത്തെ നരവേഷമായ്
ദ്രുതമാകില്ല മാന്ത്രികനാദ്ദ ഗുണ സ്വരത്തെ
നിനക്കുവിൻ.

3

3

തിരുനായക! നിന്തിരുചരണത്തിൻ തിരുചി-
ഹ്നങ്ങൾ കണ്ടാം
സന്ധ്യകൾ കാലങ്ങളിലും സഭിതവചസ്സ് വന്ദി-
ച്ചീടുക നാം വിരവിൽ.
ദിവ്യദൂതരോടൊന്നിച്ചും പരിശുദ്ധരോടൊന്നിച്ചും കൂടി
കോടികളിൽ
ധന്യനാം പ്രഭുവിൻ ഉരുവാം കർത്താവിനെ
കരുതുക.

4

സ്നാനങ്ങൾ തന്നിൽ നിന്നുമരിഞ്ഞാലു
കൊണ്ടിടാം
ഭേദമാനസദോഷസന്തതി ദേവ! ദേവ!
ശരിക്കണേ!
സ്നേഹമാം കൃതിയിൽ പൂനിലാവുപരന്ന സർവ്വ-
വ്യാപകനായ്
ഭൂമിമാമിരുട്ടിൽ നിന്നെന്റെ ഉന്നതങ്ങളിൽ
വിളങ്ങണേ.

5

യത്നമാം വഴിതന്നിൽ വന്നൊരു ആപത്തുകളൊക്കെ
ക്കളഞ്ഞുവെ
നിന്റെ പൂർത്തിയാൽ നിത്യമംഗളമേകി
നടത്തീടിൽ
കർത്താവേ! എപ്പോഴും കൃപയാൽ വാന-
ലോകത്തെ
പാർത്ഥനാവിധികളിൽ കൃപാകരവന്ദനം
ചെയ്തീടുകയിൽ

N.K.A

ദീപാരാധനം

1

ദേവബന്ധമൊരു സത്യരൂപനാം
ദേവ നിൻ മഹിമയാൎന്ന കോവിലിൽ
പാവനപ്രഭയെഴും വിളക്കിതാ
സാവധാനമിഹ ഞാൻ കൊളുത്തിടുന്നേൻ

2

അല്പമെങ്കിലുമതിൻ പ്രഭാങ്കുരം
സൽപഥത്തെയിരുൾ തന്നവെള്ളവെ
ശില്പരൂപപദപീഠവിൽ നി—
ന്നല്പതിമിരമെഴ്കിലത്തണേ.

3

ശ്രേഷ്ഠമാൎന്ന മണിദീപങ്ങളിലും
മഹേശനാമമലൻ വാനിടത്തിലും
ഗേഹവിഗ്രഹമൎച്ചിടുന്നു മി
ന്നോമഹാപ്രഭ വിളങ്ങണേ വിഭോ,

4

മാനിനിൽ മധുരസം മറഞ്ഞതിൽ
പൊറിച്ചുൻ കരുണ രമ്യരേഖകൾ
മാനിനി മണിവാതിലുടെഴും
കാനിലായരുണനിൻ ശിഖാഞ്ചലം.

5

ദീനതിനൊരുതിരുതിനായ ചൊങ്ങി
വാനിടാങ്ങ്ലിലുമെലിഞ്ഞുവെന്ന തിരുവിലെന്നെയ്
നേനത്തിനിശ! മിഴിയഞ്ജിതുനന്നിൻ
കൃന്തിമൻ പനിപ്പൻ നിറഞ്ഞിലല്ലതാ.!

പരിവർത്തനം

1

കരഞ്ഞു കൊണ്ടു ജനനം കുറുക്കനും ഗമിക്കവേ
വിരഞ്ഞു കുക്കുടങ്ങൾ വേദകാഹളം വിളിക്കവേ
എരിഞ്ഞുയർന്നെഴും ദിനേശ കാന്തി ടാതെയെങ്ങുമേ
തിരിഞ്ഞു നിന്നിടാതെ നിൻ വഴിക്കു പോക പോക നീ.

2

അറക്കു കണ്ടെഴുന്നൊരന്ധകാരവും വിഭോ ഭവാൻ
പറന്നകന്ന ദസ്സിൽ നിന്നു മൂടൽ മഞ്ഞു പോലവെ
വിറച്ചണഞ്ഞു വെയിലു കൊണ്ടിടട്ടെ വൃദ്ധഭൂതങ്ങ-
ളറച്ചതൻ ഞരമ്പിലെങ്ങു ചൂഴ്ന്നു രക്ത ശോഭവാൻ

3

പൊഴിഞ്ഞ പത്രമൊക്കെയും കൊമ്പു പല്ലവങ്ങൾപോ-
യൊഴിഞ്ഞിടട്ടെ പൂവണിഞ്ഞിടട്ടെ ശൂന്യശാഖകൾ
കൊഴിഞ്ഞിടട്ടെ പൂക്കൾ പിന്നിടട്ടെ കായ്കളങ്ങൾതേൻ
വഴിഞ്ഞൊഴുക്കും ഫലങ്ങളാൽ വിനമ്രമാം ശരീരമോടും.

4

നകന്ന വിന്ന വേരുവൃക്ഷമേ
പകർന്ന മണ്ണിൽനിന്നിടട്ടെ ദേവ പാഞ്ഞുപോക നീ
പുകഞ്ഞെരിഞ്ഞുടൻ പൊരിഞ്ഞുതാണിടട്ടെ പവ്വതം
നികന്നിടട്ടെ വാരിരാശി നിന്റെ തേങ്ങലിൽ

5

തിമിർത്തൊരീശ്വരൻ തകർന്നിടട്ടെ മൻഗൃഹങ്ങളോ
തിമിംഗലങ്ങളോ ദേവൻ പദത്തെ- നക്കു ദുഷ്ടികൾ,
അവന്റെ ശേഷം മസ്തകം ഞെരിഞ്ഞ വറ്റ ചോരയാൽ
സമുദ്രമന്നിവർണ്ണമാക്കിടട്ടെ കണ്ണമാഴിയും

6

സമസ്ത വേകല ക്ഷ്യവേവരരും സ്വതന്ത്രരെന്നവേ
സമക്ഷ വിണ്ണ വസ്സകറ്റി ഘോഷിലോക മാകവെ
കുവപ്പെരുത്തിടും ദേവാന്റെ ഘോരവാംകൃപക്കുഞാൻ
നമസ്കരിച്ചു, ദേവ, പോക, പോക, നിൻവഴിക്കു നീ

N.W.A.

യഥാർത്ഥസൌന്ദര്യം

ഗാഥ

റോസാപ്പൂവിന്നൊത്ത ചാരു കവിൾത്തടം
വിദ്രുമതുല്യമാം നല്ലധരം

2

നക്ഷത്രതുല്യമാം തേജസ്സു ചേരുന്നോ-
രക്ഷിയുഗളവുമെത്ര രമ്യം"

3

ഇങ്ങിനെ ചിന്തിച്ചു പൂരുഷകീടമേ
ചെന്നു പതിക്കൊല്ല രാഗത്തീയിൽ

4

ഉള്ളിലനുരാഗം കത്തിജ്ജ്വലിക്കുവാൻ
ഇന്ധനമാകുമിക്കാന്തിപൂരം

5

കാലപ്പഴക്കത്താൽ നാരിതൻ കാന്തിയും
കാമുകപ്രേമവും മാഞ്ഞുപോകും.

6

സൌമ്യമായ് ധീരതയാർന്ന മനതാരും
നിർമ്മലശാന്തമാം ചിന്തകളും

7

അന്യോന്യരാഗവും ചേർന്നിണങ്ങീടുമ്പോൾ
ഉണ്ടാകും നിശ്ചല പ്രേമദീപം.

8

ചാരുകപോലവും മോഹനനേത്രവും
ശോണാധരങ്ങളുമുണ്ടെന്നാലും

9

മാനസനൈർമ്മല്യമില്ലെങ്കിലിവക
എല്ലാമേ നിഷ്ഫലം ചിന്തിക്കുമ്പോൾ.

from English: "True Beauty"

ദുഃഖത്തെക്കുറിച്ചു - ൧൫൨

സുപ്രദീപങ്ങൾ കത്തിയെരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നാൽ
തൻ പുരോഭാഗത്തൊരു വീതി തെളിയും; [illegible]
ഭാവിയിൽ നിന്നു തീക്ഷ്ണമായി ഒളിക്കും;
ഇവിടെ കണ്ടതൊക്കെ സ്വപ്നം പോലെ!
ഉദയത്തിൽ വിടർന്നു തിളങ്ങിയ മലർ ഉതിർന്നപോയ്,
മാനത്തിൽ തെളിഞ്ഞ മേഘങ്ങൾ മറഞ്ഞു പോയി!
ഉണ്ണിപോലെ ചിരിക്കുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾ എങ്ങു പോയി,
കണ്ണീർ ചൊരിയുന്നിതോ! കഷ്ടമെന്തു വരും!!
ഉണ്ണാതെ, ഉറങ്ങാതെ കരയുന്നു പാവം -
എന്തിനീ വേദന ഞങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നു,
ഉള്ളിൽ നിറഞ്ഞ ദുഃഖം ഉണർത്തുന്നു - ദേവാ!
ഉലകിലെല്ലാം ഒരുപോലെ ദുഃഖമാണല്ലോ;

ദുഃഖത്തെക്കുറിച്ചു

ദീക്ഷവേണ്ട വിഷം ഭക്ഷിച്ചുകളിവിന്?
ലോകമേതിൽ ദീക്ഷവേചിന്തെന്നിന്നാസ്ഥയൊന്നാവ്!
മൃത്യുവിൻ കൈവിരിപ്പ് ശ്ശം ചുകന്നാൻ ചെയ്ക ഭീമ!
ഉന്നലോകത്തിൽ കുപ്പയൊന്നോന്നു ഉണ്ണിപ്രേക്ഷം!
ദുർഗന്ധങ്ങളിൽ നിന്നെണ്ണി ചലിപ്പാതി
ഷ്ണെമവെച്ചുപ്പോൽ ഗന്ധവ്വവിവാനത്തെ
ശുദ്ധവിശ്വാസപുഷ്ടിൻ പൊതിഞ്ഞു സൂക്ഷിച്ചാൽ
മുദ്രഭ്ഭാവം നരകമേ നിന്നും രക്ഷമവൻ!
വെൺകടലാസിൽ ചുരുട്ടിയൊന്നിനെ ന്യൂനിപാഗ്ര
കൈക്കലങ്ങൾ ശങ്കിതെറ്റക്കിതിൽ നമുക്കെട്ടിൻ;
പാശ്ചത്തിൽ ആയ്ത്തു വിണ്ടിടിന മുദ്രവാഴി
ഷ്ടാണി താൻ കുറിച്ചുകൊണ്ടായിയന്ത്രമായിപ്പാനം.

തപ്തബാഷ്പൌഘമെല്ലാം തടഞ്ഞിന്നാലും നീ;
തൃപ്തനൊണ്ടു ഞാനിപ്പെന്നെന്നോക്കട്ടെങ്ങൾ:—
“പ്രാണേശന്തരം കെട്ടുദാഹങ്ങൾ വിളിയിച്ചു
ചേണെഴും ദിവ്യാനനെ ത്രിക്കാൽ വരാനിന്നെ, മേലിൽ!—
[illegible]
എൻ പ്രിയാവനെ ഇന്നു ഭദ്രേ: വൈകാതെ— [illegible]
നെന്റെ ജീവമൂർത്തിലെ വൈതലിൽ പിതാവന്നു;
എന്നെത്തിൻ നൈറദ്ധിരണംഗന ദാരെ സൈന്യ
ഗണ! മൈക്കെന്നാം ഞാനം സ്വന്തമെന്നുനില്ലാ, ചൃവാൾ
ജ്യേഷ്ഠൻ ആയ ഗതിവന്നു കൂപ്പേ ഗുണ—
ശ്രേഷ്ഠം. നീ നെന്നെ ഉണർത്തേണൽ നാകിൽ
എന്നവേ! കൂട്ടുഷ്ലിവർകൾ; സഹനുനേ
ധന്യവാം ആഷ്ഹ്വൽ കൂലം കേട്ടേണോ, നല്ലിപ്പെണ്ണേൾ!
ദൂഷ്യരാൽ പതിക്കേറ്റു തിരുഞ്ഞോവേണോം മൂന്നൽ—

ന്നത്ഭുതമൊഴിയമുണ്ടു വിശ്വവൈവിദ്ധ്യത്താൽ നൃത്തം;
അതിനാ,സ്വാദിച്ചൽ വിഷയ(സാമാന്നി) സാകൂതാല-
ത്തൊണ്ടിപ്പിവെത്തിലോ കരന്യായമെന്നാൽ!
ഭാവമേ-പ്രണയമാദിതാവകൈശ്വര്യം ഭേദമെന്നെ,
ഭാവിയമതിനാൽ നൃത്തമായ് വരാനു ദി
ഉണ്ണി വേദവ്യക്തിണന്യക്കെട്ട് വര-
ന്നനന്ദ്യോത്ത് സ്വാഭാവം പണിക്കരുതേ!! ദൈവം!

[illegible] — Vallathol.

രാമകൃഷ്ണപരമഹംസ. ശ്ലോക.

1 അദ്ധ്യു — ഷഡ്വിധാപൂർവ്വെ വിവേകം! നാനാ,
ന്ദ്യൂപ്പ് നേർത്തുവാൻ കൈകൊടുത്ത് നിശീഥിനി
2 അഞ്ജോതുണ്ണോത്ത് സംബന്ധമാകുമ്പോൾ,
നൈജിനെയൊരു ഭാഗ്യം കെട്ടുന്നവിണക്കിൽ.?

ഞാനൊരു ക്രിസ്തീവലകര്യകൾ വിട്ടേനോ
യഥാനകിനാ ന്റിഹണം ചേൻ നാശരികാഴ്ചൻ,
(3) താവക നാരു ഞ്ഞ ഴാം നന്ദനച്ചൂ ജ്ഞാവിലർ—
ദേവകാഴ്ചൾ താൻ ഭൈവ്യ രവാച് ക്രീട്ടികൊൾ.
ഛനിജ, ന്യായിരം ന്വൽ സ്വാന്ത്യ്ര വിശ്വഗുണവെൻ—
ഞ്ഞനകെടെ ഭോഷേ്വ വിശ്രവം നല്കീകൊണ്ടു.
(4) ഉണ്ടോഷി ലൊരുകാവ ദേവനെപലനാൾ വേ
പ്രജ്ഞ കഷനാക്കിന്നെന്ന വിലാവിൻ നറയിട്ടേത്
തൻപദ്ദ്വൈദ്യെക സാക്ഷിയാം ചെരുത്തിൻപാ—
ട്ടിപ്പിച്ചാട്ടം ലഭിച്ചവരെണ്ടേ നാരായണ ത്തിരിനായ്
(5) "നിങ്ങൾ തന്നോരാവ ശ്രീതൻ കഴിച്ചേൽപണ്ണിത്തെ—
ന്നിണ്ടുവച്ചൊരുനാ ളെതൈന്നിന. ദേവൻ വാഴ്ത്തി
അനെരുനാരങ്ങളായാൽ ചെറുകാണിച്ചുമെ
സ്വരൂപം കരനാൽ ഉദ്ദീപ്പിക്കൊണ്ടേവൃ ന്നും.
സാകന്തസ്വിതനായി ട്ടവിട്ടന്നു, ൻകമ്പന്നാ—

ലാകലെവർണ്ണാക്കുറെണ്ണാഴിയ ഞെറിനോട്ടം
“സന്തശിരസ്സാഷ്ണിലജൂതെ, അന്തിയിക-
ന്തെ” ണ്ണുത്തിരകളെ ശാസനക്കുറിവതം-
ഹൃദയൊരുജ്ഞറയേക്യം ജ്ഞറക്കം ഉണ്ണിത്താമ്മോൻ
ചൂതരാഗത്തെ മോറിപ ക്ഷോഭം ശാവപ്രാണം..
ഹണ്ണൊത്ത ദ്രോഹംബന്തി ബൈഷ്ണയ് ദ്വൃഷ്ടി-
ജ്ഞാനിത്തിന്നവാദ്ദെവനിക്കാൻ ചേർന്നവേ!
(6) ഒരുനാളെ സായംസന്ധ്യമേടിയൊടിണ്ണോത്തിൽ-
തരുണാവസന്തംപോലാഗതനായ ദേവൻ,
സസ്യാസ്യൻ നിറംകൂട്ടിയ കവിൾത്തട്ടിൽ
സാന്ദ്രകാന്തിയാലെൻ കൺ മയക്കിനിന്നനേരം,
കലശത്താഴ്മേവുന്ന് ഒക്കെ കരുണത്തി-
വിലഞ്ഞിപ്പൂമാലയൊന്നിട്ടുവിളിച്ചെലവനും.
പ്രേമചാപലവിഭ്രമംക, ഭൃതിജൻ ഞാൻ
കോമളതൂമോദം ചാരത്തിന്നരികയെ

നവ്യസൂക്തികൾക്കിട ക്കൊണ്ടാണ മറിയിച്ചാ-
സ്സ്മാന്ദ്യസ്/സോ, ദതിമന്ത്രസ്വനവും വരട്ടെന്നോ, ളേ!
൭ താവകഗാത്രാശ്ലേഷയന്ത്രണാവ വാലനെ
ചാവനേ പരിമള ഞെവാരിക്കൽ തീറിച്ചൂശാൻ
വന്നചേരട്ടെ മാരുതൻ നാൾതോറും കീതെയ്യുകൊ-
ണ്ടിന്നില ഞാനഭിലാഷിൻ തന്നൊൽ; ഞാൻ മറ്റെന്തോ
൮ ഞാനിട്ടുലച്ച മാല്യ വശ്യാം സ്വയാധിനേ ഹായി
ല്ലാനിച്ചെ രില്ലാദ്യദേവിയെപ്പിച്ച മാലത്തേനാ
ണ്ണയതിൽ പുഞ്ജ സൂര്യ മഞ്ജുപോയ് നെടുകിട്ടെ
ന്റിഷിഞ്ഞെൻ നൈപ്വിശ്വാൽ നല്ലനാവതിൻ മുന്നേ!
൯ അന്നെഞ്ഞ നക്ഷത്രം താനിയനനിക്ഷത്തിങ്കൽ
വന്നദീന്നിതാ പാഴിൽ ചെവിചാഞ്ഞു വരുന്നു.
കേൾപ്പൊ ക്കുമരണൈ കാനനേഹം കുളിർ വാക്കാൽ
ഭേഷിച്ചിട്ടു 'വൃന്ദാവന' മാകിയോഷിന്നിങ്ങുഴലേ!

10 ഈ വൃന്ദാവന വിണ്ണ ശൂന്യ ഭൂമായ് പോകായെന്നോ?
താവകീനയാം ന്നായ് പൂർണ്ണകാമന്മാർ തന്നെ,
അച്ചുഞ്ഞാച്യുതുച്ചുലജ്ഞാനം തേ ഞാ ഇ-
ലച്ഛനം ചെയ്തെല്ലാതെന്റെ ജീവിതഭാരം!

11 ഹന്ത പെരുവെള്ളമായുന്നവിടന്നെ
പൊന്നോമൽക്കണ്ണനിന്നു വശമായ് ചമഞ്ഞെന്നാൽ
ഞാൻ പ്രിയതാനന്ദമായ് വേണ്ടുന്നതൊപ്പമൊരു
യെങ്ങിനെ വേറിട്ടും ഞാനെന്റെ ജീവനെ സ്വാമിൻ
താദൃശ സ്നേഹ ഭാഗ്യം ഭാഗ്യമായ് വേണം ഭവാ-
നേനൈതദ്വനത്തെ ശൂന്യമാക്കി തന്ന
അന്നു ലോകത്തോരാർക്കൊണ്ടിൽ ജീവിതാൻ,
ചാപലിക്കട്ടേ ശാന്തിങ്ങൾ ഗോവിന്ദൻ സന്താപം തോൻ
(ഗോപാലൻ).

Vallathol.

44

ഭാരതസ്ത്രീകൾതൻ ഭാവശുദ്ധി. (വള്ളത്തോൾ)

1 "തസ്കരനല്ല ഞാൻ; തൈമൂറിയല്ല ഞാൻ;
ദുഷ്ടനല്ല ഞാൻ മുഗ്ദ്ധശീലേ,
ദേവിതൻ ദാസ്യം കൊതിക്കുമൊരുത്തൻ ഞാ—
നിവിഷ്ടിവിശേഷ്യ ദാസഗുണം!
ദിനമന്റെ ഖല്ലുവാളിച്ചിന്നിക്കൈക്കൊണ്ടോ
ദക്ഷിണാ ക്കിക്കൊൾ ഭാവികാലം!

2 അത്രിലനുസ്സിഷ്ഠ കൂട്ടിനിവിശിഷ്ടാ—
ഷ്ടിന്നിറൈ ചേറിയ പേരുവണ്ണൻ
ചെഞ്ചോൽ കമലമെഷ്ടകറ്റിന്നോരു അവൻ
തന്നുണ്ണിൽ ചെന്നായ് മല്ലന്നില്ല.

14

ഉന്നതന്റെ ദേവിയെ കേവലസ്ത്രീയായ്ക്കാ-
ണുന്നിതാം ഒക്കെ വരുന്ന സൃഷ്ടൻ
നാരണശ്രീദാരത്തെ രാജ്ഞിയായ്ക്കണ്ടിട്ടു
നീയെന്തിന കണ്ണിൽ വാരിവീഴും!

15

വാശവാരി വീട്ടിലൊട്ടിട വാഴ്ത്തിൽ
ളിരന്ന ദേവി സഹിക്കവേണം
വാരിനീൽ ഞാനിക്കുചിഷ്ഠിയുൾച്ചുകാതെ
പാണ്ഡുഷ്ടം ഉള്ളതായ്ത്തീരുവാനം,
ഭാഗ്യരത്നാസ്വാം വന്നവൻതൻതിരു-
നാരിലണവാർക്കെ വരവന്നാണോ?"

16

അത്ഭവിനൊക്കെയാണെസ്വാന്തരച്ചവി-
ന്ദനരവെന്തിങ്കു ചൊല്ലുംതന്നി?
പിന്നാം രാജ്ഞാവേ, സാധുവാംസ്ത്രീയുടെ
ചാരിത്രം ചോരത്തൊല്ല, ചെന്നതന്തി
ക്കോണിശീതാംവേനവിഷ്ണുപോലെന്നു
പാണമഞ്ചത്തിൽ കാവിയ്ക്കവീണാട്.

II.

1

ശ്രീക്ഷീയാംസ്വാധിയെക്കൂസനിയ്ക്കാണോ
ചട്ടണവാതെയും കെണ്ടെന്നു;
നിശ്ശബ്ദയായിക്കവേണ നശിപ്പിച്ചി;
വിശ്വത്തെ വീക്ഷിച്ചു നിന്നാൻ ചന്ദ്രൻ.

2

അനുവൃഷ്യുണ്ണ നേരാണ്ടാഗിരാണ്ടെണ്ണം,
ഭ്രമാനന്ദോദാര നിശീഥവേഷൻ,
യൂപവാല്യാദിതൻ ഭുവനം വിശുദ്ധ
ദ്വീപോജ്ജ്വലിതമാം വണ്ടിവച്ചിൽ,
ചന്തം തികഞ്ഞൊരു ചന്ദനക്കട്ടിലിൽ,
വെൺതനിവിരിപ്പിട്ട കിടക്കതന്മേൽ
ശങ്കാകിയായി ശയിച്ചരുളീടിനാൻ
സൈകതത്തിങ്കൽ ഗജേന്ദ്രൻ പോലെ

3

നിദ്രക്കാമത്തി കിട്ടികൈവന്നിട്ടി-
ല്ലത്തിരുമെയ്യിതലോടിക്കൊണ്ടവൻ;
ഏതോ വിചാരത്തിൽ സഞ്ചാരം ചെയ്യു-
ന്ന, മന്നീശന്റെ യന്തരംഗം.
കൊട്ടാരചിന്തയാൽ ഭാരം കൊണ്ടുന്നു;

4

കൊച്ചുകുടിൽതന്നെ നിർഭാഗ്യവം!
അന്നാളവിടത്തെ രാജ്യത്തില-
ല്ലീനേരം ആധിയെന്താലിയ്ക്കുന്നോൻ:
താരകോൽകണ്ടു വിഹ്വലനായുള്ള,
ധീരവാം വക്ത്രത്തിൽ ശൃംഗാരവും;
വൈദർഭനെന്ന മഹാകവിയാകിലു-
മിവനോരന്ത്യത്തിൻ ഗ്രന്ഥകാരൻ!

5

നേരിയ കാലൊച്ചയൊന്നു പുറത്തെ-
ങ്ങാരാൻ ശ്രവിപ്പതായ്ത്തോന്നുകയാൽ
കൈക്കുമ്പിൾ ശീർഷോപധാനത്തിൽ ചേർത്തിയും,
കാർകുഴൽ വീശ വൃന്ദശബ്ദം
മാറ്റുമീ റ്റേണു തൈക്കാത്താരിൻ പ്രായ്ശേ-
ണ്ടോർത്തു ചെവിയോർത്തു കിടന്നാൻ ഭൂപൻ

6

ചിത്തമൊന്നോരദ്ഭുതജ്യോതിഃപ്രവാഹമ-
പ്പോൾ ജാലകത്തിൽ ശ്രൂവതിൽ വന്നലച്ചു,
കൺമയക്കീടുമാ മിന്നലിൻ വേഗവേ,
ന്നവ്യദൃശ്യമൊന്നായിരുന്നു.
അത്ഭുതതേജസ്സും ചെല്ലാം തിരുമുമ്പി-
ലാരേയും തടയില്ലാതെയെന്നാൽ

7

'വിണ്ണവർ തോഴിലെപ്പോൽ പതിനിതി
ത്തുവോ'
മണ്ണിൽ കാൺമതിന്നാവുമ്പോലെ!

8

സംഭവിക്കുന്നെപ്രിയായ് ഭോഗവിശം
മന്യരോടൊന്നെന്നെന്നു ചൊല്ലിടുന്നു:
നിരേ തിരുവുണ്ണിയേശുതണ്ണോന്നല്ലോ
ഉരുചിരോൺവക്ത്രാദ്ര് ഭാവം.

9

പ്രതീശ്വരേശ്വര, പത്തുണ്ടാൻ

ഋഷിനാൽ സ്സേവിച്ച ദേവി ശിതാ,
പ്രത്യക്ഷയായ് വന്നു; കാവ്യം വരിച്ചു കൊൾ,-
കേരളേ, പേക്ഷിച്ച് ചേരിയോടെ!

10

ദേവിയുമുണ്ടാനെ, പാതൊരു താഴെന്റെ
ചേവടിയിങ്കൽ നമസ്കരിച്ചാൻ.

11

തിരു വിരൽകൾ കൊണ്ടു വിരിച്ചയ്-
കാന്തകരങ്ങൾ വടിയിൽ വെച്ചും,
കാഞ്ചന രേഖാങ്ക വെൺവട്ടമിട്ട്
കാൽത്തളകിളിത്തുവിരുന്നരചൻ,
'തെളിവിണ്ണുന്ന കാൽത്തളയോ, വാർതിങ്കൾ
ചില്ലിയോ, ചിലമ്പൊലി മൂർക്കെവിടെ,
ഉന്നതിനോക്കേണം' എന്നരുളിചെയ്ത
ദൈവത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കിഞ്ചിതമായ
അനുഭവസമ്പത്തി അന്തിയിൽ സാക്ഷാ-
ത്താരെയാണെന്നോ ശ്രീനാരായണനെ;

12

കാണിക്കയായ് വെച്ചേൻ പൊന്നുകൾ
താണിപ്പുമല്ലിനെന്നെന്നെ അനന്തരം ശ്രീ

13

ഉലിയ്യവവിളങ്ങുന്ന കൾപ്രസാദസ്മിതം
തൂകിക്കൊണ്ടവൾ ചൊല്ലി കാരുണ്യമായ്;
വെൺ കല്പ്പായിതാ, കൈവിരൽ തൊട്ടാന്റെ
സങ്കല്പസൗന്ദര്യത്തിനെന്നേ വേണ്ടു!

3) സാധാരണ്യ പുരുഷനല്ല ദിവ്യക്കൊണ്ടു
ദാവീദിൻ, ദിവ്യമാം ന്യായസനത്തും
ത്രിമൂർത്തി ജനന സൽ പാത്രത്തിലാകുന്ന
ന ഞ്ഞ ന ദർശനേ, മൽ സ്വാന്തനേ.
ന ഹൃദ്യ സംസ്ത്രാത്രം ചൊൽ തിരുവേണിയായി
വഹിച്ചിരുന്നവൻ ദേവ ങ്ങളെ,
ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നിറിച്ചു പോം ദേവിയെ
സ്തുതിക്കനിന്നു കാണുവോനെ.

4

ദേവിതൻ ശോഭവെളിപ്പെടുവതു,
തൻ വഴിമാറ്റിന രക്ഷാനായകനെൽ,
ഞ്ജ നാഞ്ജങ്ങൾ ചൊന്നതു പർവ്വതൻ
കണ്ണെ കൾ മണ്ണെ ത്ഥിപ്പിച്ചിരുന്നു.

5. പൊങ്ങിയ നന്മാർത്ഥ തൃത്തിശ്ശാസം
തങ്ങി ഞെഞ്ഞെ ന്യവനെ ന്നിതെയ്യാ!
കാലേ സമാഗമ മാകിയ ദിവ്യത്തിൽ
താൽ കഴുകി ഈ ഉ കണ്ണിൽ കൊണ്ടാ!
ഉ ത്തിപോ മെന്നാത്തു ഷിണ്ണ ദിവത്തിൻ
വാർത്തിങ്കൾ വന്നത്തിൽ കാറൊതൊട്ടേ!
മണിതവൃത്താന്തം ടയണ: പുരത്തിലെ
നിന്നു സ്ത്രീയെ ന്നേണ. നിന്നു സ്ത്രീനാൽ
നിന്ന് ചേർവാൾ നത ന്നോട്ടു ചേരും നാൾക്കളെ
ദുഃഖ പിടിച്ചിക്കിള്ളീസ്സ് മുറം!
നിന്ന്യ മനേദ്രവ മു ന്നേ, മുനമദ-

മനോൻമണികൾക്കു പന്നപന്നൂ?
6) ഈ നൂമകൂൺ ചക്രവർത്തി വിശേഷിച്ചു
മാനിനാ ഞാവതി സാമ്രാജ്യനിഷ്ഠൻ;
സന്താവിനൊപ്പം മഹാബ്ജാൻ പ്രഭുകളി-
ലെല്ലാം പുലർത്തിന സ്വാസ്ഥ്യ ധർമം"
7) മറ്റേതൊ കമ്പിഷ്ടാൻ മുതിർന്നൂവെങ്കിൽ
ചെയ്തൊണ്ടി വായ്മലർ ചെറ്റിളകി:
അന്വേഷണ്യേ കൂപ്തശോഭ കരസ്വാൻ ഖ-
ണ്ഡം പതുക്കയായ് ചൈതന്യടന്നാൻ:—
8) പണ്ടുനാൾ മുമ്പൊരു കൈതി സന്ധാരത്തി-
ലത്തിരുവേനി ക്ഷീ മണ്ണവ ശ്രൗം
ഗ്രാമത്തിൽ ദേവിതൻ മാതികന്നിലെ-
ണ്ണമണിക്കണ്ണാടി ജ്ഞാനലിങ്കൽ
കാണുമാറായ് വന്നു: നേത്രശരദ്ദ്വലന്ദ്ര
ശ്രേണിയിലേണാങ്കബിംബം പോലെ;
തണ്ടുനാലാവത്തി ത്തങ്കൺ പതിച്ചനി-
വണ്ടിയിൽ പിന്നിട്ടു പിന്നാൻ കേൾക്കെ,
വിണ്ടലർ തോഷിലെ പൊൻ പനിനീർ
ത്തുവൽ-
ണ്ണൂവനായരുൾ ചെയ്തനാദം!
9] അന്തിമിതൊട്ടു വിശിഷ്ടനദേവന്റെ-
വിണ്ണിൽ ഗംഗീതമായ പിന്നെ
ഉണ്ടായ വൈഭവത്തിറങ്ങിക്കണ്ടന്നു-
ത്തിൽ സൌപ്തശ്രീമാൻ കൺകൾ കണ്ടു.

10 പോരിക്കോ ഭാഗ്യവി, ത്താരുമറിയാതെ-
യാരഞ്ഞു നടന്നു ഞാൻ നിന്നെ പൂച്ചും
ഭാരതലക്ഷ്മിയാൾ ചുംബിച്ച തൃക്കാൽചിൽ
ചേരുമാറാകല്ലേ തോന്നിടുന്നോ!

11 ഇന്ദിരാതുല്യയാം ദേവിയെ വേൾവ്-
തിന്നൊരു സമ്പന്നനായിരിക്കാം;
എന്നാ ഹിതോമേഴ്സണം മൂടൽമഞ്ഞാണെന്നാരു
കാണുന്നു! പ്രാലേയശൈലവേണോ!

12 കൊണ്ടാ ഫോഗ്രാഫിൽ സ്വം തൃഷ്ണിനക്ക്
വെണ്ണിനിലാവിൽ കുളിച്ച താവും
ചെമ്പൊനാവദിവ്യരശ്മിയെ ഷാതാഞ്ഞ
ചുവന്നോട്ടു പോവതു കാണുന്നില്ലേ?

13. നാളെ ഞ്ഞുമവിടിന്ന ഭാരതാധീശ്വരി!
നാളെക്കിയ്യന്നോ മുവ്യമഞ്ഞ്!

II

14 സന്തതിക്കോടഥ സാദരം ചോദിച്ചു
ഷന്തവഷ്യ ഷായ് ഉണ്ണോർ മന്നൻ:—
"ഭദ്രേ ഭവതിക്കു സൗഖ്യം താനല്ലീ
ഭക്തനാമെന്നുടെ ദേവിപാദം?"

15 സഞ്ചിതാംഗിയാൾ സ്സാഞ്ജലിയിൽനിന്നു
ഉക്കയാൾ ഗദ്ഗദം പൂണ്ടുചൊന്നാൾ:—
"കന്യകമല്ലനാൾ— കാന്തനെൻ പ്രാണനാ
~~ഥ~~നെ—ന്നെ— യല്ലിന്നിതോന്നരുതേ"!

16 ഭാവം ചകിന്നൂവന്ന ചരന്തിരെയ-
ഊറാവമായെല്ലാമവിച്ചു ഞെട്ടലോടെ കൽ
"ഇസ്സാധ്വിയെങ്ങിനെയിങ്ങുവന്നെത്തി?" മെ

ണസ്ഥാനോട്ടു ജ്ഞസാ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ
17. നമ്രാംഗിനിയെന്തൊരു വിഷ്ടിലടങ്ങിനാൻ-
നന്ദിനരേന്ദ്രന്റെ നേത്രയുഗ്മാൾ!
വാസ്തവമെല്ലാമുണർത്തിച്ചു സേവകൻ
ദ്ദീർഘ്യാവരഞ്ഞു ഞെക്കണ്ണവുമായ്
18 ചാൽ വനത്തിൽ നിന്നിടിവാളൊന്നാ-
സ്വാന്തം ചരന്റെ ശിരസ്സിൽ പതിഞ്ഞു
“ അയ്യോ രങ്ങി, വനേ - മിവൻ പ്രഭ്വോ ദ്രോഹിയെ
ക്കാരാഗൃഹത്തിലടച്ചിടട്ടെ”
19 സ്വന്തനിക്ഷേപിപ്പാൻ തീർന്നിലവന
പ്പുഷ്പശാപൂർത്തകൾ തീരട്ടെ!
അരുവണിക്കണ്ണ നവമാനമാശിച്ചി-
ട്ടീവപ്പെ കൈകൾ അവനേ ദിയുസ്വാൻ
20. “ഭക്തകരയാക്ഷ: ശോകാകർ കണ്ണീരൻ
ചെങ്കോവിനൗപ്പിലെ ശ്ലോകപൂർണം!
മാപ്പിരവാൻ ചെയ്തതെറ്റുവനന്നി
മാഷ്ഠ്യവസൂണിനേ മിഥ്യാധ്യം!
ഈ ശാപമേറ്റവൾ പല്ലക്കാർ നിനെ-
ഞ്ഞാൽ ദത്തു വന്ദിരം പ്രാപിപ്പിക്കും;
എന്നെ ഞാൻ തീനിന്റെ വ്യാമാം വാണാളൂ-
ർമ്മെന്നരുൾ ചെയ്തതേ തിന്നാടായ്
ഞാനിത്തേത്തന്നിക്കാണിച്ചു വെക്കിനാർ
“എന്നിൽ തീരട്ടെ ഉണ്ടെന്നാമിൽ
-ദ്രോഹത്തിന്റെ കഠിനം പെരുന്നു ചേരാകണം

വഞ്ചന കൈപ്പിഴ ഇപ്രസിദ്ധം."

21. ഗീർത്തര ചണ്ഡരോവാഞ്ഞുവേറ്റി, നാ!
ഭാരതസ്ത്രീകൾ തൻ ഭാവശുദ്ധി!

22 ഉജ്ജ്വാൽ നിയോരെഷോകഷ്ടപ്പെടുത്തിയ
നസ്വാധിനാൽ നിന്നെ സംരക്ഷിച്ചു.
'പോരിക്കേ കൈക്കോൾകവാൾകപ്പീതില
നിലച്ചു വീണ' വെ,ന്നു പിന്നെ മൻ
മെന്നെ വിലവെട്ട നന്ദ്രാ വാള്ളുവ്വ്-
ങ്ങേരിയെടുത്തവൾ തൻ കഴുത്തിൽ
അച്ഛൻ പകരു പെൺകുഞ്ഞിലെന്നപോ-
ലിച്ഛാ ചാഞ്ചിനാൻ തൈക്കുളൽ.

Vallathol

പരീക്ഷയിൽ ജയിച്ച കേക

1 വൽപ്രാണനില നിന്നനിൻ കാറ്റിലുൾ ഭേദങ്ങളേ,
കവിപ്രവെൻ ജന്മം തവതിരിവും പലകിണ്ടെട്ടു
2 വേറയെന്നപേ മഞ്ഞിക്ക ദുരിയോടനാമയാം-
ശേലാരസന്താപം കൊണ്ടുവെന്തുരുകുന്നോരവൾ
അന്തികത്തിരിരുന്ന ത്തിരിവിൽ പിടിഞ്ഞാകാൻതുറ്റും;
ഗന്ധകൂടങ്ങളിലൊന്നാളില്ല - വച്ചുടെ കാന്താൻ
കാലസിന്ധുവിലാണ്ടുപോനമസ്യൂതൻ കണ്ണ-
വിലോക വിരദർത്തിണ്ടിട്ടിരുന്നു പാഴ്കണ്ടാവൾ
3 അതേപ്പോഴുതന്നു, പെൺമക്കൾ തൻ കോമൾ
നിജ്ജ്വലമായ് പ്പോയതു വാഴിയനിന്റെ കാഴ്ച

ദേഹസന്ത്യാഗം — ഗൂഢം സാധിക്കുന്നതിനഹോ
സ്നേഹോന്മാദിതയവൾ പാതിരക്കിറങ്ങിനവളു!

4) പ്രേമത്തിൻ കരുണകൾ പോലവേ തന്നിക്കൂര-
ങ്ങോമനക്കിടാങ്ങളുണ്ടവർതൻ ദാരമവൾ
ഒട്ടുമേ മടിക്കാതെ യേല്പിച്ചാൾ തന്നത്താനെ
നാസ്തനാകില ജഗദീശന്റെ കയ്യിൽത്തന്നെ!

5) പാരെല്ലാം പൊതിഞ്ഞ കൂരിരുൾ മാറിലപ്ര-
കാശമായുജ്ജ്വലമവൾതൻ ദിവ്യസ്നേഹം!

6) കേവലം വായിച്ചിട്ടില്ലവൾ രാഗാഖ്യാനങ്ങൾ
ഭാവനാവാദികളുമഭ്യസിച്ചിട്ടില്ലവൾ;
അക്ഷരപരിജ്ഞാനം തന്നെയില്ലവൾക്കെന്നാ-
ലസ്സലായറിയാമേ പതിയെ സ്നേഹിക്കുവാൻ
ദുർവൃത്തിപരനെങ്കിൽ കൊണ്ടെന്തോന്നവൾമി-
ന്നുവിന, സ്സാധ്വസ്ത്രീമ സാവിത്രിയുടെ ചിത്രം!!

7) കരയിൽ നിന്നു ദൃഷ്ടി നിന്നിടതോടവൾ ചെയ്ത
കരുണവിലാപനം കേട്ടുവോ കടലാവോ!
ഘോരമാൽ ചിരിപ്പോടെ ശബ്ദമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടു
തിരകളുരുട്ടൽ താൻ തന്നിതക്കപ്പോൾക്കഹോ

8) ദിവ്യസാലോക്യം ദക്ഷ്യാനേത്തിട്ടപ്പ. ദീനമാ-
മന്യാപത്തിൽ പ്രപ്പിലേക്കിറങ്ങിക്കൊണ്ടാനവൾ
അശ്രുവനത്താൽ ചിമ്മെന്നുരിവിഴുന്ന ദൃഷ്ടി
ദേവിതൻ തിരുമാറിൽ നിന്നൊരു[illegible] രത്നം

9) കാന്തവിശ്ലേഷോഗ്രവേദനരൂപം പതി-
ക്ലാന്തയാമവൾ പിന്നെ ദീർഘവിശ്രമത്തിനായ്
കമഴ്ന്നു കിടന്നാൾ പിന്നോട്ടുപോകും അലച്ചാർത്തിൽ
മിഴിവിവിരിച്ചുതിങ്ങിന്നൊരു വെണ്മയിൽപോലെ

10) ന്നോട്ടും പിറകോട്ടു തൃഷ്ണിതയായിട്ടു-
തന്ത്രിയന്നാ ദൃഷ്ടങ്ങൾ കട്ടിപ്പിലാകുന്നേതോ

വ്യസ്ത്രൽ തോരാതെ കൈവന്നവളെ കണ്ടിരിക്കേ
നിൻ സ്തുതിവ്രതയായതൊട്ടിന്നോ പരചൂഡാൻ:
11. ഇല്ലില്ല; തിരകളാൽ തീരപ്രദേശിനിയായ
വല്ലഭനുടെ മാറിൽ ത്തന്നെയാണവൾ വീണും
12 പ്രേമത്തെപ്പരീക്ഷിപ്പാൻ നദീശരമീശന്റെ
തീവ്രമറിവായ് മനത്തിൽ ജ്ഞാനവ്യോസരിനേടി.

Vallathol

ഒരു ശോഭനചിത്രം

('കുവലയാകര പരിലാളിത'. എന്ന മട്ട്)

തവ ശോഭനചിത്രം ഹൃദ്ഭവനത്തിലെഴുതീടുവ-
നിവനോ സ്വമനോരഞ്ജകനാം രഞ്ജകനല്ലേ!
ജ്വലനോജ്ജ്വല പരിചഞ്ചലമാം കാഞ്ചനദാസ്യാലി-
മലം ഭവദീയാകൃതി സരസം വിരചിക്കും.
പവിഴത്തിലെഴും പാടല ലളിതദ്യുതിയാലേ, പരി-
ശുദ്ധം തവ രദനാംബരമെഴുതീടുവനീ ഞാൻ.
രത്നാകരമുക്താഫല നൂത്നാമല ദാനാൽ, ഗാത-
മിതം തവ രദനാളി രചിപ്പീടുവനീ ഞാൻ.
സ്ഫുടതാരക നികരസ്ഫുത തരളദ്യുതിയാൽ ഞാൻ
തവ ചഞ്ചലതാരക നയനാദി രചിച്ചേൻ.
അരുമ ശ്രീഭുവിൽ ചാരുതരോജ്ജ്വലിതമാം
മൃദുചുഞ്ചിരിയാൽ നിൻ മുഖപരഭാഗത്തെ
സിതകൈരവ കുസുമങ്ങളിലൊഴുകും ധവളിമയാ-
ലഴകാർന്നിന ഭവദംബരമെഴുതീടുവനീ ഞാൻ.
തവ മഞ്ജുള വസനോപരി സ്വർണ്ണകിരണം
ഞാൻ

സ്ഥലത്തെ ദിനവശിരണം വലിയാലഞ്ചി താമാരും.
സുഖനോ ഈത ദിവസ്സ്ന സമ്മാനപ്രദയാൽ ഞാൻ
സവലംക്ലിതവശ്രുതങ്ങലക്ഷ്മിറ്റും തവചിത്രം.

By. N. Gopala pillai B.A.

കെ. പി. കറുപ്പൻ

① ചലൻ നൈ പദകിടാവൊടെ ദുഃഖ്യ പെരും വലചൻ കൊമ്പിരു
ഷ്രീ വകയൊക്കയിലും
പലവട്ടമുണ്ടാ വരാൻ പരിച്ചിൽ നിലകണ്ടേതസിദ്ധക
നിമണ വേ.

2. മന ഭേവക്ഷണ ഭം ഗുരു മംഖിദ്ധ വീഥന ഭേദ്രദൃഷ്ടി
ദൃഗാശവിദ്ധ
ക്ഷണ ഭേഷക കൊണ്ടി ഥന ആര്യ ഭേർ ഥന ഭേത്തുനിനൊടെ
ദൈവങ്ങമം

3. പ്രണവത്തിന്റെഷ്ടം പെരുമാൾ നിന്നെ പ്രണയമെഷു
ദുഷ്കിൽ പൈവനിവരും.
മങ്കേശപൂർണമെന്ന ജ്യോതിസ്സ ഭിവ ത്രണോമ്പ് തൃപ്തിയിൽ 49
കീർത്തിക്കൊഞ്ഞീ ഭരേശൻ.

. അളിചാളികൾ വൃക്ഷലച്ചക്കൽഖും കിളിനാദരസം
കിളരവും കളരവും
വിളിനാഭ വിനോദമയിണഞ്ഞുകിലും വെളിവറ്റവന-
സ്ഥലിതി ഒരു കണ്ടു

5. ലളിതങ്ങളകവാരൊരു കനശര ക്കുളിയാറിച്ചയങ്ങിവല
ഞ്ഞിറുവാൻ
വെളിവാരുവനന്നു രസിക്കൊലനല്ലുളികണ്ടു
രസിരുകനിവനമേ.

6. കുളിർത്ത നൈർമ്മല്യ വക്ത്രനാംസ കുല-
ക്കുളിയും കലരവും കവലാകരവും
ഒളികെട്ടു നില്ക്കുവെറും കുളുരായ്
ചളിക്കൊളിവരുന്നതു കാണകണ്ടി.

൩.

ഉടയോനെ വാനോ വന്ദ്യെയിലൃണ്ണുവസാൻ
ഭിടയാണിയെ മുബന്നപ്രേ ഇതിന്റെ
ഛലാകാവിന്നി പ്പോകുണാമിയദു-
ഛലടപാതകൾ തോറു ചലട്ടിഡൊല.

൪

ധനവശയത ദ്രു.ചിയിലൊന്നസനാ-
തനവാഥന്റെ ക്കൊണ്ടിനാമുകന്നി
ശുനവാങ്ങിൽ ദ്രേശദുരാഗകളിൽ
ജനവാനസ വെണ്ണവതന്നൊതവാര.

൫

കൽ. കോവനനാകിയ ശൃങ്ങനിശാക-
കര നാംപെരമെങ്കിൽ വിനഞ്ഞിപ്രവ
തിരയായണിയും ജലദത്തിനെയും
നിരയാലിരുളെ ദൂയന്നാടകേ

൬

അനുഭവാലെ യരിക്കുകയത് നെയും
പ്രത്യേവാകിളും പണവും ഗുണവും
അനുലാഭവെച്ചന്ന പരാൻ പരമാ
മനുസന്താന ച്ചിന്തന ദൈവതവും

11

അൻപിൽ ചാറിവൃദ്ധിച്ച ധരുന്നോരുള
ളൊരണി ചാറിവരും നീ വിളങ്ങേ
അൻപിൽ ചാർത്തി കളൈഞ്ഞു വരുന്ന വിധം
ചൊന്നാത്തരസം പന്ന വേന്ദ്രകത്തു

12

വിഴിയാകിയ ദീങ്ങ്‌ മൃവെന്നുചിദ്രവ
ന്നുഴികാട്ടി ഗവിന്നുയ്പൻ ന്നരണി
അഴിയാനനന്നാഴിക വേണ്ടു ദവാൻ
വഴികാട്ടുക ചിൽന്നരകണ്ടിടുവാൻ

13

ഞങ്ങടെ ളൈ വെള്ളിഘേ സകലത്തിലെല്ലാ
പൊന്നുമേൽ പരമീശപതാൽ പരമേ
ശൻമേൽന്നു ദക്തിക്യന്ധ്യ വരാം –
നങ്ങളെങ്കണേ മെ പരദൈവതമേ.

നരേന്ദ്രന്റെ ത്യാഗം.

— * —

പാന

"ഹന്ത നേരമായല്ലോ പോയെൻകു
ഞ്ഞേ!
കണ്ണുമേനിന്നെ ബോധിക്കയില്ലല്ലോ?
നഖണ്ഡനേകസമ്പന്നാമോദനെ വിൽ-
വെൺമൃദുസ്വാദുകാരുണ്യസന്ദ്രസം
ക്ഷീരവല്ലം നിന്നുഷിഞ്ഞ പരിചിട്ട
നേരമെത്രയായ് വേഗം കിടന്നാലും."
ദാരിദ്ര്യദുഃഖിതമാതാവൊട്ടേറ്റം
പാതിരാ കണ്ണടച്ചും വയറൊട്ടും
അന്നാൾ മാതിനനെന്തിന്നാളെത്താ-
മെന്നും പുത്രൻ നരേന്ദ്രനോടായത്രെ
പുത്രവാത്സല്യം തന്നിൽ ത്തുളുമ്പുന്ന.
ചിന്തയോടൊത്ത ഭവച്ചൊല്ലിനാലിങ്ങനെ.
അവൾ ചൊല്ലും കൊണ്ടും കുറിതെട്ടാട്ടു ചൊ-
വോടിട്ടമൊരു പുത്രനിച്ചിൽ പെട്ടും
മാതൃസ്നേഹവിവശചിത്താമയൻ
പുത്രശീലൻ പറഞ്ഞാനനന്തരം
"ഉന്നതാനനാത്മ മാതൃസ്നേഹത്തിൻ
റെ

യന്ത്യ ചായുന്നൊരൊ തിഹ്ര്യ വേൽ കായാൽ
ഘണ്ടരം നിറഞ്ഞു; വിശപ്പേറ്റാൽ
പിന്നെയെങ്ങാനം നിൻ കൂവോനല്ലിവൻ
ഉണ്ണെ ചാലപ്പ തന്നെ കഴിഞ്ഞാലും-
മൃണ്മകേന്ദ്രിച്ചുത്തനെ യോഗ്യത്താലും"
കണ്ടൽ പിശാചിൻ തൻ ചുടുചോരതാ-
ണ്ടുവെന്ന്യ കുടിച്ചാൻ കൊടുത്തിട്ടും
അവൻ വന്ദ്യദേഹം ഭക്ഷിച്ചു താ-
ണവരാശയൻ പോലന്നമാടിലും
"ഹന്ത! വെട്ട വയറ്റിൽ ജ്വലിക്കുന്ന
ചെണ്ണിയിഞ്ഞുകു ചെട്ട ശവിക്കുവാൻ
ഒത്തിസത്യസ്വത്വവ, ഞാൻ ചാക്കവാ-
ണോവാ വാക്കു തിലെലന്ന വെദുക്കൊലാ
അല്ലക്കിലത്തിനെണ്ണൊരു ശിക്ഷ ഞാ-
നജ്ജാസ ന്തോറ്റുമേൽക്കാം കൃപാംബുധേ!
നിൻ പദങ്ങൾ സുദൃഢം പിടിച്ചു ഞാൻ
വൻ വെപ്പുവഴ ലൊക്കെ സഹിച്ചിടാം.
മൽകുഡുംബം ദരിദ്രിക്കുന്ന ദാരിദ്ര്യ-
ത്തീക്കണൽ മൂടിയെന്നു കാണ്ടിടും?"
പൊന്നുമേഘം പോവിചാരങ്ങളീവിധ-
മന്തരീക്ഷത്തിൽ മേഘങ്ങൾ പോലവേ,
വന്നുമന്തിരവന്നുണ്ണിൽ; നേത്രങ്ങൾ

നിൻ്റിടാണ്ണ വപുസ്സും ചൊരികയായ്.
തൻ മുറിവെല്ലാം ദിണ്ഡിവേൺ മിന്നുന്നൊ-
രക്ഷകിൻ വണ്ണ വിഗ്രഹം നോക്കിയും,
ത്വച്ചിന്തണ്ടാൾ സോദരം വാഴിച്ചും,
കൊച്ചുകൈകളിടക്കിടെക്കൂപ്പിയും,
മേവുവപ്പ് ബാലനല്ലോ ദിരതോവി-
പാവന പുണ്യ പൂന്നാക്കുരം പരം.
ഉദ്ബുദ്ധ ഭിക്ഷരാക്ഷസിതൻ നെറു-
വക്ത്രത്തിൽ നിന്നു ചാതിരക്ഷപെട്ടു
ശാന്തിതൻ മുഖചുംബനം ചെയ്യു-
ന്നാന്തി തൻ വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ

⸻ x ⸻

വെണ്ണാക്കൽ Govinda Menon.

ഫണം വെന്തിലൊഫി വെള്ളിയേക്കരത്തിലിഷ്ടി വചിക്കാനോക്കുന്ന-
ടെന്നതിനൊക്കത്തിങ്കൾ ശ്രീനഞ്ചിലെ കുറിച്ചുള്ളതായിട്ടുള്ളതാ.
വന്ന വാംന ഉദ്യൊഗസ്ഥന്മാരെ നകിലിരുകൾക്കു കൊടു-
ത്തനവ ഉന പവതിലൊക്കട്ടാന്തിരികാട്ടിട്ടുനവരുവുന്നം
ണ്ടോ.

By Victoran K. P. Sastrigal.

[redacted]

തിരുവാതിര
പാട്ടുകൾ

ദേവപ്രവേശനം

ഭാമിനി! നീ വന്നു വേഗം താമസിക്കാതെ വാതുക്കൽ
നാലോപലാക്ഷി കാണാം നിന്നെയാലോലനേത്രേ!
ചന്ദ്രലേഖവെൺമണൽ തിട്ടിൽ വിഹരി
ക്കാം തിരതോറും,
ഞാനാരെയിരുന്നാ നിന്നിൽ ലയിച്ചു
കൊള്ളാം;
കാട്ടിൽ കിളിനാദിതം കേകിയുടെ
കേക കേൾക്കാം;
കൂട്ടമായി വിഹരിക്കാം പാട്ടു കേട്ടിടാം
ഭാമിനി വിവശയായ് വലരെല്ലാം മിന്നു
ന്നൊരു
വനമാലക്കെട്ടിന്റെ കൂത്തിൽ ചുറ
ന്നിൽ കൊണ്ടും തിങ്കൾ കൂട്ടും കിളി
~~[illegible]~~
ഭൈമ്യാവിലാസം താൻ;
താമര പൂത്തു നാരായണൻ മരു
ന്നടക്കാം.
നാഞാ നേരത്തു തിങ്കൾ ആത്തിൽ
കൊണ്ടു വിശാലം
ക്ഷേത്രം വരം കിട്ടുമ്പോൾ നമ്മോടാം
ചന്തം
നിലാവുഴാവിന നാവിൽ മലരണി
മണ്ടി,
ഉലകത്തിന്റെ ചെറിവിൽ ചേർത്തു പോന്നു
നിന്നെ.

പാലിന്നു ധാവള്യഭാവം, ചന്ദ്രികയിൽ
സൗഗന്ധ്യവും,
തേനിന്നു മാധുര്യവും കലർന്നൊരിതം
ശ്രീവത്സ [illegible] ധാരാധാ-
രമായിനിന്റെ
പാദസരോജങ്ങളിൽ [illegible]
[illegible].
ശ്രീമതേ! നിൻ [illegible] വേഗം ത്വാമസിക്കാവതോ
[illegible]
[illegible] ലോകമേ!

By: K. Gopala Pillai B.A.

വിരഹചിന്ത.

([illegible])
മട്ട്.

വരവർണ്ണിമണേ! സംവൽ-
സരമെത്ര കഴിഞ്ഞു നാം
കുതുകേന രമിച്ചീടാനി-
[illegible] ദേഹസുഖം

ഉന്നിയെന്നാണേഷേ! ഉന്ന
സ്ത്രീ! നഖിൽ കാണോന്നു
ഞ വാല്മീന്നിടുക്കി
ഉറ ഈദേവാ ഉറം.

ന്നിതാണ്ണ സെനവാംർദ്ദുഗണോ
ന്നു യാരസം. പൈാഫിച്ചിദ്ദം.
ജ്ഞ ടാ കമ്പ രമെഫിണോണെ-
ന്നിന്നി കേ ള ഈണ.

പൈാൺ (ഉ) വാണ്ടെ (ഉ) ടിഷേറി
ഉപാൺ പൈാക്ഷിയും ത്രു ദ്വയം
ഉൺ (ഉ) ട്രേഷി! വാ! ഉന്നിഷന്ന-
ൺിവൺ ഷ്യം ബിവൃ.
അ ഉ കാണ്ടി കിണ്ടി കഷാൺ
കിണ്ട ഖാ ദ്ദം ഋവെം ബൃണ്ടും
സ്വിനഹോബിമെൺി ക്കോന്ന-
ണ്ടിന്നി ക്കാണോ ദ്ദം?

ദിനാഞ്ഞാസ്തൃക്ഷ്യന്റെ ശോദിം
പ്രവാഹ മേഘിതങ്ങളെ
ദിവാകിനാ ഴിനിയെഴന്നാ
ണാനദിവിച്ചു.

അല്പിടൽ ഭിത്തം. കിം ഴും
ഴൽ കിഴ്ഞ്ഞം. കിടന്നോവം.
കിലകിന്നേ! ഇപ്രദിനമിൽ
വലിച്ചു കഴിം.

അകിന്നോവം. വലിഞ്ഞുനം.
നകിന്ത്ഞാൽ ഴലിഞ്ഞുടാഴം
ചെലിം ണ്ണോൽ വന്നിന്ത്രിയെ
നിനക്കഴിയില്ല.

By. ഉറവിൽ. കെ. സി. പരിക്കു

Double the no: of Page
Multiply by 5
Add 20
Add the no: of line
Add 5
Multiply by 10
Add no of word in line
Subtract 250
Last fig. is the no of word
Next the no of line
The remainder the no: of Page.

C. K. Vasanam

121